

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถาม จำนวน 200 ชุด ที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมในทุกเที่ยวบินที่ผู้วิจัยทำการบินและจากแบบสอบถามดังกล่าวผู้วิจัยได้คัดเลือกพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินจำนวน 40คนตามเกณฑ์ความบ่อยครั้งของการติดตามข่าวสาร ทั้งนี้เพื่อทำการสัมภาษณ์เจาะลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์

I. ผลการศึกษาจากแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าแหล่งข่าวที่กลุ่มผู้รับสารได้รับข่าวเป็นครั้งแรกนั้นมีหลากหลายประเทศและได้รับข่าวสารในเวลาที่แตกต่างกันตามเวลาท้องถิ่นของแต่ละประเทศ จากข้อมูลจำนวน 200 ชุด สามารถแบ่งแหล่งข่าวสารที่ได้ 15 ประเทศ 22 เมืองทั่วโลก แหล่งข้อมูล 15 ประเทศนี้แบ่งออกเป็นประเทศในทวีปเอเชีย 6 ประเทศได้แก่ ประเทศไทย ประเทศญี่ปุ่น เกาหลี ประเทศอินเดีย ประเทศจีน ประเทศสิงคโปร์ ในทวีปยุโรปแบ่งเป็น 6 ประเทศได้แก่ ประเทศเยอรมัน ประเทศอังกฤษ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเดนมาร์ก ประเทศสวีเดนแลนด์ ประเทศอิตาลี ในทวีปอเมริกาได้แก่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในทวีปออสเตรเลียได้แก่ประเทศออสเตรเลีย

และจากการที่เวลาท้องถิ่นของแต่ละประเทศที่อยู่ในทวีปต่าง ๆ นั้นแตกต่างกัน ดังนั้นระยะเวลาในการได้รับข้อมูลข่าวสารจึงดูราวกับว่าแตกต่างกันไปด้วย ในที่นี้ผู้วิจัยจะได้อธิบายถึงเวลาที่แตกต่างกัน เฉพาะในประเทศและในเมือง ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเท่านั้น โดยนับเวลาที่กรุงเทพฯเป็นมาตรฐาน

ประเทศในเอเชียที่เวลาเร็วกว่ากรุงเทพฯ 1 ชั่วโมง ได้แก่ สิงคโปร์ / ฮองกง / ปักกิ่ง

ประเทศในเอเชียที่เวลาเร็วกว่ากรุงเทพฯ 2 ชั่วโมง ได้แก่ เกาหลี / ญี่ปุ่น

ประเทศในเอเชียที่เวลาช้ากว่ากรุงเทพฯ 1 ชั่วโมง 30 นาที ได้แก่ อินเดีย

สำหรับประเทศในแถบทวีปยุโรปนั้น เวลาจะแตกต่างกับประเทศไทย คือช้ากว่า 5 ชั่วโมง ในช่วงฤดูร้อน ประเทศเหล่านี้ได้แก่ อิตาลี , เยอรมัน , สวีเดนแลนด์ , เดนมาร์ก , ฝรั่งเศส ยกเว้นประเทศอังกฤษซึ่งเวลาจะช้ากว่าเวลาที่ประเทศไทย 6 ชั่วโมง ในช่วงเวลาที่เจ้าหญิงไดอานา

ประสูติประสูติเหตุจนสิ้นพระชนม์ในเช้าวันที่ 31 สิงหาคม 2540 นั้น เป็นเวลาที่ประเทศในแถบทวีปยุโรปอยู่ในช่วงฤดูร้อน

ในทางตรงกันข้ามประเทศออสเตรเลีย เมืองซิดนีย์ ซึ่งเป็นประเทศที่อยู่ใต้เส้นศูนย์สูตร ฤดูกาลที่ประเทศออสเตรเลีย ตรงกันข้ามกับประเทศที่อยู่เหนือเส้นศูนย์สูตรคือประเทศในแถบทวีปยุโรป ในช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์สำคัญในวันที่ 31 สิงหาคม 2540 นั้น เป็นช่วงที่เมืองซิดนีย์ อยู่ในช่วงฤดูหนาว เวลาที่เมืองซิดนีย์ จะเร็วกว่าประเทศไทย 3 ชั่วโมง

สำหรับประเทศอเมริกานั้น เมืองที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้คือ ลอสแอนเจลิส ในช่วงปลายเดือนสิงหาคมนั้น เป็นฤดูร้อน เวลาที่ลอสแอนเจลิสช้ากว่าเวลาที่ประเทศไทย 14 ชั่วโมง โดยเมื่อข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาประกาศออกมาอย่างเป็นทางการในเช้าวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ในเวลา 0300 (ตามเวลาที่ อดัม นี ที่ ประเทศอังกฤษ) นั้น (<http://www.royal.gov.uk/family/diana.htm>.) เป็นเวลา 1900น. ของวันที่ 30 สิงหาคม 2540 ตามเวลาที่ท้องถิ่นที่เมืองลอสแอนเจลิส

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามครั้งนี้ สามารถที่จะแสดงเป็นตารางเพื่อให้เห็นถึงสถานที่ที่ได้รับข่าวสารและช่องทางการสื่อสารที่ได้รับข่าวในเวลาต่างกันตามเวลาที่ท้องถิ่นของแต่ละประเทศได้ดังนี้

ตาราง แสดงรายละเอียดการได้รับข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

ที่	ประเทศ	จำนวนบุคคลที่ได้รับข่าวสาร	ช่วงเวลาที่ได้รับข่าวมากที่สุด	จำนวนชั่วโมงหลังจากข่าวประกาศ	เวลาที่ข่าวประกาศ	สื่อหลักที่ได้รับข่าว	สื่อรองที่ได้รับข่าว	สื่ออื่นๆที่ได้รับข่าว
1	ไทย	96	1000-1100	+1ถึง+2	0900	โทรทัศน์	วิทยุ	เพจเจอร์
2	ฮ่องกง	11	1200	+2	1000	บุคคล	โทรทัศน์	-----
3	ปักกิ่ง	1	0500	+5	1000	บุคคล	----	-----
4	เกาหลี	12	1200	+1	1100	โทรทัศน์	บุคคล	-----
5	โอซาก้า	10	1400	+3	1100	โทรทัศน์	บุคคล	-----
6	นาริตะ	9	0800-0900	-2ถึง-3	1100	โทรทัศน์	บุคคล	-----
7	เดลี	5	0800	+30	0730	โทรทัศน์	บุคคล	-----
8	สิงคโปร์	4	11.30	+1.30	1000	บุคคล	----	-----
9	อิตาลี	6	0600	+2	0400	โทรทัศน์ บุคคล	----	-----
10	ปารีส	6	0600	+2	0400	บุคคล	โทรทัศน์	-----
11	ลอนดอน	7	0600	+3	0300	โทรทัศน์, บุคคล	วิทยุ	-----
12	มิวนิค	3	0600	+2	0400	โทรทัศน์	----	-----
13	แฟรงเฟิร์ต	8	0800	+4	0400	โทรทัศน์	-----	-----
14	ซูริก	6	0600	+2	0400	โทรทัศน์	บุคคล	-----
15	โคเปนเฮเกน	4	0600-0700	+2ถึง+3	0400	โทรทัศน์	บุคคล	-----
16	ลอสแอนเจลิส	5	0300 31/8/40	+8	1900 30/8/40	โทรทัศน์	-----	-----
17	ซิดนีย์	7	1700	+5	1200	บุคคล	โทรทัศน์	-----

การได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญ

เวลาที่ได้รับข่าวสาร

จากตารางจะเห็นได้ว่าระยะเวลาในการได้รับข่าวสารเหตุการณ์การสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาในครั้งแรกนั้นแตกต่างกันไป เจ้าหญิงไดอานาและนายโคดี อัลฟาเอค ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ในขณะที่วิ่งด้วยความเร็วสูง ลอดผ่านอุโมงค์ใต้สะพาน Pont de l'Alma ในเวลา 12:35AM ตามเวลาที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส (TIME,1997:21)

ในช่วงเวลาดังกล่าวเวลาที่ประเทศฝรั่งเศสช้ากว่าเวลาที่ประเทศไทย 5 ชั่วโมง ดังนั้นในขณะที่เกิดเหตุจะเป็นเวลาประมาณ 0535น. ของเช้าวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ตามเวลาที่ท้องถิ่นที่กรุงเทพฯ และในอีก 4 ชั่วโมงต่อมา หน่วยแพทย์ที่ประจำโรงพยาบาล ลาปิตี ซอลเปติเยร์ได้ประกาศอย่างเป็นทางการในเวลา 0400น.ตามเวลาที่ประเทศฝรั่งเศสว่าเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์ (Diana Forever 1961-1997:16) ซึ่งเป็นเวลา 0900น. ตามเวลาที่ท้องถิ่นที่กรุงเทพฯ

เมื่อศึกษาจากตารางแล้วจะเห็นได้ว่าผู้ที่ในขณะที่ทราบข่าวในขณะที่อยู่ในทวีปเอเชีย นั้นส่วนใหญ่จะได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาในช่วงเวลาก่อนเที่ยงวัน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ทุกคนตื่นนอนเพื่อปฏิบัติภารกิจหน้าที่การงาน เมื่อเปรียบเทียบเวลาที่ได้รับข่าวของผู้ที่อยู่ในทวีปเอเชียกับเวลาที่เกิดเหตุตามเวลาที่ท้องถิ่นในประเทศฝรั่งเศสจะเห็นได้ว่า โดยส่วนใหญ่แล้วกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่อยู่ในประเทศไทย ได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ในเวลา 1000-1100 นั่นคือได้รับทราบข่าวหลังจากที่พระองค์สิ้นพระชนม์แล้วประมาณ 1-2 ชั่วโมง ทั้งนี้รวมถึงผู้ที่ทราบข่าวที่อยู่ในกรุงโซล เกาหลี กรุงเคลลี ฮองกงและสิงคโปร์

สำหรับผู้ที่ทราบข่าวในขณะที่อยู่ที่เมืองนาริตะ กรุงโตเกียวประเทศญี่ปุ่นนั้น การได้รับทราบข่าวในครั้งแรกจะได้ทราบเพียงว่าเจ้าหญิงไดอานาประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ แต่ยังไม่ทราบว่าพระองค์สิ้นพระชนม์ เนื่องจากพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินกลุ่มนี้ออกเดินทางจากโรงแรมที่พักในเวลา 0930 เพื่อเดินทางกลับกรุงเทพฯ แต่ข่าวการสิ้นพระชนม์ประกาศอย่างเป็นทางการในเวลา 1100น. ตามเวลาที่ท้องถิ่นที่ประเทศญี่ปุ่น

สำหรับผู้ที่ทราบข่าวในขณะที่อยู่ในทวีปยุโรป โดยส่วนใหญ่แล้วจะได้รับทราบข่าวในครั้งแรกในเวลาประมาณ 0600-0800 ในช่วงเช้าของวันคือหลังจากที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์

แล้วเป็นเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า แม้ว่าตัวบุคคลจะอยู่ใกล้หรือในประเทศที่เป็นสถานที่เกิดเหตุแต่เวลาในการได้รับทราบข่าวในครั้งแรกเมื่อเทียบกับผู้ที่อยู่ในทวีปเอเชียแล้ว ระยะเวลาที่ได้รับข่าวใกล้เคียงกันคือ หลังการประกาศอย่างเป็นทางการว่าเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์ ประมาณ 1-2 ชั่วโมง และเมื่อเปรียบเทียบกับผู้รับสารที่อยู่ในทวีปเอเชียจะเห็นได้ว่า ผู้รับสารบางกลุ่มได้รับข่าวอุบัติเหตุก่อนที่จะมีการประกาศอย่างเป็นทางการว่าพระองค์สิ้นพระชนม์

จากการวิจัยพบว่าผลการวิจัยการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Delbert C. Miller (อ้างถึงใน ศิริชัย ศิริกาณะ, 2519:112) ที่ได้ทำการศึกษาการแพร่กระจายข่าวการสิ้นชีวิตของประธานาธิบดีรูสเวลท์ และพบว่าอัตราการแพร่กระจายข่าวนั้นขึ้นอยู่กับเวลาที่ข่าวได้ประกาศออกมา และกิจวัตรประจำวันของคนในท้องถิ่น เพราะเมื่อพิจารณาจากเวลาที่เจ้าหญิงไดอานาเกิดอุบัติเหตุและมีการรายงานข่าวทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์รวมถึงมีการถ่ายทอดข่าวผ่านดาวเทียมไปยังประเทศต่างๆทั่วโลก ในขณะที่มีการแพร่กระจายข่าวสารนั้น ผู้ที่อยู่ในทวีปยุโรป กำลังพักผ่อน เวลาที่ได้รับข่าวสารของผู้ที่อยู่ในทวีปยุโรปจะได้รับหลังจากเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วเป็นเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง ในขณะที่ในทวีปเอเชีย เวลาที่ข่าวประกาศออกมานั้นเป็นช่วงเวลาที่บุคคลกำลังเริ่มกิจวัตรประจำวัน ดังนั้นจึงมีผู้รับสารบางส่วนที่ได้รับทราบข่าวอุบัติเหตุก่อนที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์

การที่พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่อยู่ในทวีปต่างๆได้รับข่าวเหตุการณ์สำคัญในเวลาใกล้เคียงกัน คือโดยเฉลี่ยภายในเวลา 1-2 ชั่วโมงหลังข่าวการสิ้นพระชนม์ฯ ประกาศอย่างเป็นทางการ แสดงให้เห็นถึง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีส่วนช่วยให้การแพร่กระจายข่าวสารจากซีกโลกหนึ่งไปยังอีกซีกโลกหนึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็ว

สถานที่ที่ได้รับข่าวสาร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อตอบปัญหาคำวิจัยข้อ 1.2 เกี่ยวกับเรื่องสถานที่ที่ได้รับข่าวสารของกลุ่มผู้รับสารที่มีการเดินทางตลอดเวลาพบว่า สถานที่ที่กลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯ ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาในครั้งแรกนั้นแตกต่างกันออกไปตามแต่ตารางบินที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในขณะนั้น จากการวิจัยพบว่าในวันที่ข่าวเหตุการณ์สำคัญนี้แพร่กระจายไปนั้นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีกระจายอยู่ทั่วทุกมุมโลก ทั้งในทวีปเอเชีย ยุโรป อเมริกาและทวีปออสเตรเลีย

เมื่อพิจารณาจากตารางแสดงรายละเอียดการได้รับข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินนั้น จะเห็นความแตกต่างของสถานที่ที่ได้รับข่าวสารและตัวเลขของเวลาที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้รับข่าวสารในครั้งแรก ซึ่งตัวเลขของเวลาที่ได้รับข่าวสารนี้จะแตกต่างกันไปตามเวลาที่ท้องถิ่น แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเวลาที่ได้รับข่าวสารแล้วจะเห็นได้ว่า เวลาที่กลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ในครั้งแรกนั้น เป็นเวลาที่ใกล้เคียงกันนั่นคือ โดยส่วนใหญ่ได้รับข่าวนี้หลังจากที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วเป็นเวลา 1-2 ชั่วโมง ซึ่งจากจุดนี้แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่แตกต่างกันคือ สถานที่ที่ได้รับข่าวสารเท่านั้น แต่ช่วงเวลาที่ได้รับข่าวนั้นไม่ต่างกัน ไม่ว่าจะอยู่ในทวีปเอเชีย หรือยุโรป ซึ่งปัจจัยที่เข้ามามีส่วนช่วยให้ผู้รับสารที่อยู่ในส่วนต่างๆของโลกได้รับข่าวสารในเวลาใกล้เคียงกันคือ เทคโนโลยีการสื่อสารที่ก้าวหน้า ที่สามารถย่อโลกทั้งโลกให้ได้รับรู้ข่าวสารร่วมกันภายในเวลาอันรวดเร็ว

ช่องทางการสื่อสาร

เมื่อพิจารณาจากตารางการแสดงรายละเอียดการได้รับข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯ เพื่อตอบปัญหาคำถามวิจัยข้อที่ 1.3 เกี่ยวกับเรื่องช่องทางการสื่อสารที่กลุ่มผู้รับสารที่มีการเดินทางอยู่ตลอดเวลาใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารพบว่า ช่องทางการสื่อสารที่กลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯ ได้มาซึ่งข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาคือ ได้รับจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด และจากสื่อบุคคลเป็นสื่อรอง

เมื่อพิจารณาจากหน้าที่การทำงานของผู้รับสารกลุ่มนี้นั้นจะเห็นได้ว่าการที่ต้องเดินทางอยู่ตลอดเวลาและการเปลี่ยนกลุ่มผู้ร่วมงานอย่างสม่ำเสมอในทุกเที่ยวบินนั้นมีผลต่อการเลือกใช้สื่อเนื่องด้วยการทำงานที่ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ทั้งสภาพอากาศและการปรับนาฬิการ่างกายให้เหมาะสมกับเวลาในแต่ละประเทศที่ตนเดินทางไปถึง รวมถึงความเหนื่อยล้าจากการเดินทาง (Jet lag) ทำให้ต้องการการพักผ่อนและความเป็นส่วนตัว ดังนั้นสื่อที่ใช้เพื่อแสวงหาความบันเทิงและแสวงหาข้อมูลข่าวสารจึงเป็นสื่อที่อยู่ใกล้ตัวนั่นคือ สื่อโทรทัศน์ที่ได้รับการจัดหาไว้ในห้องพักของแต่ละบุคคล และจากการที่ต้องอยู่ในต่างประเทศในช่วงระยะเวลาหนึ่งกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน ซึ่งจำเป็นต้องมีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมภายในกลุ่มดังนั้นอีกสื่อหนึ่งซึ่งกลุ่มผู้รับสารกลุ่มนี้ใช้เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารจึงได้แก่สื่อบุคคล สำหรับสื่อวิทยุนี้จากการวิจัยพบว่าผู้ที่ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์จากสื่อวิทยุคือผู้ที่อยู่ในประเทศไทยเท่านั้น ผู้ที่อยู่ต่างประเทศจะไม่ได้

รับข่าวการสิ้นพระชนม์จากสื่อวิทยุเลยทั้งนี้เนื่องด้วยข้อจำกัดทางด้านอุปกรณ์และความไม่คุ้นเคยกับสถานีวิทยุท้องถิ่น รวมถึงความสะดวกในการหาข้อมูลจากสื่อโทรทัศน์ที่มีข้อจำกัดทางด้านภาพและเสียงน้อยกว่าสื่อวิทยุ

นอกจากนี้จากการวิจัยยังพบว่า เพจเจอร์หรืออุปกรณ์ติดตามตัวเป็นอุปกรณ์สื่อสารที่เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการรับรู้และแพร่กระจายข้อมูลข่าวเหตุการณ์สำคัญให้กับกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

การให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์

ในการตอบปัญหานำวิจัยในข้อ2ในเรื่องของการให้ความสำคัญแก่ข่าวเหตุการณ์ ผู้วิจัยได้นำงานวิจัยของ Micheal D. Basil และ William J. Brown (1994)ในการศึกษาการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคลโดยใช้กรณีการแถลงข่าวการติดเชื้อไวรัสเอชไอวีของเมจิก จอห์นสันเป็นกรณีศึกษาเป็นกรอบในการวิเคราะห์

จากการวิจัยของ Micheal D. Basilและ William J. Brown(1994) พบว่า ความสนใจของบุคคลที่มีต่อข่าวนั้นๆมีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสาร นั่นคือถ้าข่าวที่บุคคลได้รับเป็นเรื่องที่น่าสนใจและสำคัญกับตน ก็จะบอกต่อคนอื่นๆ ถ้าคิดว่าไม่สำคัญก็จะไม่บอกต่อ กระบวนการของการแพร่กระจายข่าวสารก็จะสิ้นสุดลงในเครือข่ายนั้น นั่นหมายถึงว่าบุคคลมีบทบาทสำคัญในการแพร่กระจายข่าวสาร

เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวและการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ที่มีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสาร จากการวิจัยโดยใช้งานของ Micheal D. Basilและ William J. Brown (1994) เป็นกรอบในการวิเคราะห์ สามารถแบ่งข้อมูลตามระดับความสนใจต่อข่าวเหตุการณ์ได้เป็น 4กลุ่มดังนี้คือ

1. ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวและไม่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ มีจำนวน 0.5เปอร์เซ็นต์ บุคคลในกลุ่มนี้ไม่มีการบอกกล่าวเหตุการณ์หรือพูดคุยถึงข่าวเหตุการณ์นี้กับบุคคลอื่น

2. ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ปานกลาง มีจำนวน 18เปอร์เซ็นต์ บุคคลในกลุ่มนี้มีการบอกกล่าวข่าวเหตุการณ์เฉพาะในวันแรกแก่บุคคลใกล้ชิด

3. ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มาก มีจำนวน 45เปอร์เซ็นต์ บุคคลในกลุ่มนี้มีการบอกต่อข่าวเหตุการณ์กับบุคคลใกล้ชิดในทันทีที่ทราบข่าว

4. ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากยิ่งขึ้นมีจำนวน 36.5เปอร์เซ็นต์ บุคคลในกลุ่มนี้มีการบอกต่อข่าวเหตุการณ์กับบุคคลใกล้ชิด และเพื่อนในทันทีที่ทราบข่าว และมีการพูดคุยถึงสาเหตุของอุบัติเหตุในครั้งนี้

จากการวิจัย สรุปได้ว่า การให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวและการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบอกกล่าวเหตุการณ์สำคัญในครั้งแรกที่ได้รับข่าวสาร ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวและกับข่าวเหตุการณ์จำนวน 0.5เปอร์เซ็นต์ จะไม่มีการบอกกล่าวข่าวนี้ให้กับผู้อื่น ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์จำนวน 18เปอร์เซ็นต์ จะมีการบอกข่าวแก่บุคคลใกล้ชิด และคนในครอบครัวเฉพาะในวันแรกที่ได้รับทราบข่าว สำหรับผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มาก จำนวน 45เปอร์เซ็นต์ จะมีการบอกกล่าวข่าวนี้กับบุคคลที่ใกล้ชิดในทันทีที่ทราบข่าว สำหรับผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากยิ่งขึ้นจำนวน 36.5เปอร์เซ็นต์ จะมีการบอกกล่าวข่าวนี้กับผู้ใกล้ชิดและเพื่อนในทันทีที่ทราบข่าว และมีการพูดคุยถึงสาเหตุของอุบัติเหตุ ซึ่งเห็นได้ว่าการบอกกล่าวข่าวสารจะมีมากขึ้นตามลำดับการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์

เครือข่ายพฤติกรรมการแพร่กระจายข่าวสาร

จากงานวิจัยข้อมูลจากแบบสอบถามในครั้งนี้พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ Timothy O'keefe และ Bernard C. Kissel (อ้างถึงในศิริชัย ศิริเกษ, 2519:116) ในการศึกษาเรื่องการแพร่กระจายข่าวการสิ้นชีวิตของประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์ของ ที่ได้พบตัวแปรใหม่จากการวิจัยคือ ความผูกพันของบุคคลต่อข่าวที่เกิดขึ้น ได้แก่ความรู้สึกที่มีส่วนผูกพันเนื่องจากการได้รู้จักหรือพบเห็น (Vision Impact) ต่อบุคคลที่เป็นข่าวมีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสาร ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

● ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวและไม่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์จำนวน 0.5 เปอร์เซ็นต์ ไม่มีการบอกต่อข่าวสารที่ตนได้รับกับบุคคลอื่นและไม่มีการแพร่กระจายข่าวสารต่อ เนื่องจากไม่มีความสนใจและไม่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลในข่าว

● ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ปานกลาง จำนวน 18 เปอร์เซ็นต์ บุคคลในกลุ่มนี้ไม่มีความผูกพันกับบุคคลในข่าว การบอกกล่าวข่าวเหตุการณ์มีเฉพาะในวันแรกที่ได้รับข่าว เนื่องจากเป็นข่าวใหญ่ที่สื่อมวลชนทุกสื่อให้ความสนใจและตนเองพบเห็นข่าวนี้ได้ทั่วไปโดยจะบอกข่าวนี้แก่บุคคลที่ใกล้ชิด สำหรับการแพร่กระจายข่าวสารของบุคคลในกลุ่มนี้พบว่ามีมีการแพร่กระจายข่าวไปสู่บุคคลอื่นเพียงเล็กน้อยคือเพื่อนร่วมงานและจะมีการพูดคุยเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้เมื่อมีผู้อื่นถามความคิดเห็นแต่จะไม่ใช่เป็นผู้เริ่มต้นการสนทนาหรือเป็นผู้เปิดประเด็นในหัวข้อนี้

● ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มาก จำนวน 45 เปอร์เซ็นต์ บุคคลในกลุ่มนี้มีความผูกพันกับบุคคลในข่าวปานกลางเนื่องจาก การได้รับรู้และพบเห็นบุคคลในข่าวจากสื่อที่ตนติดตามเป็นประจำ จากการวิจัยพบว่ามีมีการบอกกล่าวข่าวนี้กับคนใกล้ชิดในทันทีที่ทราบข่าว โดยให้เหตุผลว่าเป็นข่าวใหญ่ที่สื่อมวลชนทุกสื่อให้ความสำคัญและเป็นข่าวของบุคคลสำคัญระดับโลกที่ได้รับการสนใจจากสื่อมากที่สุดคนหนึ่ง ไม่ว่าในเรื่องชีวิตส่วนตัวหรือเรื่องอื่นๆ การที่สื่อเสนอเรื่องของบุคคลในข่าวมาอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ได้รับทราบเรื่องราวและเกิดความรู้จักในบุคคลที่เป็นข่าวทำให้มีความสนใจในข่าวมากขึ้นเนื่องจากก่อนเกิดอุบัติเหตุไม่นานยังมีการเสนอข่าวของพระองค์อย่างสม่ำเสมอ สำหรับการแพร่กระจายข่าวสารในบุคคลกลุ่มนี้มีการแพร่กระจายข่าวไปสู่กลุ่มบุคคลอื่นมากขึ้น มีการแพร่กระจายข่าวไปสู่เพื่อนร่วมงาน กลุ่มญาติและคนใกล้ชิด มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในเครือข่าย

● ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากยิ่งขึ้น จำนวน 36.5 เปอร์เซ็นต์นั้น จากการวิจัยพบว่ามีมีการบอกข่าวสารต่อไปยังบุคคลต่างๆ ทั้งที่อยู่ในและนอกเครือข่ายในทันทีที่ได้รับทราบข่าว เนื่องจากเป็นข่าวของบุคคลที่ตนให้ความสำคัญและให้ความสนใจ เนื่องจากมีการติดตามข่าวของบุคคลในข่าวจากการนำเสนอของสื่อมวลชนมานาน ประกอบกับความชื่นชมและความผูกพันที่มีต่อบุคคลในข่าว ทำให้รู้สึกข่าวนี้เป็นข่าวที่มีความ

สำคัญมากสำหรับตน สำหรับเรื่องการแพร่กระจายข่าวสาร มีการแพร่กระจายข่าวสารไปสู่บุคคลในเครือข่ายของตนและในกลุ่มอื่นๆนอกเครือข่าย มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและพูดคุยถึงสาเหตุการสิ้นพระชนม์ในครั้งนี้นี้กับบุคคลในวงกว้าง รวมถึงการพูดคุยถามความคิดเห็นของผู้โดยสารที่มีความชื่นชอบและได้รับรู้เหตุการณ์เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนได้รับและได้นำข้อมูลใหม่ที่ได้รับบอกต่อแก่บุคคลอื่นๆ

จากการวิจัยพบว่าการแพร่กระจายข่าวสารที่เป็นข่าวใหญ่ของกลุ่มผู้รับสารที่เดินทางอยู่ตลอดเวลาสำหรับผู้ที่ให้ความสำคัญกับข่าวจะมีการแพร่กระจายข่าวสารเกิดขึ้นในทันทีที่ได้รับข่าว สำหรับผู้ที่อยู่ในต่างประเทศ การแพร่กระจายจะเกิดขึ้นเฉพาะในกลุ่มเพื่อนร่วมงานในขณะที่อยู่ในสถานที่นั้นๆ และเมื่อผู้รับสารเดินทางกลับประเทศไทยก็มีการแพร่กระจายข่าวที่ตนได้รับทราบมาจากสถานที่ต่างๆสู่เครือข่ายที่อยู่กรุงเทพฯ ได้แก่กลุ่มเพื่อนสนิท ญาติ บุคคลในครอบครัว และในขณะเดียวกันก็แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้ที่ได้รับข่าวในกรุงเทพมหานคร

สำหรับผู้ที่ได้รับข่าวสารในขณะที่อยู่ในประเทศไทยในขณะที่ได้รับข่าวสารจะมีการแพร่กระจายข่าวไปสู่ญาติ คนในครอบครัว และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนร่วมงานเมื่อมีโอกาสและมีการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมเมื่อเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าอัตราของการแพร่กระจายข่าวสารมีเพิ่มมากขึ้นตามลำดับความสนใจและการให้ความสำคัญกับข่าว เมื่อบุคคลไม่ให้ความสำคัญกับข่าวจะไม่มีการแพร่กระจายข่าวสารหรือบอกกล่าวข่าวนั้นแก่บุคคลอื่น ซึ่งทำให้กระบวนการแพร่กระจายข่าวสารสิ้นสุดลงในเครือข่าวนั้น แต่ถ้าบุคคลให้ความสำคัญกับข่าวก็จะมี การบอกกล่าวข่าวนั้นๆต่อผู้อื่นในอัตราที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับของการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ นั่นคืออัตราการบอกกล่าวและแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินนั้นเป็นความสัมพันธ์เชิงบวกกับการให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวและการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ที่ได้รับ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่ามีหลายปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวและการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งมีผลต่อเนื่องให้เกิดการติดตามข่าว โดยสามารถสรุปปัจจัยต่างๆได้ดังนี้

- ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ปานกลาง จำนวน 18เปอร์เซ็นต์ เลือกที่จะติดตามข่าวต่อเนื่องจาก

1. ความเกี่ยวข้องกับบุคคลในข่าว ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวให้เหตุผลว่า ใน การไม่ให้ความสำคัญกับตัวบุคคลในข่าวเนื่องจาก

1.1 ไม่มีความสนิทสนมกับตัวเจ้าหญิงไดอานาและอยู่คนละประเทศและไม่มีส่วนเกี่ยว ข้องเหมือนราชวงศ์ไทย แต่

1.2 ความอยากรู้สาเหตุการสิ้นพระชนม์ที่แท้จริง ข่าวเหตุการณ์สำคัญในครั้งนี้เป็นข่าวที่ สื่อมวลชนสนใจนำเสนออย่างมากทำให้คนสนใจ เป็นข่าวใหญ่ ที่ทั่วโลกให้ความสนใจ ซึ่งผลจาก ที่สื่อมวลชนนำเสนอข่าวอย่างสม่ำเสมอในช่วงเวลาหนึ่งทำให้ได้รับข่าวสารอย่างต่อเนื่อง เป็น สาเหตุหนึ่งที่ทำให้อยากติดตามข่าว

- ผู้ที่ให้ความสำคัญกับตัวบุคคลในข่าวปานกลางแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากจำนวน 45เปอร์เซ็นต์ เลือกที่จะติดตามข่าวต่อ ได้ให้เหตุผลที่สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความชื่นชมในตัวเจ้าหญิงไดอานาที่ได้รับข่าวท่านจากสื่อมวลชนเป็นประจำ แม้ว่า จะ ไม่ได้มีการติดตามข่าวท่านเป็นประจำ แต่รับรู้ข่าวเท่าที่สื่อมวลชนนำเสนอและเมื่อมีโอกา สการได้รับทราบข่าวท่านจากสื่อมวลชนที่นำเสนอมาทำให้เกิดความคุ้นเคยและชื่นชอบ ซึ่งความ ชื่นชอบนี้เองส่งผลให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์และทำให้เกิดการติดตามข่าวต่อเนื่องจาก

2. ความอยากรู้สาเหตุการสิ้นพระชนม์ที่แท้จริง และลักษณะข่าวที่เป็นข่าวใหญ่ที่ทุกสื่อ มวลชนและทุกคนให้ความสนใจ เนื่องจากในช่วงเวลานั้นสื่อที่ติดตามเป็นประจำและสื่ออื่นๆแทบ ทุกสื่อนำเสนอแต่ข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานา ไม่ว่าจะกลุ่มผู้รับสารกลุ่มนี้จะเดินทางไป ในที่ใดก็จะสามารถติดตามข่าวการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ได้ ซึ่งในบางครั้งแทบจะไม่ต้อง ติดตามข่าวเลย สื่อต่างๆจะมีการนำเสนอข่าวการสิ้นพระชนม์ของท่านเป็นระยะๆ ดูราวกับว่าใน ช่วงเวลาดังกล่าวถ้าสื่อมวลชนใดไม่ได้นำเสนอข่าวนี้ จะไม่ได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไป ซึ่ง การที่สื่อมวลชนและบุคคลรอบข้างให้ความสนใจกับข่าวมีส่วนให้บุคคลกลุ่มนี้เพิ่มความสนใจใน ข่าวเหตุการณ์มากยิ่งขึ้น

● ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากขึ้น จำนวน 36.5เปอร์เซ็นต์ ได้ให้เหตุผลที่สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความชื่นชมในตัวบุคคลในข่าวที่ได้รับการนำเสนอจากสื่อมวลชนและได้ติดตามอย่างสม่ำเสมอ สำหรับบุคคลที่มีความชื่นชอบในตัวเจ้าหญิงได้มีการติดตามข่าวเจ้าหญิงไดอานามา ตั้งแต่ครั้งที่พระองค์ยังทรงเป็นพระคู่หมั้น และมีการติดตามข่าวคราวที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพระองค์เรื่อยมา ทั้งเรื่องชีวิตส่วนพระองค์เรื่องในครอบครัว รวมถึงเรื่องการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม บุคคลในกลุ่มนี้จะมีการติดตามข่าวอย่างสม่ำเสมอรวมถึงการเก็บรวบรวมภาพประวัติของพระองค์ และเรื่องราวต่างๆ เนื่องจากความชื่นชมเป็นการส่วนตัวทำให้มีการติดตามข่าวมากขึ้น

2. ความผูกพันต่อบุคคลในข่าวที่ถูกเสนอโดยสื่อมวลชนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากเหตุผล ดังที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 1 เมื่อเกิดความชื่นชอบทำให้เกิดการติดตามข่าว และเมื่อติดตามข่าวอย่างสม่ำเสมอทำให้เกิดความผูกพันกับบุคคลที่พบเห็นเป็น ข่าวที่ถูกนำเสนอโดยสื่อมวลชนเป็นประจำ โดยผู้ให้สัมภาษณ์ให้เหตุผลว่าเป็นความเคยชินที่จะได้เห็นและรับรู้เรื่องราวของบุคคลในข่าว ทำให้เกิดความสนใจเมื่อบุคคลที่ตนคุ้นเคยประสบกับเหตุการณ์อันไม่คาดฝันทำให้เกิดความอยากรู้ถึงสาเหตุการสิ้นพระชนม์และอยากที่จะติดตามข่าว

การแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติม

Charles Atkin(1973)ได้กล่าวถึงเรื่องการแสวงหาข่าวสารไว้ว่า การแสวงหาข่าวสารหรือความต้องการการสื่อมวลชนของปัจเจกบุคคลนั้น คือความต้องการได้รับข่าวสาร (Information) และความบันเทิง(Entertainment) และนอกจากการแสวงหาข่าวสารและการเลือกรับข่าวสารจะมี เพื่อสนับสนุนทัศนคติหรือความคิดและความเข้าใจที่มีอยู่เดิมแล้ว ยังเป็นการแสวงหาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางอื่นๆเช่น เพื่อให้มีความรู้ ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหา รวมทั้งเพื่อสนองความสนใจส่วนบุคคลและเพื่อความบันเทิง นอกจากนี้การที่บุคคลใดจะตัดสินใจแสวงหาข่าวสาร เฉยเมยต่อข่าวสาร หรือหลีกเลี่ยงการปัดรับข่าวสารนั้นก็ขึ้นอยู่กับประเมินเปรียบเทียบถึงความพยายามที่ใช้และผลตอบแทนในการที่จะรับรู้ข่าวสารใดๆด้วย

แต่เนื่องจากหน้าที่การงานที่มีความจำเป็นต้องเดินทางอยู่ตลอดเวลาทำให้การแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมของกลุ่มผู้รับสารที่เดินทางตลอดเวลานั้นอาจไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นความสนใจในข่าว

เหตุการณ์และความสนใจในตัวบุคคลในข่าวจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนให้ผู้รับสาร มีความสนใจ
อยากที่จะติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่อง

จากการวิจัยพบว่า การที่บุคคลให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์และการแสวงหาข่าวสาร
เพิ่มเติมมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อัตราการแพร่กระจายข่าวและการแสวงหาข่าวสารจะมีเพิ่ม
มากขึ้น ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

- ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวและไม่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์
จำนวน 0.5 เปอร์เซ็นต์ จะไม่มีติดตามข่าว หรือการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติม

- ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ปานกลาง
จำนวน 18 เปอร์เซ็นต์ เริ่มมีการติดตามข่าวที่นำเสนอผ่านสื่อที่ตนติดตามเป็นประจำ แต่ไม่มีการ
แสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวอื่นๆเพิ่มเติมและหลังพิธีศพไม่มีการติดตามข่าวนี้อีก

- ขณะที่ผู้ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางและให้ความสำคัญกับข่าวมาก มี
จำนวน 45 เปอร์เซ็นต์ เริ่มมีการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวอื่นนอกเหนือจากแหล่งข่าวที่ตน
ติดตามเป็นประจำ โดยการแสวงหาข่าวเพิ่มเติมจากแหล่งข่าวทั้งในและนอกประเทศ และการเดินทาง
ไม่มีผลต่อการแสวงหาข่าวสารถ้าข่าวนั้นเป็นข่าวที่ตนสนใจที่จะติดตาม หลังพิธีศพยังคงมีการ
ติดตามข่าวต่อ

- ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวมากยิ่งขึ้นมีจำนวน
36.5 เปอร์เซ็นต์ จะมีการติดตามข่าวสารในทันทีและแสวงหาข่าวสารอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าหลังพิธี
ศพก็ยังคงมีการติดตามข่าวอยู่ เนื่องจากบุคคลในข่าวเป็นบุคคลที่ตนชื่นชม การแสวงหาข่าวสาร
ไม่เพียงแต่จากสื่อที่ติดตามเป็นประจำเท่านั้นยังมีการแสวงหาข่าวจากแหล่งข่าวอื่นทั้งใน
และต่างประเทศ และการที่ต้องเดินทางอยู่ตลอดเวลาไม่เป็นอุปสรรคในการติดตามและแสวงหา
ข่าวสารแต่กลับเอื้ออำนวยประโยชน์ในด้านการได้รับทราบข่าวสารที่นอกเหนือจากแหล่งข่าวที่
ติดตามประจำ มีการแสวงหาข่าวสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่ตนได้รับให้กับเพื่อนร่วมงาน
และบุคคลที่ตนรู้จัก

การเปิดรับข่าวเหตุการณ์สำคัญและแหล่งข่าวสารของกลุ่มผู้รับสารที่เดินทางอยู่ตลอดเวลา

การเปิดรับข่าวเหตุการณ์สำคัญ ของกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินต่อกรณีการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานานั้น จากการวิจัยพบว่า ถ้าบุคคลให้ความสำคัญกับข่าวจะมีการติดตามข่าวและมีการแพร่กระจายข่าวสารไปสู่บุคคลในเครือข่ายของตน การเปิดรับข่าวสารจะมีมากตามลำดับความสนใจที่บุคคลมีให้กับข่าว บุคคลที่ให้ความสนใจและความสำคัญกับข่าวมาก จะมีการเปิดรับข่าวสารอยู่ตลอดเวลาที่มีโอกาส ในทุกสถานที่ที่เดินทางไปจะมีการติดตามข่าวอย่างสม่ำเสมอ การติดตามข่าวสารในต่างประเทศนั้นโดยส่วนใหญ่พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินจะได้รับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ที่ได้รับการจัดหาไว้ในห้องที่พักโดยแหล่งข่าวที่สำคัญคือข่าวที่ได้รับจากสำนักข่าวต่างประเทศ CNN

แหล่งข่าวที่ผู้รับสารกลุ่มนี้ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานานั้นมีทั้งแหล่งข่าว ที่เป็นแหล่งข่าวของประเทศไทยและแหล่งข่าวต่างประเทศ แหล่งข่าวต่างประเทศที่ผู้รับสารส่วนใหญ่ใช้เป็นแหล่งข้อมูลคือ สำนักข่าวต่างประเทศ CNN และ BBC เป็นอันดับรองลงมา สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์จะเป็นสื่อรองในการใช้เป็นแหล่งข้อมูล

การนำเสนอข่าวของสำนักข่าวต่างประเทศที่มีการนำเสนอข่าวตลอด 24 ชั่วโมงนั้นส่งผลให้พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินซึ่งเป็นบุคคลที่มีเวลาการทำงานไม่แน่นอน ได้มีโอกาสติดตามข่าวได้อย่างค่อนข้างต่อเนื่อง เนื่องจากเทคโนโลยีการสื่อสารที่ก้าวหน้าช่วยให้การถ่ายทอดข่าวได้อย่างทั่วถึงในทั่วทุกมุมโลกและการนำเสนอข่าวทบทวนตลอด 24 ชั่วโมงทำให้การติดตามข่าวสารย้อนหลังเป็นไปได้ด้วยความสะดวก การได้รับทราบข่าวสารอย่างต่อเนื่องมีผลให้เกิดความอยากรู้ความคืบหน้าของเหตุการณ์ที่เป็นข่าว ซึ่งเป็นผลให้มีการติดตามและเกิดการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติม

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกในการเปิดโอกาสให้ติดตามข่าวอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ผู้รับสารมีความต้องการที่จะติดตามข่าวสารจากแหล่งข่าวเดิมอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากแหล่งข่าวนั้นสามารถตอบสนองความอยากรู้ข่าวสารได้ในทุกสถานที่และทุกเวลา ซึ่งทำให้ สำนักข่าวต่างประเทศ CNN เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มผู้รับสารที่มีความจำเป็นต้องเดินทางไปยังที่ต่างๆที่มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านเวลาและสภาพอากาศ

นอกจากนี้จากการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเรื่องภาษาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติม เนื่องจากข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาเป็นข่าวต่างประเทศที่เป็นข่าวใหญ่ที่ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนทั่วโลก ดังนั้นการนำเสนอข่าวใหญ่ดังกล่าวจึงมีการแพร่กระจายไปทั่วโลกโดยนำเสนอในหลากหลายภาษา ทำให้ผู้รับสารที่มีการเดินทางตลอดเวลาสามารถติดตามและแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมได้ในทุกโอกาส ในทุกที่ที่ตนเดินทางไป ความสามารถเข้าใจภาษาที่ 3 นอกจากภาษาอังกฤษยังช่วยให้ได้รับทราบข้อมูลต่างๆ ในหลากหลายแง่มุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่ในประเทศไทยไม่มีวางจำหน่าย และข้อมูลดังกล่าวก็ได้รับการถ่ายทอดและแพร่กระจายไปสู่เพื่อนร่วมงานและบุคคลในเครือข่ายต่อไป

โดยสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าแหล่งข่าวสารในการได้มาซึ่งข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาในครั้งแรกนั้น มีทั้งจากสื่อบุคคลและสื่อมวลชน รวมถึงเครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคมสมัยใหม่ อาทิ เพจเจอร์ ซึ่งการที่บุคคลจะได้รับข่าวสารจากสื่อใดและเวลาใดขึ้นอยู่กับกิจวัตรของแต่ละบุคคลและช่วงเวลาของวันที่ข่าวนั้นประกาศออกมา จากการวิจัยพบว่าบุคคลที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่บนเครื่องบินในวันที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์จะได้รับข่าวสารจากสื่อบุคคลทั้งนี้เนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านสถานที่ และอุปกรณ์การสื่อสาร

สำหรับบุคคลที่อยู่ในระหว่างพักจากงานบินจะได้รับข่าวสารจากทั้งสื่อบุคคลและจากสื่อมวลชน โดยระยะเวลาที่ได้รับข่าวสารจะแตกต่างกันไปตามสถานที่และกิจวัตรของวันของแต่ละบุคคล จากการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้รับสารกลุ่มนี้ได้รับข่าวสารภายใน 24 ชั่วโมงในวันที่เกิดเหตุคือวันที่ 31 สิงหาคม 2540 โดยส่วนใหญ่ ได้รับทราบข่าวหลังเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วประมาณ 1-2 ชั่วโมง และได้พบว่าสื่อโทรทัศน์เป็นแหล่งข่าวสารที่กลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินได้รับข่าวมากที่สุด รองมาคือสื่อบุคคลและสื่อวิทยุตามลำดับ

- การแพร่กระจายข่าวสารจะเกิดขึ้นกับบุคคลที่ให้ความสนใจและความสำคัญกับข่าว โดยอัตราการแพร่กระจายข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการให้ความสำคัญกับข่าว เหตุการณ์ การแพร่กระจายข่าวสารจะมีมากขึ้นตามลำดับของการให้ความสำคัญกับข่าวของบุคคล ถ้าบุคคลไม่ให้ความสำคัญกับข่าว ก็จะไม่มีการบอกต่อ กระบวนการการแพร่กระจายข่าวสารก็จะสิ้นสุดลงในเครือข่ายนั้น

- เครื่องข่ายพฤติกรรมกรรมการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินเป็นเครือข่ายความสัมพันธ์ส่วนบุคคลแบบกระจาย ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะงานที่มีการเปลี่ยนเพื่อนร่วมงานอยู่ตลอดเวลา และผลรวมของจำนวนเวลาที่มีการติดต่อสัมพันธ์กันในช่วงเวลาหนึ่งมีระยะเวลาไม่นานนัก แต่ในขณะที่เดียวกันการเปลี่ยนเพื่อนร่วมงานในทุกเที่ยวบินทำให้การแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารระหว่างกลุ่มมีมากขึ้น มีการรับและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่มีความหลากหลายแง่มุม และหลากหลายความคิดอย่างสม่ำเสมอ
- การให้ความสำคัญของข่าวมีผลต่อการติดตามและแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติม โดยผู้ที่ตามปกติไม่ให้ความสำคัญกับตัวเจ้าหญิงไดอานาแต่หลังจากที่เกิดเหตุการณ์ให้ความสำคัญกับข่าวมากขึ้นและเลือกที่จะติดตามข่าว จากการวิจัยพบว่าความเหนื่อยล้าที่เกิดจากการเดินทาง (Jet lag) ไม่เป็นอุปสรรคต่อการติดตามข่าวและการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมถ้าข่าวนั้นเป็นข่าวที่ตนสนใจและให้ความสำคัญ
- การแสวงหาข่าวสารมีเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาถ้าบุคคลนั้นสนใจและให้ความสำคัญกับข่าว การแสวงหาข่าวสารของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินต่อกรณีข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานานั้น เกิดขึ้นเพื่อลดความไม่รู้ และเพื่อสนองความสนใจส่วนบุคคล จากการวิจัยพบว่า การเดินทางไม่เป็นปัญหาในการติดตามข่าวสาร แต่ยังคงช่วยเอื้อประโยชน์ให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายจากแหล่งข่าวสารต่างๆทั่วโลก ที่มีข้อมูลที่ใหม่และรวดเร็วกว่า เนื่องจากได้รับข่าวสารจากแหล่งข่าวแรก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นพบว่า แม้ว่ากลุ่มผู้รับสารจะมีการเดินทางเคลื่อนที่อยู่ตลอดเวลา การแพร่กระจายข่าวสารก็ยังคงมีเกิดขึ้นในกลุ่มเพื่อนร่วมงาน และในเครือข่ายของผู้รับสารอย่างสม่ำเสมอ และการเปิดรับข่าวสารก็ยังคงมีเกิดขึ้นในกลุ่มผู้ที่ให้ความสนใจในข่าว ดังนั้นเพื่อให้เห็นชัดถึงการแพร่กระจายข่าวสารและการเปิดรับรวมถึงแหล่งข่าวที่กลุ่มผู้รับสารกลุ่มนี้ใช้ติดตามข่าวใหญ่นั้น ผู้วิจัยจึงทำการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยมีการนัดหมายไว้ล่วงหน้าด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพดังมีรายละเอียดดังนี้

II. ผลการศึกษาด้วยวิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก

เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์และการติดตามข่าวสารรวมถึงการแพร่กระจายข่าวสารที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในตอนที่แล้วนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 40 คน โดยมีการนัดหมายไว้ล่วงหน้า โดยใช้งานวิจัยของ Micheal D. Basil และ William J. Brown (1994) เป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จากการศึกษาการวิเคราะห์เรื่องการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคลของ Micheal D. Basil และ William J. Brown (1994) นั้นพบว่า ในการนำงานวิจัยเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารขึ้นเข้ามาวิเคราะห์พบว่า Katz และ Lazarfeld ได้คาดไว้ว่าทั้งสื่อมวลชนและสื่อบุคคลมีส่วนสำคัญในการแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารในชุมชน และอิทธิพลของบุคคลมีส่วนช่วยเพิ่มการแพร่กระจายของสื่อมวลชน ดังนั้นเรื่องของข่าวสำคัญสามารถแพร่กระจายสู่บุคคลอื่นๆทั้งทางการสื่อสารระหว่างบุคคลและช่องทางสื่อมวลชน' ต่อแนวคิดของKatz และ Lazarld ซึ่งเป็นที่มาให้ William และ Micheal ได้นำแนวคิดนี้มาใช้ในการวิเคราะห์การแพร่กระจายข่าวสารที่มีผู้ทำการวิจัยไว้แล้ว 34 ชิ้น ซึ่งทั้ง William และ Micheal ได้พบว่า ความสำคัญของข่าวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการแพร่กระจาย (ภายใน 24 ชั่วโมง และระดับการแพร่กระจายนั้นมีความสัมพันธ์กับ “news values” หรือคุณค่าของข่าว) เรื่องหรือเหตุการณ์ที่มีคุณค่าและความสำคัญมากมีแนวโน้มที่จะได้รับการกล่าวถึงและแพร่กระจายในชุมชน โดยการสื่อสารระหว่างบุคคลและมีการแพร่กระจายไปอย่างทั่วถึงถ้าเรื่องนั้นเป็นเรื่องสำคัญ และนอกจากนี้ความสำคัญของเรื่องยังคงสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความมาก น้อยของการสื่อสารระหว่างบุคคล และจากการวิจัยเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคลโดยใช้กรณีการแถลงการณ์การติดเชืไวรัสเอชไอวีของแมจิก จอห์นสันเป็นกรณีศึกษานั้น พบว่าความสนใจของบุคคลที่มีต่อข่าวนั้นๆมีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสาร นั่นก็คือถ้าข่าวที่บุคคลได้รับเป็นเรื่องที่น่าสนใจและบุคคลนั้นคิดว่าสำคัญก็จะบอกต่อกับคนอื่นๆ และถ้าคิดว่าไม่สำคัญ ก็จะไม่มีการบอกต่อ กระบวนการของการแพร่กระจายข่าวสารก็จะสิ้นสุดลงในเครือข่ายนั้น ดังนั้นบุคคลจึงมีบทบาทในการแพร่กระจายข่าวสาร

และนอกจากนี้William และ Micheal ยังได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับงานวิจัยในเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารไว้ว่า จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างการได้รับข่าวและการ

ถ่ายทอดข่าวสารไปยังผู้อื่นทั้งสองสิ่งนี้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการศึกษาการแพร่กระจายข่าวสาร

จากงานวิจัยที่ได้กล่าวถึงมาก่อนหน้านี้ กลุ่มผู้รับสารที่ใช้เป็นกรณีศึกษานั้นเป็นกลุ่มผู้รับสารที่อยู่กับที่ แหล่งข่าวสารที่ได้รับและการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมจะไม่ต่างกันมากนัก แต่กลุ่มผู้รับสารในการศึกษาครั้งนี้แตกต่างไปจากการศึกษาในครั้งก่อนๆคือเป็นกลุ่มผู้รับสารที่มีความจำเป็นต้องเดินทางอยู่ตลอดเวลาเนื่องจากลักษณะงานที่แตกต่างจากงานประจำ ดังนั้นแหล่งข่าวสารที่ได้รับทราบข่าวในครั้งแรกจะแตกต่างกันออกไป ข่าวสารที่ได้รับแม้ว่าเป็นข่าวเดียวกันแต่ระยะเวลาในการรับข่าวสารและสถานที่ที่รับข่าวนั้นก็แตกต่างกันไป จากการวิจัยพบว่าแหล่งข่าวแหล่งแรกที่กลุ่มผู้รับสารกลุ่มนี้ได้รับข่าวเหตุการณ์สำคัญคือข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานา และระยะเวลาในการได้รับข่าวนั้นดูราวกับว่าแตกต่างกันไป แต่จากการวิจัยแบบสอบถามพบว่าเมื่อเทียบเวลาที่ได้รับข่าวนั้นแล้ว เป็นช่วงเวลาเดียวกันคือกลุ่มผู้รับสารกลุ่มนี้โดยส่วนใหญ่จะได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานา หลังจากที่มีการประกาศอย่างเป็นทางการในเวลา 0300น. ตามเวลาท้องถิ่นที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ในเช้าวันอาทิตย์ที่ 31 สิงหาคม 2540 (<http://www.royal.gov.uk/family/diana.htm>) ประมาณ 1-2 ชั่วโมง หลังข่าวประกาศ

เมื่อพิจารณาระยะเวลาที่พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่อยู่ในสถานที่ต่างๆทั่วโลกๆได้รับข่าวนั้น แสดงให้เห็นถึงความรวดเร็วของการเดินทางของข่าวสาร ภายใน 2 ชั่วโมงผู้คนส่วนใหญ่ทั่วโลกได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานา สิ่งที่แตกต่างคือสถานที่ที่ได้รับข่าวสารและตัวเลขของเวลาท้องถิ่นในแต่ละประเทศเท่านั้น จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถแบ่งประเด็นในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้ 3 หัวข้อคือ

1. การได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญและการให้ความสำคัญกับข่าว
2. เครื่องข่ายพฤติกรรมการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
3. การแสวงหาข่าวสารและติดตามข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

1. การได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญและการให้ความสำคัญกับข่าว

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 40 คน ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลตามลำดับของการให้ความสำคัญกับข่าวเป็น 3 กลุ่มดังนี้คือ

1. ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ปานกลาง

ได้แก่

- 1.1 ผู้ที่ได้รับข่าวผ่านทางสื่อบุคคล
- 1.2 ผู้ที่ได้รับข่าวผ่านทางสื่อโทรทัศน์

2. ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มาก
ได้แก่

- 2.1 ผู้ที่ได้รับข่าวผ่านทางสื่อบุคคล
- 2.2 ผู้ที่ได้รับข่าวผ่านทางสื่อโทรทัศน์

3. ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากขึ้น
ได้แก่

- 3.1 ผู้ที่ได้รับข่าวผ่านทางสื่อบุคคล
- 3.2 ผู้ที่ได้รับข่าวผ่านทางสื่อวิทยุ
- 3.3 ผู้ที่ได้รับข่าวผ่านทางสื่อโทรทัศน์

1. ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ปานกลาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าบุคคลในกลุ่มนี้คือผู้ที่ไม่มีความผูกพันกับบุคคลในข่าว ไม่มีการติดตามข่าวของบุคคลในข่าวมาก่อน การได้รับข่าวทราบเรื่องราวของบุคคลในข่าวจะได้รับจากสื่อที่ตนติดตามเป็นประจำเท่านั้น แต่เมื่อทราบข่าวให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ในครั้งนี้นี้อันปานกลาง เนื่องจากข่าวที่เป็นข่าวใหญ่ และบุคคลในข่าวเป็นบุคคลสำคัญของโลก ดังมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผู้ที่ได้รับข่าวสารผ่านทางสื่อบุคคล

จากการวิจัยพบว่าผู้ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์สำคัญจากสื่อบุคคลนั้น จะมีการยืนยันข่าวที่ตนได้รับมาอีกครั้งกับสื่อมวลชน สำหรับเวลาและสถานที่ที่ได้รับข่าวสารของกลุ่มผู้รับสารที่ต้องเดินทางอยู่ตลอดเวลา นั้น ขึ้นอยู่กับกิจวัตรของบุคคลในขณะนั้น นายพิฑูรย์ อนันต์ประกิจ ได้ให้

สัมภาษณ์เกี่ยวกับการรับข่าวสารในครั้งนี้ว่าได้รับข่าวในขณะที่ไปบิน โดยเพื่อนร่วมงานเป็นคนบอก ซึ่งเพื่อนร่วมงานของนายพิฑูรย์ ได้รับข่าวนี้ครั้งแรกทางวิทยุ ในขณะที่กำลังเดินทางมาทำการบินเมื่อพิจารณาจากเที่ยวบินที่นายพิฑูรย์ทำการบิน ในเที่ยวบินนี้ลูกเรือต้องเช็ครินในเวลา 0600น. ซึ่งหมายความว่า ผู้ที่ได้ทราบข่าวนั้นควรได้รับข่าวในเวลาประมาณ 0530-0600น. ซึ่งเมื่อเทียบกับเวลาที่ฝรั่งเศส ซึ่งช้ากว่าเวลาที่กรุงเทพฯ 5 ชั่วโมงจะเป็นเวลาประมาณเที่ยงคืนเศษของคืนวันที่ 30 สิงหาคม 2540 ซึ่งเป็นเวลาที่เจ้าหญิงไดอานาได้รับอุบัติเหตุทางรถยนต์และเป็นเวลาเดียวกับที่สำนักข่าวต่างประเทศต่างๆ ได้เผยแพร่ข่าวนี้ นายพิฑูรย์ ได้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ว่า

“ ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาครั้งแรกในขณะที่อยู่บนเครื่องบินที่กำลังเดินทางไปฮ่องกง ได้ทราบข่าวจากรุ่นพี่ที่เป็นเพื่อนร่วมงานในเที่ยวบินนั้นตอนนั้นเป็นเวลาประมาณ 10.00น. ตามเวลาในประเทศไทย เพราะจำได้ว่าไฟล์ทนั้นเป็นไฟล์ทเช้า เช็ครินตอน 6 โมงเช้า พี่คนที่บอกฟังข่าวมาจากวิทยุในรถ แต่ผมเพิ่งได้มีโอกาสคุยกับเขาหลังเสร็จงานก็เลยเพิ่งทราบข่าว ตามปกติแล้วผมก็ไม่ได้ให้ความสำคัญในตัวท่าน อาจเรียกว่าไม่ได้ติดตามข่าวท่านเลยก็ได้ นอกจากจะมีพบเห็นบ้างในสื่อสิ่งพิมพ์ที่ผมติดตามเป็นประจำ แต่หลังจากที่ได้รับข่าวนี้แล้วก็ติดตามข่าวและให้ความสำคัญกับข่าวเพราะว่าเป็นข่าวที่ทั่วโลกให้ความสำคัญผมเป็นคนตามกระแสข่าวโลก และอยากรู้ถึงสาเหตุการสิ้นพระชนม์เพราะว่าไม่น่าเป็นไปได้ที่บุคคลสำคัญระดับนี้จะมาประสบอุบัติเหตุในลักษณะนี้....” (สัมภาษณ์ ,พิฑูรย์ อนันต์ประกิจ , 7 มีนาคม 2541.)

สำหรับผู้ที่ทราบข่าวจากสื่อบุคคลในขณะที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ต่างประเทศ ซึ่งได้รับข่าวสารในเวลาที่แตกต่างกันตามเวลาที่ท้องถิ่นที่ประเทศออสเตรเลีย แต่ระยะเวลาที่คุณวิภาดาได้รับข่าวนั้นจะค่อนข้างช้าเนื่องจากลักษณะงานที่จำเป็นต้องการการพักผ่อน เพราะในวันที่คุณวิภาดาทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาครั้งแรกนั้นเป็นวันที่คุณวิภาดาเพิ่งเดินทางไปถึงออสเตรเลียในตอนเช้า หลังจากนอนพักผ่อนแล้วจึงได้รับข่าวสารจากเพื่อนร่วมงานในเที่ยวบินเดียวกัน ทำให้ได้รับข่าวช้า

คุณวิภาดา คมวิริยะชาญ ได้ให้สัมภาษณ์การได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอาน่าว่า

“...ขณะทราบข่าวในตอนนั้นจำได้ว่าอยู่ที่ ซิดนีย์ เป็นวันที่เพิ่งไปถึงที่โน่นตอนเช้า นอนตื่นมาประมาณ 5 โมงเย็นตามเวลาที่ท้องถิ่น เพื่อนโทรฯมาบอกว่าท่านสิ้นพระชนม์แล้ว..จึงรีบเปิดทีวีดูข่าวCNN...ตามปกติไม่ได้ให้ความสำคัญกับตัวท่าน ก็ได้รับทราบข่าวท่านเท่าที่เห็นจากสื่อที่เราติดตามเป็นประจำ เนื่องจากว่าสื่อให้ความสำคัญที่จะเสนอเราเลขได้ข่าวโดยไม่ต้องไปหา...แต่พอรู้ว่าท่านประสบอุบัติเหตุก็ให้ความสนใจกับข่าวนี้อ่อนข้างมากเลยทีเดียวเพราะว่าเป็นข่าวของบุคคลสำคัญ..ไม่น่าจะเกิดเหตุการณ์แบบนี้กับท่านได้...”(สัมภาษณ์ , วิภาดา คมวิริยะชาญ , 1 เมษายน 2541)

สำหรับผู้ที่ได้รับทราบข่าวจากสื่อบุคคลในขณะที่อยู่ที่กรุงเทพฯและมีการยืนยันข่าวที่ได้รับอีกครั้งหนึ่งทางวิทยุได้แก่คุณถาวร พงษ์รัตน์ ซึ่งเวลาที่คุณถาวร ได้รับข่าวนั้นเป็นเวลา 10.00น. ตามเวลาที่กรุงเทพฯซึ่งเมื่อเทียบเวลากับที่ฝรั่งเศสแล้วนั้น คือเวลาประมาณ 0500น. ซึ่งเป็นเวลา 1 ชั่วโมงหลังจากที่เจ้าหญิงไดอาน่าสิ้นพระชนม์ สำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในต่างทวีปที่อยู่ห่างไกลกันซึ่งต้องใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 10 ชั่วโมงในการเดินทางทางอากาศนั้น นับว่าการถ่ายทอดข่าวสารจากซีกโลกหนึ่งไปยังอีกซีกโลกหนึ่งภายในเวลาหนึ่งชั่วโมงเป็นการส่งต่อข่าวสารที่ค่อนข้างรวดเร็ว คุณถาวรได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้รับข่าวสารในครั้งนี้ว่า

“...ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอาน่าในวันที่ 31 สิงหาคม 2540 เวลา 10 โมงเช้าในรถ เพื่อนโทรศัพท์มาบอกว่าท่านประสบอุบัติเหตุ ก็เลยเปิดวิทยุติดตามข่าวแต่จำไม่ได้ว่าช่องอะไร ...อีกสักพักข่าวก็ออกมาว่าท่านสิ้นพระชนม์แล้ว...ตามปกติไม่ได้ให้ความสนใจหรือให้ความสำคัญในตัวท่าน เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องไกลตัว ไม่ใช่ราชวงศ์บ้านเรา..และรู้สึกข่าวที่ออกมาก่อนหน้านี้ค่อนข้างจะขายข่าวความเป็นส่วนตัวของท่าน..เลยไม่ติดตาม ..แต่พอข่าวนี้ออกมากลับให้ความสำคัญกับข่าวมากขึ้นรู้สึกสนใจในตัวข่าวมากกว่าเพราะเป็นข่าวใหญ่ เป็นข่าวของคนดังระดับโลก ที่ไม่น่าจะเกิดเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นได้..ได้ดูข่าวที่กรุงเทพฯ แล้ววันเดียวเพราะคืนนั้นต้องเดินทางไปอิตาลีก็ไปติดตามข่าวต่อจากที่โน่น..” (สัมภาษณ์ , ถาวร พงษ์รัตน์ , 27 มีนาคม 2541)

สำหรับเหตุผลที่บุคคลทั้งสามให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ในครั้งนี้เนื่องจากว่าเป็นข่าวใหญ่ เป็นข่าวที่เกิดขึ้นทันทีทันใด (Spontaneous news) และเป็นข่าวของบุคคลสำคัญของโลก

ที่สื่อมวลชนให้ความสนใจและการนำเสนอข่าวที่มีมากมาย ทำให้ช่วยให้อียากทราบความคืบหน้าของการสืบสวนหาสาเหตุการสิ้นพระชนม์ประกอบกับการที่ไม่ต้องใช้ความพยายามในการแสวงหาข่าวสารมากนัก เนื่องจาก ในช่วงเวลาดังกล่าวสื่อมวลชนทุกสื่อนำเสนอแต่ข่าวนี ทำให้สะดวกในการแสวงหาข่าวและทำให้การติดตามข่าวเป็นไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง และจากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ที่ได้รับข่าวสารจากสื่อบุคคลจะมีการยืนยันข่าวกับสื่อมวลชนอีกครั้งหนึ่งเพื่อความมั่นใจ โดยสื่อมวลชนที่ใช้ในการยืนยันข่าวเมื่ออยู่ต่างประเทศคือ สำนักข่าวต่างประเทศ CNN

1.2 ผู้ที่ได้รับข่าวสารผ่านทางสื่อโทรทัศน์

สำหรับผู้ที่ได้รับข่าวสารผ่านทางสื่อโทรทัศน์ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับตัวบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ได้แก่ คุณนพพล จันทรเยี่ยม ซึ่งในขณะที่ทราบข่าวอยู่ที่กรุงเดลีประเทศอินเดีย คุณนพพลได้รับข่าวในเวลาประมาณ 1000น. ตามเวลาท้องถิ่น ซึ่งเมื่อเทียบเวลากับที่กรุงเทพฯแล้วคือเวลาประมาณ 11.30น. ซึ่งเป็นเวลา 0630 น. ตามเวลาที่ประเทศฝรั่งเศส หลังจากที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วประมาณ 2 ชั่วโมง 30 นาที โดยได้ทราบข่าวทางสถานีโทรทัศน์ต่างประเทศ BBC คุณนพพลได้ให้สัมภาษณ์ในครั้งนี่ว่า

“ ตอนที่รู้ข่าวเวลาประมาณ1000น.ตามเวลาท้องถิ่น ..บ้านเราก็คงเวลาประมาณ 11.30น ..เพราะเวลาที่อินเดียช้ากว่าที่บ้านเรา1.30ชั่วโมง ดูข่าวทางทีวีBBC. ..โดยส่วนตัวผมแล้วผมค่อนข้างให้ความสำคัญกับข่าวนี้นะ ..เพราะว่าเป็นข่าวที่ทุกคนให้ความสนใจอย่างมากและท่านก็เป็นที่รักของทุกคน โดยเฉพาะพวกผู้หญิงเห็นเสียใจกันเป็นแถว..แม้ว่าตามปกติผมจะไม่ได้ให้ความสำคัญกับข่าวหรือกับตัวท่านก็ตาม เพราะมีความรู้สึกว่าจะเรื่องราวที่ออกมาส่วนใหญ่เป็นเรื่องส่วนตัวหญิงชาย ..มีข่าวอื่นๆที่น่าสนใจมากกว่านี้ในตอนนั้น..ถ้าเป็นเรื่องที่ท่านทำประโยชน์ให้กับชาวโลกผมเห็นด้วยที่สื่อมวลชนนำมาเสนอ...เมื่อมารู้เรื่องอุบัติเหตุครั้งนี้ผมให้ความสำคัญกับข่าวมากขึ้น..”(สัมภาษณ์ , นพพล จันทรเยี่ยม , 20 ธันวาคม 2540)

สำหรับคุณธิดา จิระวัฒนากุลคืออีกผู้หนึ่งที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับตัวบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ คุณธิดาทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาในขณะที่อยู่ที่ประเทศเกาหลี โดยทราบข่าวในเวลาประมาณ 9 โมงเช้าตามเวลาท้องถิ่นซึ่งเมื่อเทียบเวลาเมืองไทยคือเวลาประมาณ 0700น. ตามเวลากรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเวลา0300น.ของเช้าวันที่ 31 สิงหาคม

2540 ตามเวลาท้องถิ่นของประเทศฝรั่งเศส ซึ่งในเวลานั้นเจ้าหญิงไดอานายังไม่สิ้นพระชนม์ โดยคุณธิดาทราบข่าวนี้จากสำนักข่าวต่างประเทศ CNN ในกรณีของคุณธิดานั้น อาจกล่าวได้ว่าทราบข่าวเร็วกว่าผู้ที่อยู่ที่ประเทศฝรั่งเศสเนื่องจากว่าในเวลาข่าวแพร่กระจายออกไปนั้น เป็นเวลาพักผ่อนตามปกติของคนที่อยู่ในแถบประเทศยุโรป ในกรณีนี้คุณธิดาได้ให้สัมภาษณ์ว่า

“.....ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานา...ที่เกาหลีเวลาประมาณ 9 โมงเช้า ทาง CNN ....เวลาไม่ค่อยแน่ใจว่ากี่โมงกันแน่...แต่ตอนที่ได้รับทราบข่าวท่านยังไม่สิ้นพระชนม์...ตามปกติก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับตัวท่าน...แต่ก็ได้ทราบข่าวท่านเสมอจากสื่อที่ติดตามเป็นประจำ ก็จะมีข่าวออกมา...ก็ดูข่าวเท่าที่มีโอกาส...แต่เมื่อทราบว่าท่านประสบอุบัติเหตุก็ติดตามดูข่าวนี้จนกระทั่งทราบว่าท่านสิ้นพระชนม์ในเวลาประมาณ 11 โมงกว่าๆ...ถ้าจำไม่ผิด...ถ้าถามว่าให้ความสำคัญกับข่าวนี้ไหม..โดยส่วนตัวแล้วคิดว่า..ในตอนแรกถึงแม้ว่าไม่ให้ความสำคัญกับตัวท่านหรือข่าวที่เคยมีการนำเสนอมา...แต่พอมารู้ข่าวนี้ให้ความสำคัญกับข่าวมากเพราะเป็นข่าวของคนดังและเป็นเหตุการณ์ที่ไม่น่าเกิดขึ้นได้ง่ายๆ...ก็คิดเหมือนที่คนอื่นๆคิดคือ อยากรู้ว่าความจริงเป็นอย่างไร.. เหมือนกับมีเบาะแสที่ยังไม่รู้...” (สัมภาษณ์ , ธิดา จิระวัฒนากุล , 25 มกราคม 2541)

ข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาได้มีการถ่ายทอดไปสู่ประเทศต่างๆ ในทุกทวีป คุณไพศาล จึงประสบธรรมได้รับทราบข่าวนี้ในขณะที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่เมืองลอสแอนเจลิส โดยได้รับทราบข่าวทางสื่อโทรทัศน์ TV NEWS สำหรับวันที่ได้รับข่าวนั้นคุณไพศาล กล่าวว่าไม่แน่ใจว่าเป็นวันที่เท่าไรเนื่องจากเวลาที่ต่างกับประเทศไทยถึง 14 ชั่วโมงทำให้เกิดความสับสนทางด้านกรนับเวลาและวันที่ แต่จำได้ว่าเป็นวันที่พระองค์ประสบอุบัติเหตุ จากการสัมภาษณ์คุณไพศาล ได้รับข่าวในเวลา 0900น.ของวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ตามเวลาที่ลอสแอนเจลิส ซึ่งถ้านับเวลาที่ช้ากว่าเวลาในประเทศไทย 14 ชั่วโมงแล้ว คุณไพศาลจะได้รับข่าวในเวลา 2300น. ของวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ตามเวลาในประเทศไทย และเป็นเวลา 1800น. ตามเวลาในประเทศฝรั่งเศส เมื่อพิจารณาจากเวลาที่คุณไพศาลได้รับข่าวนั้นจะเห็นว่าคุณไพศาลได้รับข่าวค่อนข้างช้า คือหลังจากที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้ว ถึง 14 ชั่วโมง คุณไพศาลได้กล่าวถึงเหตุการณ์ในครั้งนี้ว่า

“...ทราบข่าวในเวลาประมาณ 9 โมงเช้า ตามเวลาท้องถิ่นทาง TV NEWS จำวันที่ไม่ได้นับไม่ถูก..ไม่แน่ใจว่าเป็นวันที่ 30 หรือ 31 สิงหาคม แต่คงช้ากว่าที่บ้านเราประมาณ 1 วัน...แต่เป็นวันที่ท่านประสบเหตุพอดี...ตามปกติไม่ได้ให้ความสำคัญในตัวท่าน...แต่ก็รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับข่าวของท่านบ้างเช่นเรื่องที่ทำประโยชน์ให้กับชาวโลก..ไม่ว่าจะช่วยคนที่ติดเชื้อเอดส์ หรือเรื่องต่อต้านการวางกับระเบิด..ก็ชื่นชมในตัวท่านในเรื่องการทำประโยชน์...ให้ความสำคัญกับข่าวก็พอ

ประมาณ... เนื่องจากว่าเป็นข่าวของบุคคลสำคัญ...”(สัมภาษณ์ , ไพศาล จงประสพธรรม , 23 มีนาคม 2541)

สำหรับผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์และได้รับทราบข่าวจากสื่อโทรทัศน์ในขณะที่อยู่ในทวีปยุโรปได้แก่ นายประเสริฐ สัตยบุษยากร ซึ่งขณะที่ทราบข่าวอยู่ที่เมืองซูริก ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในขณะที่คุณประเสริฐได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานานั้นเป็นเวลา 0800น.ตามเวลาท้องถิ่นซึ่งเมื่อเทียบเป็นเวลากรุงเทพฯคือเวลาประมาณ1300น. และเป็นเวลา4ชั่วโมงนับจากเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์ โดยทราบข่าวจากสำนักข่าวต่างประเทศCNN คุณประเสริฐได้กล่าวถึงสาเหตุการติดตามข่าวอย่างต่อเนื่องในชั่วโมงนั้นว่า เป็นเพราะลักษณะการนำเสนอข่าวของCNN ทำให้อยากทราบสาเหตุการสิ้นพระชนม์ที่แท้จริง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ลักษณะการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนมีผลต่อการติดตามข่าวสารของผู้รับสาร และเมื่อพิจารณาจากระยะเวลาที่ได้รับข่าวสารแล้วจะเห็นได้ว่าคุณประเสริฐ ได้รับข่าวค่อนข้างช้าเมื่อเทียบกับผู้ที่ได้รับข่าวในขณะที่อยู่ในทวีปเอเชียเช่น คุณธิดาที่ขณะทราบข่าวอยู่ที่ประเทศเกาหลีได้รับทราบข่าวในขณะที่เจ้าหญิงไดอานายังไม่สิ้นพระชนม์ ดังนั้นจึงเป็นการสนับสนุนผลการวิจัยของ Delbert C. Miller(อ้างถึงใน ศิริชัย ศิริกาเยะ,2519:112) ที่ได้ค้นพบว่าอัตราการแพร่กระจายข่าวนั้นขึ้นอยู่กับเวลาที่ข่าวประกาศและกิจวัตรของบุคคลในขณะนั้น คุณประเสริฐได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์นี้ว่า

“ ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานา ตอนเวลาประมาณ 0800น. ตามเวลาท้องถิ่นที่ซูริก โดยทราบจากข่าวCNN ก็สนใจที่จะติดตามข่าวเพราะว่าเป็นข่าวใหญ่ที่ทั่วโลกให้ความสนใจอย่างมาก CNNในชั่วโมงนั้นเสนอข่าวนี้น่าสนใจ ก็ยิ่งสร้างความน่าสนใจมากขึ้นผมจึงติดตามข่าวท่านต่อเพราะอยากรู้สาเหตุการสิ้นพระชนม์ที่แท้จริง ซึ่งตามปกติผมก็ไม่ได้สนใจหรือให้ความสำคัญกับตัวท่าน....เพราะว่าไม่ใช่ราชวงศ์ของเราแต่ก็ทราบข่าวท่านบ้างเหมือนกันตามสื่อที่บังเอิญเสนอและได้ดูในตอนนั้นและรู้จากพวกเพื่อนร่วมงานที่คุยกันบ้างซึ่งในตอนหลังก็ทราบว่าข่าวท่านออกมาเยอะมากก่อนที่ท่านจะสิ้นพระชนม์...” (สัมภาษณ์ , ประเสริฐ สัตยบุษยากร , 28 กุมภาพันธ์ 2541)

สำหรับคุณวรรณชนิยา เชาว์ดี เป็นผู้ที่ได้รับทราบข่าวทางสื่อโทรทัศน์CNNเช่นกันและเป็นผู้ที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับตัวบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ คุณวรรณชนิยาทราบข่าวนี้ในขณะที่อยู่ที่ซูริกเช่นเดียวกับคุณประเสริฐแต่ทราบข่าวในเวลา 0400น. ตามเวลาท้องถิ่นซึ่งเมื่อเทียบเป็นเวลากรุงเทพฯคือเวลาประมาณ0900น. และเป็นเวลา 0400น. ตามเวลาที่

ประเทศฝรั่งเศสเช่นกัน ซึ่งเป็นเวลาที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์ คุณวรรณชนิยา กล่าวว่าสาเหตุที่ทราบข่าวนี้ค่อนข้างเร็วกว่าเพื่อนร่วมงานคนอื่นเนื่องจากวันแรกที่ไปถึงซูริกได้นอนพักก่อนเต็มที่และตามปกติเป็นคนที่นอนตื่นตามเวลาที่กรุงเทพฯ ซึ่งเวลาเร็วกว่าที่ซูริก 5 ชั่วโมง ดังนั้นจึงตื่นเช้ากว่าบุคคลที่สามารถปรับเวลาตามเวลาที่ท้องถิ่นได้ คุณวรรณชนิยาได้ให้สัมภาษณ์ถึงการได้รับข่าวสารในครั้งนี้ว่า

“ทราบข่าวตอนตี 4 ของวันที่ 31 สิงหาคม 2540 เพราะในตอนนั้นเพิ่งตื่นนอนรู้สึกว้าวในเที่ยวบินนั้นจะรู้ข่าวเป็นคนแรกเลยเพราะตอนนั้นยังไม่มีใครตื่นนอน ตื่นมาก็เปิดทีวีดู CNN เพราะทีวีที่นี่เป็นภาษาเยอรมันดูได้แค่ช่องที่เป็นภาษาอังกฤษ...ข่าวบอกว่าท่านสิ้นพระชนม์แล้ว...งงมาก เนื่องจากว่าก่อนนอนดูข่าวจาก CNN เหมือนกันแต่ก็ไม่มีข่าวอะไรน่าสนใจ...ตามปกติก็ไม่ได้สนใจหรือติดตามข่าวของท่าน...แต่พอมีข่าวว่าท่านประสบอุบัติเหตุก็ให้ความสำคัญกับข่าวค่ะ...” (สัมภาษณ์ , วรรณชนิยา เชาว์ดี , 20 กุมภาพันธ์ 2540)

สำหรับผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวที่ ได้รับข่าวจากสื่อโทรทัศน์ที่ประเทศเดนมาร์ก สองท่านได้แก่คุณพรชัย สิริวิริยะชัยและคุณอิสเรศ รุ่งณรงค์รักษ์ คุณพรชัยได้รับข่าวนี้ในเวลา 0600น.ตามเวลาที่ท้องถิ่นซึ่งเป็นเวลา 1100น.ตามเวลาที่กรุงเทพฯ คุณพรชัยทราบข่าวนี้หลังจากที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้ว 2 ชั่วโมง ทางสำนักข่าวต่างประเทศ CNN เช่นเดียวกับคุณอิสเรศ แต่ต่างกันที่ขณะที่คุณอิสเรศทราบข่าวในขณะที่ยังไม่มีการประกาศอย่างเป็นทางการว่าเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณอิสเรศได้รับข่าวนี้ค่อนข้างรวดเร็วแม้ว่าจะไม่ได้อยู่ในประเทศฝรั่งเศสซึ่งเป็นประเทศที่เกิดเหตุ แสดงให้เห็นถึงการเดินทางของข่าวสารที่รวดเร็ว รวมถึงกิจวัตรของบุคคลที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความเร็วในการเปิดรับข่าวสาร คุณอิสเรศได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

“...ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาในวันที่ 31 สิงหาคม 2540 เวลาเท่าไรจำไม่ได้แน่นอนนัก แต่ในตอนที่ยังไม่สิ้นพระชนม์..ข่าวบอกว่า Serious injured โดยดูทางทีวี CNN ...ปกติผมไม่ค่อยได้ติดตามข่าวท่านเท่าไรนัก พอทราบข่าวบ้างจากวงสนทนาของเพื่อนผู้หญิงหรือไม่กี่ทางสื่อสิ่งพิมพ์ที่ติดตามประจำก็อ่านบ้าง..แต่พอมาทราบว่าท่านเสียชีวิตแบบนี้ก็สนใจที่จะติดตามและให้ความสำคัญกับข่าวพอควรเนื่องจากว่าเป็นเหตุการณ์ที่ผมคิดว่าไม่น่าจะเกิดกับบุคคลระดับนี้ง่ายๆ มันง่ายเกินไป..” (สัมภาษณ์ , อิสเรศ รุ่งณรงค์รักษ์ , 10 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณพรชัย สิทธิวิริยะชัย ได้กล่าวว่า “...ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาในตอนเช้าเวลาประมาณ 0600น. ทางทีวี CNN..ซึ่งตามปกติก็ไม่ได้ให้ความสนใจกับข่าวท่านหรือติดตามข่าวอย่างสม่ำเสมอเหมือนคนอื่น...แต่ก็ทราบข่าวท่านจากสื่อที่เราติดตามประจำ..โดยเฉพาะในระยะหลังจะมีข่าวท่านออกมาค่อนข้างบ่อย..ซึ่งก่อนหน้านี้ที่ท่านจะสิ้นพระชนม์ก็เพิ่งดูข่าวว่าท่านเพิ่งเดินทางไปเที่ยวเกาะ.....แต่พอมาทราบข่าวนี้อีกก็ให้ความสำคัญกับข่าว..เพราะสื่อมวลชนแทบทุกชนิดให้ความสนใจมาก..ทำให้เราอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น...(สัมภาษณ์ , พรชัย สิทธิวิริยะชัย , 19 กุมภาพันธ์ 2541)

ผู้ที่ทราบข่าวทางสื่อโทรทัศน์ในขณะที่อยู่ที่ประเทศอิตาลีได้แก่ คุณอุษาวดี นุตาคม ซึ่งตามปกติแล้วคุณอุษาวดีไม่ได้ให้ความสำคัญกับบุคคลที่เป็นข่าวแต่หลังจากที่ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ ในเช้าวันที่ 31 สิงหาคม 2540 แล้วคุณอุษาวดีให้ความสำคัญกับข่าวนี้น่าขึ้น เวลาที่คุณอุษาวดีได้รับทราบข่าวทางสำนักข่าวต่างประเทศ CNN นั้นคือเวลาประมาณ 0500ตามเวลาท้องถิ่นที่ประเทศอิตาลี ซึ่งตรงกับเวลาที่กรุงเทพฯคือ 1000น. หลังจากที่ได้เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์ 1 ชั่วโมง จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่าช่วงเวลาที่คุณอุษาวดีได้รับทราบข่าวนั้นเป็นช่วงเวลาที่เตรียมตัวไปปฏิบัติงานโดยต้องบินไปประเทศสเปนในเช้าวันนั้น ทำให้ได้รับทราบข่าวค่อนข้างเร็วกว่าบุคคลอื่นเช่นคุณพรชัย ซึ่งอยู่ที่ประเทศเดนมาร์กซึ่งเวลาที่ประเทศเดนมาร์กเท่ากับเวลาที่ประเทศอิตาลี คือช้ากว่าเวลาที่กรุงเทพฯ 5 ชั่วโมง จึงทำให้เห็นว่ากิจกรรมของบุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องกับกรเปิดรับข่าว ความรวดเร็วในการได้รับข่าวสาร คุณอุษาวดีได้ให้สัมภาษณ์ถึงเวลาที่ได้รับข่าวสารในครั้งนี้ว่า

“...ทราบข่าวเวลาประมาณ 0500น.ตามเวลาท้องถิ่นในวันที่ 31 สิงหาคม 2540 โดยดูข่าวทางทีวี CNN. ...ตามปกติไม่ได้ให้ความสำคัญหรือติดตามข่าวท่าน...แต่ก็พอรู้ข่าวท่านบ้างเนื่องจากท่านเป็นคนดัง แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์นี้ก็ให้ความสำคัญกับข่าว..เพราะเป็นข่าวของคนดังระดับโลกควรมีการคุ้มครองในเรื่องอุบัติเหตุมากกว่านี้และที่สนใจเนื่องจากอยากรู้ถึงสาเหตุที่แท้จริง...” (สัมภาษณ์ , อุษาวดี นุตาคม , 19 กุมภาพันธ์ 2541)

สำหรับคุณจินตีสุรางค์ สดากรคือผู้ที่ได้รับข่าวสารในขณะที่อยู่ที่ประเทศอังกฤษซึ่งก่อนที่เจ้าหญิงไดอานาจะประสบอุบัติเหตุ คุณจินตีสุรางค์ไม่ได้ให้ความสำคัญกับท่าน แต่เมื่อข่าวอุบัติเหตุประกาศออกมาคุณจินตีสุรางค์ให้ความสำคัญกับข่าวนี้น่าขึ้น โดยได้รับข่าวนี้น่าทางโทรทัศน์จากสำนักข่าวต่างประเทศ BBC เมื่อเวลา 0800น. ตามเวลาท้องถิ่นที่ประเทศอังกฤษ เวลาที่ประเทศอังกฤษช้ากว่าประเทศไทย 6 ชั่วโมง ดังนั้นจึงเป็นเวลา 1400น.ตามเวลาประเทศไทยและ

เป็นเวลา 0900น.ตามเวลาที่ประเทศฝรั่งเศส เนื่องจากเวลาที่ประเทศฝรั่งเศสเร็วกว่าเวลาที่ประเทศอังกฤษ 1 ชั่วโมง นั่นคือคุณจินตติสุภางค์ได้รับข่าวหลังจากที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้ว ประมาณ 5 ชั่วโมง จากการสัมภาษณ์คุณจินตติสุภางค์ได้กล่าวว่า

“..ทราบข่าวในตอนเช้าวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ..ตอนนั้นประมาณ 8 โมงเช้ากำลังเตรียมตัวลงไปทานอาหารเช้า โดยดูจาก BBC...แม้ว่าตนเองตามปกติไม่ได้รับรู้และติดตามเรื่องของท่านมากมายนัก ก็รู้สึกใจหาย ..เรื่องการให้ความสำคัญกับข่าว....พอรู้ว่าท่านเสียชีวิต..ให้ความสำคัญกับข่าวนี้อ...เพราะท่านเป็นคนดีที่ทำประโยชน์ให้กับชาวโลก..ซึ่งแตกต่างจากคนอื่นๆในราชวงศ์อังกฤษ ...”(สัมภาษณ์ . จินตติสุภางค์ สดากร,12 มีนาคม 2541)

จากการวิจัยพบว่า ผู้ที่ได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาผ่านทางสื่อโทรทัศน์ที่อยู่ในต่างแดน โดยส่วนใหญ่ได้รับข่าวจากสำนักข่าวต่างประเทศ โดยได้รับข่าวจากสำนักข่าวต่างประเทศ CNN มากที่สุด และสำนักข่าวต่างประเทศBBC รองมา

การได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญของผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์นั้นขึ้นอยู่กับ

- กิจวัตรของวันและการปรับเวลาของบุคคลให้เข้ากับเวลาที่ท้องถิ่นของประเทศที่ไปถึง ผู้ที่อยู่ในทวีปเอเชียรวมถึงประเทศไทย จะได้รับข่าวสารเร็วกว่าผู้ที่อยู่ในทวีปยุโรป เนื่องจากเวลาที่ข่าวประกาศออกมานั้นเป็นช่วงเวลาที่บุคคลเริ่มกิจวัตรของวัน ในขณะที่ผู้คนในทวีปยุโรปกำลังพักผ่อน พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินๆที่อยู่ในทวีปยุโรปและได้รับข่าวเร็วคือผู้ที่ไม่ได้ปรับตัวให้เข้ากับเวลาที่ท้องถิ่นทางยุโรป

ช่องทางการสื่อสารที่ได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญ

- สื่อที่ใช้เป็นช่องทางในการเปิดรับข่าวสารของผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ในครั้งนี้มีทั้งสื่อบุคคลและสื่อมวลชน ผู้ที่อยู่ในต่างประเทศจะใช้สื่อโทรทัศน์เป็นแหล่งข้อมูลในการได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญ โดย สำนักข่าวต่างประเทศ CNN

เป็นสำนักข่าวต่างประเทศที่พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินใช้เป็นช่องทางการสื่อสารเพื่อให้ได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญในครั้งนี ทั้งนี้เนื่องจากเครือข่ายการแพร่กระจายข่าวสารของCNN ครอบคลุมไปในทุกพื้นที่

การให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์

แม้ว่าบุคคลในกลุ่มนี้จะไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ เนื่องจาก

- เหตุการณ์ที่ถูกรายงานเป็นข่าวในครั้งนี เป็นข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทันทีทันใดของบุคคลสำคัญระดับโลก เป็นข่าวใหญ่ซึ่งมีความเร่งด่วน มีความสำคัญมากและกระทบใจอย่างแรง เป็นเหตุการณ์สำคัญได้รับความสนใจจากคนเกือบทุกคน ซึ่งทำให้สื่อมวลชนสนใจอย่างสูง
- ลักษณะการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนที่ให้ความสำคัญกับข่าวนี้นี้มาก การนำเสนอข่าวมีสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จากการวิจัยพบว่ารูปแบบการนำเสนอข่าวของสำนักข่าวต่างประเทศCNN ที่มีการนำเสนอข่าวนี้นี้ตลอด 24 ชั่วโมงมีส่วนช่วยทำให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์และอยากติดตามข่าวมากขึ้น

2. ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มาก

ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้นั้น จากการวิจัยพบว่าตามปกติจะได้รับทราบข่าวสารหรือเรื่องราวของบุคคลในข่าวจากการนำเสนอของสื่อที่ติดตามเป็นประจำ แต่การติดตามข่าวสารอาจไม่ต่อเนื่อง การที่ได้รับทราบเรื่องราวของบุคคลในข่าวในทุกๆด้านมานาน ทำให้บุคคลที่อยู่ในกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าว ซึ่งส่งผลให้การให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มีมาก เนื่องจากบุคคลในข่าวเป็นบุคคลที่ตนคุ้นเคยและชื่นชอบ บุคคลในกลุ่มนี้ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาผ่านทางสื่อบุคคล และสื่อโทรทัศน์ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ผู้ที่ได้ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาจากสื่อบุคคล

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในครั้งนี้นพบว่า พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯ ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากนั้นมีจำนวน 4 ท่านที่ได้รับข่าวจากสื่อบุคคล ในจำนวนนี้มี 3 ท่านที่ได้รับข่าวในขณะที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ คุณพรนิภา วิลยารัย เป็นผู้หนึ่งที่ได้รับทราบข่าวจากสื่อบุคคลในขณะที่อยู่ที่เกาหลี กำลังเตรียมงานเพื่อที่จะเดินทางกลับเข้ากรุงเทพฯ โดยทราบข่าวจากเพื่อนร่วมงานในเที่ยวบินเดียวกันว่าเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์ คุณพรนิภาทราบข่าวในเวลาประมาณ 1200น.ของวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ซึ่งตรงกับเวลา 1000น.ตามเวลาที่กรุงเทพฯ และเป็นเวลา 0500น.ตามเวลาที่ท้องถิ่นในประเทศฝรั่งเศส นั่นคือคุณพรนิภาได้รับทราบข่าวหลังเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์ 1 ชั่วโมง หลังจากที่ทราบข่าวจากเพื่อนร่วมงานแล้วคุณพรนิภา ได้มีการยืนยันข่าวนี้อีกครั้งเพื่อให้แน่ใจว่าเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์จริงโดยได้สอบถามจากผู้โดยสาร และเมื่อเดินทางถึงกรุงเทพฯ ได้สอบถามข่าวอีกครั้งจากบุคคลใกล้ชิดและจากสื่อโทรทัศน์ คุณพรนิภาได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

“.....ทราบข่าวนี้ ในขณะที่กำลังเตรียมงานอยู่บนเครื่องฯ ตอนนั้นจำได้ว่าอยู่ที่เกาหลี....เวลาที่ทราบข่าวไม่แน่ใจแต่ก็คิดว่าคงเป็นเวลาประมาณ 1200น.... เพื่อนร่วมงานเป็นคนบอกว่า เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้ว ตอนแรกก็ไม่เชื่อ นี่กว่าเป็นคนอื่น จนต้องถามให้แน่ใจอีกครั้ง รู้สึกตกใจเพราะไม่คิดว่าเป็นท่าน..เนื่องจากเพิ่งอ่านข่าวท่านทางหนังสือพิมพ์เมื่อวันก่อน..ซึ่งท่านก็ออกข่าวบอขยับในระยะหลัง...พอผู้โดยสารมาบอกอีกทีก็เชื่อแน่นว่าท่านสิ้นพระชนม์แน่แล้ว..พอเครื่องลงที่กรุงเทพฯ ก็ถามรายละเอียดจากแฟนอีกที..แล้วรีบกลับบ้านไปติดตามข่าวต่อ....โดยส่วนตัวแล้วให้ความสำคัญกับข่าวนี้มาก ..ชอบท่าน..ติดตามข่าวท่านจากสื่อที่ติดตามประจำ..แต่ก็ไม่ได้ติดตามอย่างต่อเนื่อง....”(สัมภาษณ์ , พรนิภา วิลยารัย ,15 กุมภาพันธ์ 2541)

สำหรับคุณสุวนาถ ทรัพย์วิไล ซึ่งได้รับทราบข่าวจากพนักงานภาคพื้นดินในสถานที่ที่ต่างกันคือเมื่อเครื่องบินลงจอดที่ประเทศออสเตรเลีย ในเวลาเวลาประมาณ 1400น. ตามเวลาที่ท้องถิ่นในวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ซึ่งเป็นเวลา 1100น.ตามเวลาที่กรุงเทพฯ เนื่องจากเวลาที่ซิดนีย์ เร็วกว่าเวลาที่ประเทศไทย 3 ชั่วโมง และเมื่อเทียบกับเวลาที่ประเทศฝรั่งเศสคือเวลา 0600น. หลังจากเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้ว 2 ชั่วโมง คุณสุวนาถได้กล่าวถึงการได้รับทราบข่าวในครั้งนี้ว่า

“...ได้รับทราบข่าวในวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ซึ่งเป็นวันที่เกิดเหตุพอดี ..ตอนนั้นจำได้ว่าไปบินโอ๊คแลนด์มา พอเครื่องลงจอดเวลาประมาณ 1400น.ตามเวลาที่ท้องถิ่นในขณะนั้น Ground staff บอกตอนที่เปิดประตูเครื่องพอดี...ติดตามข่าวท่านมานานแล้วถึงแม้ว่าไม่ต่อเนื่องแต่ก็รับทราบเรื่องราวของท่านจากสื่อที่ติดตามเป็นประจำ..ก็ให้ความสำคัญกับตัวท่านพอสมควร...แต่พอ

ได้ทราบข่าวนี้แล้วให้ความสำคัญกับข่าวมากๆ..ติดตามข่าวอย่างต่อเนื่อง เพราะอยากรู้ความจริงว่า เป็นอย่างไร...” (สัมภาษณ์ , สุวนาถ ทรัพย์วิไล , 1 กุมภาพันธ์ 2541)

สำหรับผู้ที่ทราบข่าวจากพนักงานต้อนรับภาคพื้นดินอีกท่านหนึ่งคือคุณกาญจนา วานิชบุตร ซึ่งในขณะที่ทราบข่าวเครื่องเพิ่งลงจอดที่สนามบิน เวลาที่คุณกาญจนาได้รับทราบข่าวนั้นเป็นเวลาที่เครื่องสายการบินไทยลงที่กรุงลอนดอนในวันที่ 31 สิงหาคม 2540พอดี แต่คุณกาญจนาจำเวลาที่แน่นอนไม่ได้ คุณกาญจนา วานิชบุตร ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาว่า

“...จำได้ว่าทราบข่าวท่านตอนนั้นเป็นวันที่ 31 สิงหาคม 2540 เพราะเป็นเช้าวันที่ไปถึงลอนดอนพอดี เครื่องลงประมาณ..เวลาไม่ค่อยแน่ใจนัก พอประตูเครื่องเปิด Ground staff ก็บอกว่า เจ้าหญิงไดอานาประสบอุบัติเหตุ “Car crash ...serious injured..” ...ตามปกติพี่ก็ชอบท่านเป็นการส่วนตัวอยู่แล้ว..แต่ก็ไม่ถึงกับต้องติดตามข่าวท่านตลอดเวลา...แต่ถ้าเมื่อไรที่มีข่าวท่านออกมาก็จะดู... เมื่อมาทราบข่าวแบบนี้..โดยส่วนตัวแล้วรู้สึกว่าคุณเองให้ความสำคัญกับข่าวนี้น้อยกว่ามากเลยทีเดียว...เพราะสงสารท่าน..เก็บหนังสือพิมพ์ที่มีรูปและเรื่องราวการเกิดอุบัติเหตุในครั้งนี้ไว้ด้วย..สงสารท่านที่ชีวิตไม่สมหวัง...” (สัมภาษณ์ 15 มีนาคม 2541)

จากคำสัมภาษณ์ของคุณกาญจนานั้นจะเห็นได้ว่า ในครั้งแรกที่คุณกาญจนาทราบข่าวนั้น เจ้าหญิงไดอานายังไม่สิ้นพระชนม์ ซึ่งเมื่อเทียบเวลาที่เครื่องของสายการบินไทยลงที่ลอนดอนตามปกตินั้นเป็นเวลาประมาณ 0600น.ซึ่งเมื่อเทียบเป็นเวลากรุงเทพฯคือเวลา 1200น. และเป็นเวลา 0700น.ตามเวลาที่ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว ในเวลาที่คุณกาญจนา ได้รับทราบข่าวนั้นเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วประมาณ 3 ชั่วโมง

สำหรับผู้ที่ได้รับข่าวสารจากสื่อบุคคลในขณะที่อยู่กรุงเทพฯประเทศไทยนั้นได้แก่คุณกมลลา ชิตช่วง ซึ่งได้รับทราบข่าวจากเพื่อนที่โทรศัพท์มาบอก แต่คุณกมลลาจำเวลาที่ได้รับทราบข่าวในครั้งแรกไม่ได้ แต่จำได้ว่าเป็นวันที่ 31 สิงหาคม 2540 และในคืนนั้นคุณกมลลา ต้องออกเดินทางไปกรุงลอนดอนพอดี ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสารซึ่งจะกล่าวในหัวข้อต่อไป คุณกมลลาได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

“.. ทราบข่าวในตอนสายของวันที่ 31 สิงหาคม 2540เพื่อนโทรฯมาบอก เวลาเท่าไรไม่แน่ใจ..ตามปกติชอบท่านอยู่แล้วแต่ก็ไม่ได้Crazy จนเป็นไดอานา Fever แต่ก็ติดตามข่าวท่านมา

เรื่อยๆตามที่เสนอออกมาในสื่อที่เราติดตามประจำ ถ้ามีข่าวออกมาก็ดู...แต่พอทราบว่าท่านประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตก็รู้สึกสนใจในข่าวและให้ความสำคัญกับข่าวมากขึ้น ..รู้สึกว่าต้องติดตาม เพราะเป็นข่าวใหญ่ที่ทั่วโลกให้ความสำคัญและสนใจ ..และคืนนั้นก็มิโอกาสได้เดินทางไปลอนดอนพอดี...ได้ไปดูบรรยากาศที่โน่น...” (สัมภาษณ์ 1 เมษายน 2541)

จากบทสัมภาษณ์เห็นได้ว่า การได้รับข่าวสารของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับกิจวัตรของวันและเวลาที่ข่าวประกาศ การให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มีมากขึ้น เนื่องจากบุคคลในข่าวเป็นบุคคลที่ตนให้ความสนใจและให้ความสำคัญ ดังนั้นข่าวใหญ่ที่เป็นข่าวเกี่ยวกับบุคคลที่ตนชื่นชอบเมื่อแพร่กระจายผ่านทางสื่อบุคคล ผู้ที่ได้รับข่าวจะมีการยืนยันข่าวที่ได้รับอีกครั้งทางสื่อมวลชนและจากบุคคลที่ตนให้ความเชื่อถือ เพื่อยืนยันว่าข้อมูลที่ได้รับมานั้นถูกต้อง

2.2 ผู้ที่ได้รับข่าวสารทางสื่อโทรทัศน์

คุณเชาวลิตได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานา ในขณะที่อยู่ที่ประเทศอิตาลี โดยได้รับทราบข่าวทาง CNN ในเวลาประมาณ 0700น. ตามเวลาที่ท้องถิ่น ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่ประเทศฝรั่งเศส และเมื่อเทียบกับเวลาที่กรุงเทพฯคือเวลาประมาณ 1200น. นั่นคือคุณเชาวลิตทราบข่าวนี้หลังจากที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วประมาณ 3 ชั่วโมง คุณเชาวลิต วรรณประทีป ได้ให้สัมภาษณ์ เกี่ยวกับการได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาว่า

“...รู้ข่าวนี้ตอนเวลาประมาณ 7 โมงเช้า ตอนนั้นอยู่ที่อิตาลี ..ซึ่งตอนก่อนนอนก็ดูข่าว CNN นะ ..แต่ก็ยังไม่มีความสนใจ ...พอตื่นมาในตอนเช้ามาเห็นข่าวนี้ทาง CNN..ก็ไม่ต้องเชื่อ...แม้ว่าตามปกติผมจะไม่ได้ติดตามข่าวของท่านเป็นประจำแต่ก็ชื่นชอบในตัวท่าน และให้ความสำคัญ...เมื่อได้รับทราบข่าวนี้ก็ให้ความสำคัญกับข่าวค่อนข้างมากเพราะอยากรู้ความจริงว่าเป็นอย่างไร...”(สัมภาษณ์ , ชวลิต วรรณประทีป , 29 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณปานเดือนซึ่งได้รับทราบข่าวในขณะที่อยู่กรุงเทพฯ โดยในครั้งแรกได้รับทราบข่าวจากทีวีที่สนามบินดอนเมือง ในขณะที่กำลังเดินผ่านช่องศุลกากร ซึ่งก็คิดว่าตนฟังผิดไม่แน่ใจ จึงต้องมีการยืนยันข่าวอีกครั้งหนึ่งจากสื่อมวลชน ในวันที่ทราบข่าวนั้นเป็นเวลาที่คุณปานเดือนเพิ่งเดินทางกลับถึงกรุงเทพฯ จึงต้องอาศัยสื่อมวลชนเป็นช่องทางในการแสวงหาข่าวสารเพื่อยืนยันข่าวที่ตนได้รับ คุณปานเดือนได้ให้สัมภาษณ์ว่าได้รับข่าวในเช้าวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ในเวลาประมาณ 0700น. นั่นคือคุณปานเดือนทราบข่าวก่อนที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์ (เจ้าหญิงได

อานาสั้นพระชนม์ในเวลา 0400น.ตามเวลาที่ท้องถิ่นที่ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งคือเวลา 0900น. ตามเวลาที่กรุงเทพฯ) คุณปานเดือนได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

“...ได้รับทราบข่าวครั้งแรกที่Airport กรุงเทพฯตรงcrew check out กองตรวจคนเข้าเมือง...เพิ่งบินลงมาจากไฟลท์ 943 อิตาลีประมาณ7โมงเช้า โดยดูจากทีวี Panasonic จอใหญ่ขณะลงจากบันไดเลื่อนลงมา ลูกเรือทุกคนไม่เชื่อเพราะคิดว่าฟังผิด เป็นข่าวภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่คิดว่าเป็นท่านข่าวบอกว่า “..Believe death...” แล้วภาพก็ตัดไปเป็นข่าวอื่น พอขึ้นรถcrew bus ฟังวิทยุ 104.5 บอกว่ามีข่าวเจ้าหญิงไดอานาประสบอุบัติเหตุ เจอสามีที่ crew center บอกสามี แต่สามีไม่เชื่อกลับมาบ้านดูข่าวCNN,BBCที่บ้าน...ดูข่าวสัปดาห์...ก็มีรายงานว่าท่านสิ้นพระชนม์แล้ว...เป็นข่าวใหญ่.....สำหรับเรื่องการให้ความสำคัญกับตัวเจ้าหญิงไดอานา....ก็ให้ความสำคัญกับตัวท่านอยู่แล้ว เพราะเป็นคนสำคัญของโลก ชอบดูท่านเวลาออกข่าวแต่ไม่ได้ติดตามข่าวท่านตลอด..แต่พอท่านประสบอุบัติเหตุให้ความสนใจกับข่าวนี้นี้มาก.... ที่ค่อนข้างให้ความสำคัญกับข่าวนี้นี้เพราะเป็นสิ่งที่ไม่น่าเกิดขึ้น และอยากรู้ความเป็นไปว่า สาเหตุการตายเป็นอย่างไ ความจริงคืออะไรหรือเป็นเรื่องที่พูดกันปากต่อปาก...”(สัมภาษณ์ , ปานเดือน วิมุกตานนท์ ,1 เมษายน 2541)

การได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญ

เมื่อพิจารณาเวลาที่คุณเขาวลิตและคุณปานเดือนได้รับทราบข่าวนั้นจะเห็นได้ว่าทั้ง 2 ได้รับทราบข่าวในเวลาที่แตกต่างกัน คุณปานเดือนอยู่ในทวีปเอเชียได้รับทราบข่าวสารเร็วกว่าคุณเขาวลิตซึ่งอยู่ใกล้กับประเทศที่เกิดเหตุ ในขณะที่คุณปานเดือนทราบข่าวนั้นเป็นเวลาที่ยังไม่สิ้นพระชนม์ ส่วนคุณเขาวลิตที่อยู่ในทวีปยุโรปได้รับข่าวสารเมื่อเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วถึง 3 ชั่วโมง ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Delbert C. Miller (อ้างถึงในศิริชัย ศิริเกษ,2519:112) ที่ได้กล่าวว่า อัตราการแพร่กระจายข่าวสารขึ้นอยู่กับ เวลาที่ข่าวนั้นประกาศออกมา ช่วงเวลาของวัน และกิจวัตรของบุคคล และนอกจากนี้ยังพบว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดการแพร่กระจายข่าวสารจากซีกโลกหนึ่งไปสู่ซีกโลกหนึ่งได้อย่างรวดเร็ว

การให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์

ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากนั้นมีสาเหตุเนื่องมาจาก

- ลักษณะของข่าวเหตุการณ์ที่เป็นข่าวใหญ่ เป็นข่าวของบุคคลสำคัญระดับโลก ที่สื่อมวลชนให้ความสนใจอย่างมาก

- ความชื่นชอบบุคคลในข่าวเป็นการส่วนตัว เนื่องจากการได้รับทราบข่าวจากสื่อที่ตนติดตามเป็นประจำ ซึ่งเมื่อได้รับทราบข่าวเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด ทำให้การให้ความสำคัญกับข่าวเพิ่มมากขึ้น

ช่องทางการสื่อสารที่ได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญ

- สื่อที่ใช้เป็นช่องทางในการเปิดรับข่าวสารของผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากมีทั้งสื่อบุคคลและสื่อมวลชน ผู้ที่อยู่ในต่างประเทศจะใช้สื่อโทรทัศน์เป็นแหล่งข้อมูลในการได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญ โดย CNN แหล่งข้อมูลในการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญ

3. ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากขึ้น

ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและหลังจากที่ทราบข่าวอุบัติเหตุให้ความสำคัญกับข่าวมากยิ่งขึ้นนั้น จากการวิจัยพบว่า บุคคลเหล่านี้ให้ความสำคัญกับตัวเจ้าหญิงไดอานาและติดตามข่าวหรือความเคลื่อนไหวของท่านมาโดยตลอด โดยส่วนใหญ่ติดตามข่าวเจ้าหญิงไดอานาตั้งแต่พระองค์ยังทรงเป็นพระคู่หมั้น มีการติดตามข่าวและการเคลื่อนไหวของข่าวแม้ว่าหลังพิธีศพจะผ่านพ้นไปแล้ว จากการวิจัยพบว่าบุคคลที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญและอยู่ในกลุ่มผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากนั้นมี จำนวน 22 คน ในจำนวนนี้การได้รับข่าวสารในครั้งแรกจะแตกต่างกันไป โดยผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มการได้รับข่าวสารตามสื่อที่ได้รับข่าวในครั้งแรกเพื่อให้เห็นถึงการติดตามข่าวสาร ได้แก่ผู้ได้รับข่าวสารจากสื่อบุคคล 9 คน จากสื่อวิทยุ 3 คน จากสื่อโทรทัศน์ 11 คน

3.1 ผู้ที่ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ครั้งแรกจากสื่อบุคคล

ผู้ที่ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ครั้งแรกจากสื่อบุคคลจากการสัมภาษณ์มีจำนวน 9 คนซึ่งสื่อบุคคลที่เป็นแหล่งข่าวนั้นมีทั้งคนใกล้ชิดซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในเครือข่ายและจากบุคคลที่อยู่นอกเครือข่ายความสัมพันธ์ สำหรับผู้ที่ได้ข่าวจากเครือข่ายความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดแน่นแฟ้นได้แก่ คุณธนิดา

ไวทยพิทักษ์ คุณมิขมาลา จักรพันธ์ คุณรินทร์ สาครพันธ์ คุณอรทัย เวชภูมิ ผู้ที่ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์จากบุคคลที่ใกล้ชิดคนนั้น จะได้รับข่าวที่กรุงเทพฯ

คุณธนิดาเดินทางกลับมาจากประเทศฝรั่งเศสในวันที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์ และเนื่องจากบนเครื่องบินมีข้อจำกัดในการเปิดรับข่าวสาร ทำให้ไม่ได้รับทราบข่าวในทันทีที่ข่าวประกาศ เวลาที่คุณธนิดาได้รับข่าวก็ค่อนข้างช้าโดยได้รับข่าวในเวลาบ่าย 3 โมง ซึ่งเป็นเวลาที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้ว 11 ชั่วโมง คุณธนิดาได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้รับทราบข่าวสารในครั้งนี้ว่า

“...รู้ข่าวช้ามาก...ประมาณบ่าย 3 โมงวันที่ 31 สิงหาคม 2540 เพิ่งกลับมาจากฝรั่งเศสเช้าวันนั้น ท่านได้รับอุบัติเหตุในเวลาที่เรากำลังอยู่บนเครื่องบินพอดี ...เสียใจมาก..เรื่องการให้ความสำคัญกับข่าวและกับตัวท่านนั้น ...อย่างแรกเลยคือให้ความสำคัญกับตัวท่านมาก...เพราะติดตามข่าวท่านมาตั้งแต่ท่านยังทรงเป็นพระคู่หมั้น และจะติดตามข่าวท่านอย่างสม่ำเสมอ...ชอบท่านมาก..ซึ่งเป็นเหตุผลให้เราให้ความสำคัญกับข่าวนี้มากที่สุด..ในช่วงนั้นข่าวอื่นไม่สนใจเลยเพราะมีความรู้สึกที่ท่านเป็นบุคคลสำคัญของโลก มาเกิดเหตุการณ์แบบนี้...ซึ่งไม่น่าเป็นอุบัติเหตุธรรมดา..จึงอยากรู้สาเหตุที่แท้จริง...ทราบข่าวนี้เพราะสามีเป็นคนบอก สามีรู้ตั้งแต่เข้าดอนมาร์บเรแล้วแต่เค้าไม่ยอมบอกเนื่องจากว่ารู้ว่า...ถ้าเรารู้ข่าวนี้แล้วจะไม่ยอมนอนเลยให้นอนพักผ่อนก่อนแล้วพอตื่นมาแล้วค่อยบอกข่าว....”(สัมภาษณ์ , ธนิดา ไวทยพิทักษ์ , 26 มีนาคม 2554)

สำหรับคุณมิขมาลา จักรพันธ์ ได้รับทราบข่าวจากบิดาเมื่อเดินทางกลับมาถึงกรุงเทพฯ โดยทราบข่าวในเวลาใดไม่แน่ใจนัก คุณพ่อเป็นคนบอกว่าเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้ว คุณมิขมาลาได้กล่าวถึงเหตุการณ์ในครั้งนี้ว่า

“...จำได้ว่าทราบข่าวในตอนเช้าวันที่ 31 สิงหาคม คุณพ่อเป็นคนบอกหลังจากที่เพิ่งตื่นนอนว่าเจ้าหญิงไดอานาได้รับอุบัติเหตุ ...ตอนนี้สิ้นพระชนม์แล้ว..รู้สึกตกใจเพราะชอบท่านมาก ..ติดตามข่าวท่านเรื่อยมาตั้งแต่ตอนที่ท่านแต่งงานและพวกเขาเพื่อนๆก็ชอบท่านด้วย..ตามข่าวที่สื่อเสนอมาเรื่อยๆ..พอรู้ว่าท่านประสบอุบัติเหตุก็ยิ่งให้ความสำคัญกับข่าวนี้เป็นอย่างมากเพราะเป็นข่าวของคนที่เราชื่นชอบและติดตามข่าวมาตลอด..จึงต้องติดตามข่าวท่านต่อ....”(สัมภาษณ์ , มิขมาลา จักรพันธ์ , 2 เมษายน 2541)

สำหรับคุณรินทร์ สาครพันธ์ เป็นอีกผู้หนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากยิ่งขึ้นเนื่องจากติดตามข่าวของเจ้าหญิงไดอานาและเรื่องราวของราชวงศ์อังกฤษอย่างสม่ำเสมอ เนื่องด้วยคุณแม่เป็นชาวอังกฤษ คุณรินทร์ ทราบข่าวจากเพื่อนทางโทรศัพท์ในตอนเช้าของวันที่ 31 สิงหาคม ในเวลาประมาณ 10.30น. คุณรินทร์ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

“...ทราบข่าวครั้งแรกโดยเพื่อนสนิทโทรฯมาบอกให้เปิดดู BBC. ตอนนั้นเวลาประมาณ 1030น. ตามเวลาที่กรุงเทพฯ ในวันที่ 31 สิงหาคม ....เป็นรายงานข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานา....เรื่องการให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าว...ตามปกติให้ความสำคัญกับตัวท่านมากอยู่แล้วรวมถึงทางบ้านด้วย...เพราะคุณแม่เป็นชาวอังกฤษดังนั้นหนังสือที่เกี่ยวกับราชวงศ์อังกฤษจะเยอะมาก ...ชอบท่านมาตั้งแต่ท่านยังทรงเป็นพระคู่หมั้น..ติดตามข่าวตลอด...พอทราบว่าท่านประสบอุบัติเหตุก็ให้ความสำคัญกับข่าวนี้นี้มากเพราะอยากรู้ว่าสาเหตุการสิ้นพระชนม์ที่แท้จริงมีเรื่องราวอย่างไร...”(สัมภาษณ์ 15 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณอรทัย เวชภูมิ ผู้ที่ได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์จากเพื่อนสนิทที่ทำงานในเที่ยวบินเดียวกัน ได้รับทราบข่าวนี้นี้ในขณะที่อยู่ที่เมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น ในเวลาประมาณ 1000น.ตามเวลาที่ท้องถิ่นที่ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นเวลา 0800น.ตามเวลาที่กรุงเทพฯ และเป็นเวลาตี 3 ตามเวลาที่ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นเวลาที่เจ้าหญิงไดอานายังไม่สิ้นพระชนม์ คุณอรทัยได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้รับข่าวสารในครั้งนี้ว่า

“...ตอนที่ทราบข่าวอยู่ที่โอซาก้า ตอนนั้นเวลาประมาณ 1000น.ตามเวลาที่ท้องถิ่น เพื่อนสนิทมาบอกที่ห้อง...รู้สึกตกใจ..เพราะคุ้นเคยกับเจ้าหญิงไดอานาผ่านสื่อต่างๆ...ตอนทราบข่าวบอกว่าท่านยังไม่สิ้นพระชนม์.. ...หลังจากที่เพื่อนบอกก็เปิดทีวีดูทั้งวัน ดูหนแรกจากข่าวCNN เนื่องจากที่ญี่ปุ่นค่อนข้างมีข้อจำกัดทางด้านภาษา...แต่พอจับใจความได้แล้วข่าวเริ่มวนก็ เปลี่ยนช่องไปดูข่าวท้องถิ่น ซึ่งได้เห็นความหลากหลายของการนำเสนอข่าว...ข่าวของญี่ปุ่นดีมากมีการนำเสนอที่ดี มีการส่งนักข่าวไปในสถานที่เกิดเหตุ การนำเสนอเนื้อหาจะต่างกัน..ถึงฟังไม่ออกดูภาพก็ยังมีดี ...เห็นความหลากหลายในการเสนอข่าว...สำหรับการให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าว...ค่อนข้างให้ความสำคัญกับตัวท่านมาก..ชื่นชมในพระจริยวัตร..การที่ท่านช่วยเหลือสังคม...เมื่อได้รับทราบข่าวว่าท่านสิ้นพระชนม์ก็ให้ความสำคัญกับข่าวนี้อย่างมาก...” (สัมภาษณ์ , อรทัย เวชภูมิ ,20 มีนาคม 2541)

ผู้ที่ได้รับทราบข่าวจากบุคคลที่ไม่ใช่คนใกล้ชิดซึ่งได้แก่ พนักงานต้อนรับภาคพื้นดินนั้น บุคคลในกลุ่มนี้ จะมีการยืนยันข่าวที่ได้รับมาอีกครั้งหนึ่งทางสื่อมวลชนและ จากบุคคลที่ตนให้ความเชื่อถือ บุคคลเหล่านั้นได้แก่ คุณเบญจรงค์ เจริญชนม์ คุณวิรัชญา เจริญสุขมั้น คุณอารีย์พันธ์ วงศ์ทอง คุณสาวิตรี ภมรทัต คุณลักขณา แก้วสุรพล คุณอรรรณพ วสุรัตน์ บุคคลทั้ง 6คนได้รับข่าวสารในสถานที่ที่แตกต่างกันตามที่ให้สัมภาษณ์ไว้ดังนี้

คุณเบญจรงค์ เจริญชนม์ได้รับข่าวในเช้าวันที่ 31 สิงหาคม 2540 เมื่อเครื่องเดินทางถึงกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส โดยทราบข่าวขณะนั่งรถเดินทางไปโรงแรมที่พัก เนื่องจากเพื่อนร่วมงานที่ทำงานในชั้นเฟิร์สท์คลาสได้รับทราบข่าวนี้จากพนักงานภาคพื้นดิน (Ground staff) และบอกต่อกับเพื่อนร่วมงานในรถ ในขณะที่นั้นเป็นเวลาประมาณ 0630น.ตามเวลาที่ท้องถิ่นที่ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นเวลาประมาณ 1130น. ตามเวลารุงเทพฯ ซึ่งเป็นเวลาที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วประมาณ 2 ชั่วโมง 30 นาที คุณเบญจรงค์ ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้รับข่าวสารในครั้งนี้ว่า

“...ตามปกติให้ความสำคัญกับตัวเจ้าหญิงไดอานามากอยู่แล้ว พอท่านประสบอุบัติเหตุก็ยิ่งเพิ่มความสนใจในข่าวมากยิ่งขึ้นเนื่องจากเป็นข่าวของคนที่เราชื่นชม.... ได้รับข่าวครั้งแรกจำได้ว่าอยู่ที่ประเทศฝรั่งเศส เครื่องเพิ่งลงตอนนั้นเวลาประมาณ 6 โมงเช้ามั้งไม่แน่ใจ...ตื่นตื่นมากเพราะสถานที่เกิดเหตุอยู่ใกล้โรงแรมที่พัก และอีกอย่างคือ...เป็นเหตุการณ์ที่ ช็อค คนทั่วโลกได้...ในตอนแรกที่ทราบข่าวจากพีทีทีทำงานในเฟิร์สท์คลาสก็นึกว่าเค้าล้อเล่นก็ไม่ได้คิดอะไรมาก ...แต่ก็เอ๊ะ...เรื่องแบบนี้พูดเล่นได้อย่างไร...ทำไมเล่นแรงจัง พีทีทีก็บอกว่าไม่ได้ล้อเล่น Ground staff บอกเค้ามาอีกทีว่าท่านสิ้นพระชนม์แล้ว...ไม่ได้หลอก....ตอนหลังมาคุยกัน เค้าก็บอกว่าตัวเค้าเองตอนแรกก็ยังไม่เชื่อเหมือนกันกับบอกต่อตามที่ได้ยินมา...พอมาถึงโรงแรมประมาณ 0800น. เปิดทีวีดูข่าวก็บอกว่าท่านสิ้นพระชนม์แล้ว...ดูข่าว CNN เพราะทีวีที่ฝรั่งเศส นำเสนอเป็นภาษาฝรั่งเศส..ก็เป็นข้อจำกัดทางภาษาเหมือนกัน..แต่ไม่ได้หมายความว่าดูแค่ช่องเดียวนะ...พอทราบเนื้อหารายละเอียดแล้วข่าวเริ่มวนก็เปลี่ยนไปดูทีวีท้องถิ่น...ข่าวของฝรั่งเศสนำเสนอดีมากละเอียดมากมีรูปและรายละเอียด ชิวประวัติของท่านทุกแง่มุม...เสนอข่าวเร็ว ...ถึงแม้ฟังไม่ค่อยออกแต่ก็ดูภาพเข้าใจเมื่อมาปะติดปะต่อ กับข่าวทาง CNN ที่เรารับทราบมาบ้างแล้ว.....” (สัมภาษณ์ ,เบญจรงค์ เจริญชนม์ ,11 กุมภาพันธ์ 2541)

สำหรับคุณอารีย์พันธ์ วงศ์ทอง ผู้ซึ่งได้รับทราบข่าวที่กรุงปารีสเช่นกันโดยเพื่อนร่วมงานในเที่ยวบินเดียวกันโทรศัพท์มาบอกในตอนเช้าเวลา 0600น.ซึ่งทราบข่าวหลังจากเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้ว 2 ชั่วโมงคุณอารีย์พันธ์ ได้มีการยืนยันข่าวที่ได้รับจากสื่อบุคคลอีกครั้งจากสื่อ

โทรทัศน์คือCNN วันที่ทราบข่าวเป็นวันที่คุณอารีย์พันธ์ ต้องเดินทางกลับกรุงเทพฯในวันนั้นซึ่งจากการสัมภาษณ์คุณอารีย์พันธ์ กล่าวว่ายบรยากาศในเช้าวันนั้นก่อนจะเดินทางกลับกรุงเทพฯนั้น ผู้คนดูเศร้า หลังจากนั้นก็ติดตามข่าวต่อที่กรุงเทพฯ คุณอารีย์พันธ์ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

“...ทราบข่าวครั้งแรกเพื่อนโทรฯมาบอกตอนนั้นประมาณ6โมงเช้า..เป็นวันที่ต้องเดินทางกลับกรุงเทพฯพอดี..รู้สึกว่าเป็นวันที่ 31 สิงหาคม 2540 พอทราบข่าวก็เปิดCNN ดูข่าวอีกที...เพราะตามปกติชอบที่จะติดตามข่าวท่านอยู่แล้ว..ท่านเป็นคนที่Charmingมาก..อยู่ที่ไหนก็ได้ รับความสนใจจากคนรอบข้าง...ติดตามข่าวท่านจนรู้สึกเหมือนคนคุ้นเคย...ให้ความสำคัญกับข่าวนี้มากค่ะ..” (สัมภาษณ์ , อารีย์พันธ์ วงศ์ทอง ,2 เมษายน 2541)

สำหรับคุณลักขณา แก้วสุรพลผู้ซึ่งทราบข่าวในขณะที่อยู่ที่ประเทศออสเตรเลีย โดยเพื่อนร่วมงานที่อยู่ในเที่ยวบินเดียวกันโทรศัพท์มาบอก คุณลักขณาเป็นบุคคลที่ชื่นชมในตัวเจ้าหญิงไดอานามากดังนั้นความรู้สึกที่เกิดขึ้นคือความรู้สึกไม่เชื่อจึงต้องได้รับการยืนยันข่าวนี้อีกครั้งหนึ่งจากสื่อโทรทัศน์ คุณลักขณา ทราบข่าวในเวลา 1100น.ตามเวลาที่ท้องถิ่นของซิดนีย์ประเทศออสเตรเลียซึ่งเวลาเร็วกว่ากรุงเทพฯ 3 ชั่วโมง นั่นคือเป็นเวลา 0800น. ตามเวลาที่กรุงเทพฯ และเป็นเวลา 0300น.ตามเวลาที่ประเทศฝรั่งเศส คุณลักขณาได้ให้สัมภาษณ์ว่า

“..ทราบข่าวในวันที่ท่านเกิดอุบัติเหตุพอดี...ตอนนั้นท่านยังไม่สิ้นพระชนม์..ทราบโดยเพื่อนที่อยู่ในเที่ยวบินเดียวกันโทรฯมาบอก..ไม่เชื่อเลยจนข่าวCNN บอกว่าท่าน...serious injour...ถึงจะเชื่อตอนนั้นเวลาประมาณ 11 โมงเช้าตามเวลาที่ซิดนีย์...พอรู้ข่าวก็ติดตามข่าวโดยตลอดดูข่าวจนข่าวออกมาว่าท่านสิ้นพระชนม์แล้ว....ตามปกติให้ความสำคัญกับข่าวของท่านมาตลอด ...ติดตามข่าวท่านเสมอเพราะชอบในพระจริยวัตรที่งดงาม..เป็นเจ้าหญิงในเทพนิยายที่ไม่จบแบบ Happy ending...พอรู้ว่าท่านประสบอุบัติเหตุก็ยิ่งให้ความสำคัญกับข่าวนี้อย่างมาก...คู่มือที่ไว้เกือบทุกช่องที่เสนอข่าวนี้ ..สลับกันไปมาเพราะที่ซิดนีย์ ...ใช้ภาษาอังกฤษ..จึงไม่มีปัญหาในการดูข่าวเท่าไร..”(สัมภาษณ์ , ลักขณา แก้วสุรพล ,16 กุมภาพันธ์ 2541)

สำหรับคุณสาวิตรี ภมรทัต ได้รับทราบข่าวจากสื่อบุคคลเช่นกันมีความรู้สึกเช่นเดียวกับคุณลักขณาคือความรู้สึกไม่เชื่อเนื่องจากไม่คิดว่าบุคคลที่ตนเองชื่นชอบ จะเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงขนาดเสียชีวิต และต้องมีการยืนยันข่าวจากสื่อมวลชนอีกครั้ง ในขณะที่คุณสาวิตรีทราบข่าวนั้นเพิ่งเดินทางมาจากออสเตรเลียถึงเกาหลี โดยรับทราบข่าวโดยบังเอิญเนื่องจากในขณะที่กำลังรอรับบุญแจอยู่ที่เคาเตอร์นั้นมีลูกเรือที่อยู่ที่พักอยู่ที่เกาหลีเดินมาบอกเพื่อนว่าเจ้าหญิงไดอานาสิ้น

พระชนม์แล้ว ในขณะที่นั้นเป็นเวลาประมาณ 1600น.ตามเวลาที่ท้องถิ่นที่ประเทศเกาหลี คุณสาวิตรี ได้กล่าวถึงการได้รับทราบข่าวในครั้งนี้ว่า

“...ทราบข่าวค่อนข้างช้า...เพราะตอนท่านเสียชีวิตนั้นกำลังเดินทางอยู่จาก LA.เข้าเกาหลี ซึ่งอยู่บนเครื่องก็ไม่ได้รับรู้ข่าวสารอะไรเลย..รู้ข่าวที่เกาหลีตอนเวลาประมาณ 4-5 โมงเย็น ขณะกำลังรอรับกุญแจห้องอยู่ที่เคาเตอร์โรงแรม ก็มีลูกเรืออีกไฟล์ทหนึ่งเดินมาบอกเพื่อนเขาว่า ท่านสิ้นพระชนม์แล้ว..เราได้ยินก็คิดว่าทำไมล้อเล่นกันแรงแบบนี้..พอขึ้นห้องก็รีบเปิดดูข่าวCNNอีกที...ตามปกติชอบเข้าหญิงไดอานาอยู่แล้ว ..ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตัว ทำทาง..บุคลิก..คือให้ความสำคัญในตัวท่านมานานแล้ว..ตั้งแต่ครั้งแรกที่สื่อมวลชนนำเสนอข่าวว่าท่านจะทรงเป็นพระคู่หมั้น..และก็ติดตามข่าวของท่านมาโดยตลอด..เมื่อมาได้รับทราบข่าวนี้อีกก็ต้องให้ความสำคัญกับข่าวมากยิ่งขึ้นเหมือนกับว่าจะไม่ได้เห็นข่าว..หรือภาพของท่านอีกต่อไปแล้ว...” (สัมภาษณ์ , สาวิตรี ภมรทัต , 20 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณวิรัชญา เจริญสุขมัน ที่ได้รับทราบข่าวจากเพื่อนร่วมงานในเที่ยวบินเดียวกันมีความรู้สึกไม่เชื่อกับข่าวที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงาน จึงมีการติดตามข่าวจากสื่อมวลชนอีกครั้งหนึ่ง โดยเวลาที่ได้รับทราบข่าวเป็นเวลาประมาณ 0230น. ตามเวลาที่ท้องถิ่นที่เมืองลอสแอนเจลิส ซึ่งเวลาที่เมืองลอสแอนเจลิสช้ากว่าเวลาที่กรุงเทพฯ 14 ชั่วโมง สำหรับวันที่ได้รับข่าวสารในครั้งแรกนั้น คุณวิรัชญาคิดว่าทำไมได้แน่นอนว่าเป็นวันอะไร เนื่องจากเวลาที่ต่างจากกรุงเทพฯ 14 ชั่วโมงทำให้เกิดความสับสน ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเวลาที่มีการประกาศอย่างเป็นทางการว่าเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์ในเวลา 0400น. ตามเวลาที่ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นเวลา 0900น.ตามเวลาที่กรุงเทพฯ ของวันที่ 31 สิงหาคม 2540 และจะเป็นเวลา 1900น. ของวันที่ 30 สิงหาคม 2540 ตามเวลาที่ท้องถิ่นที่ลอสแอนเจลิส นั่นคือคุณวิรัชญาทราบข่าวหลังจากที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วเป็นเวลา 7 ชั่วโมง 30 นาที โดยทราบข่าวในวันที่ 31 สิงหาคมตามเวลาที่ท้องถิ่น คุณวิรัชญาได้ให้สัมภาษณ์ว่า

“...ตอนที่ทราบข่าวเพิ่งตื่นนอนเวลาประมาณ 0230น. ตามเวลาที่ท้องถิ่นซึ่งเวลาที่ LA.กับเมืองไทยต่างกันมาก..เราตื่นตามเวลาบ้านเราเนื่องจากว่าปรับตัวไม่ได้..จำวันที่ไม่ได้แต่รู้สึกว่าจะช้ากว่าเวลาในประเทศไทยเกือบ 1 วัน ....รู้สึกว่าจะเป็นวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ของที่โน่น...ทราบข่าวนี้โดยเพื่อนรุ่นพี่โทรฯมาบอกให้เปิดทีวีดูว่าเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์... รู้สึกว่าทราบข่าวทางทีวีครั้งแรกจากCNN..เพราะเป็นช่องที่ติดตามประจำเนื่องจากว่าบางทีไปยังประเทศที่เราไม่รู้ภาษาท้องถิ่นก็ดูข่าวจากCNN..ทำให้ติด..ต้องดูCNN....เราก็ตื่นเต้นไม่คิดว่าจะเป็นเรื่องจริง..เพราะติดตามข่าวท่านมานานแล้ว..ชื่นชมในตัวท่านมาก..สวย แต่งตัวดี..ยังมารู้ว่าท่านประสบ

อุบัติเหตุแบบนี้ก็ให้ความสนใจกับข่าวมากขึ้น...”(สัมภาษณ์, วิชา เจริญสุขมัน , 20 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณอรณพ วสุรัตน์ซึ่งได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์จากเพื่อนร่วมงานเช่นเดียวกันรู้สึกไม่เชื่อว่าเป็นความจริงจึงต้องได้รับการยืนยันจากสื่อมวลชนอีกครั้ง คุณอรณพ ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ในขณะที่อยู่ที่ประเทศอิตาลีในวันที่ 31 สิงหาคม เวลา 0600น. ตามเวลาท้องถิ่น ซึ่งตรงกับเวลา 1100น.ตามเวลาท้องถิ่นในประเทศไทย นั่นคือหลังจากที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วประมาณ 2 ชั่วโมง คุณอรณพ วสุรัตน์ ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ในวันที่ทราบข่าวว่า

“...ทราบข่าวในครั้งแรกเวลา 0600ตามเวลาท้องถิ่นของวันที่ท่านประสบเหตุ ซึ่งตอนนั้นอยู่ที่อิตาลีโดยเพื่อนโทรฯมาบอก และในเช้าวันนั้นต้องเดินทางต่อไปแมดริด...ตามปกติผมก็ชอบและชื่นชมในตัวเจ้าหญิงอยู่แล้วเพราะท่านเป็นคนสวยและยังทำประโยชน์ให้กับชาวโลก..เท่าที่ติดตามข่าวมานะครับ ...ส่วนเรื่องอื่นๆที่สงสัยก็ไม่ทราบในรายละเอียด ...เมื่อท่านมาเจอกับอุบัติเหตุจนเสียชีวิตแบบนี้ก็ยิ่งให้ความสนใจในข่าวมากขึ้น เพราะอุบัติเหตุมันเกิดขึ้นได้ทุกเวลา...แต่กับบุคคลสำคัญระดับโลกเช่นนี้..เหตุการณ์แบบนี้มันเกิดขึ้นง่ายเกินไป และจบเร็วเกินไป...ผมจึงให้ความสำคัญกับข่าวนี้น่าจะมาก..เพราะรู้สึกว่ามันธรรมดา...” (สัมภาษณ์, อรณพ วสุรัตน์, 2 มีนาคม 2541)

จากการวิจัยพบว่าลักษณะงานที่มีการเดินทางอยู่ตลอดเวลา มีผลต่อการเปิดรับข่าวสาร โดยในขณะที่ข่าวเหตุการณ์สำคัญมีการแพร่กระจายนั้นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่ยังอยู่ในระหว่างการเดินทางจะไม่ได้รับข่าวสาร เนื่องจากข้อจำกัดในการเปิดรับข่าวสาร การเปิดรับข่าวสารจะเกิดขึ้นเมื่อเดินทางถึงที่หมาย และนอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่ได้รับทราบข่าวเหตุการณ์สำคัญซึ่งบุคคลในข่าวเป็นผู้ที่ตนชื่นชอบ จากสื่อบุคคลที่ไม่ใช่คนใกล้ชิด ผู้รับสารจะเกิดความไม่เชื่อจำเป็นต้องมีการยืนยันข่าวที่ได้รับอีกครั้งหนึ่งจากสื่อมวลชน โดยแหล่งข่าวสื่อมวลชนที่ใช้ในการยืนยันข่าวเหตุการณ์สำคัญในครั้งนี้ได้แก่ สำนักข่าวต่างประเทศ CNN

3.2 ผู้ที่ได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาครั้งแรกจากสื่อวิทยุ

ผู้รับทราบข่าวครั้งแรกทางวิทยุ ได้แก่ คุณพรพรรณ วานิชเจริญธรรม คุณยุทธนา นิพนธ์บูลย์ คุณรวมลักษณ์ ทศนาทร ทั้ง 3 ท่านได้รับทราบข่าวทางวิทยุในประเทศไทย จากการวิจัยพบว่าผู้ที่ได้รับทราบข่าวทางวิทยุจะไม่มั่นใจในสิ่งที่ตนได้ยินในครั้งแรก ต้องมีการยืนยันข่าวอีกครั้งจาก

สื่อโทรทัศน์ และจากสื่อบุคคลอีกครั้งหนึ่ง โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากข่าวที่ฟังทางวิทยุในบาง ครั้งฟังไม่ทัน ทำให้เกิดความไม่มั่นใจและไม่แน่ใจว่าข่าวที่ตนได้ฟังนั้นถูกต้องหรือไม่ ดังที่คุณพร พรรณได้รับทราบข่าวทางวิทยุ105.5 ในเวลาประมาณ 1030น.ของวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ในขณะที่ อยู่ในประเทศไทย จากการสัมภาษณ์พบข้อผิดพลาดในด้านเวลาที่ได้รับข่าวสารซึ่งคุณพรพรรณ กล่าวไว้ในเวลาที่ได้รับข่าวนั้นเจ้าหญิงไดอานายังไม่สิ้นพระชนม์ ซึ่งข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้า หญิงไดอานาได้ประกาศอย่างเป็นทางการในเวลา 0900น. ตามเวลากรุงเทพฯ คุณพรพรรณได้ให้ สัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้รับข่าวในครั้งนี้ว่า

“...ได้รับข่าวทางวิทยุ105.5 ในเวลาประมาณ 1030น.ของวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ตอนที่ ทราบข่าวบอกว่าอาการ สาหัสมาก ตอนแรกก็คิดว่าไม่เป็นอะไร..คงไม่ถึงกับเสียชีวิต...แต่พอมาถึง มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง เห็นข่าวทางทีวีบอกว่าท่านสิ้นพระชนม์แล้วก็รู้สึกตกใจ..หลังจากนั้นวันรุ่งขึ้นก็ ต้องเดินทางต่อไปอเมริกา..ก็ไม่ได้ติดตามข่าวในประเทศอีก..ไปติดตามข่าวต่อที่โน่น..สำหรับเรื่อง การให้ความสำคัญกับตัวเจ้าหญิงนั้น โดยส่วนตัวแล้วชอบท่านมากมักจะติดตามข่าวท่าน ตลอด..รับรู้ข่าวทั้งที่ดีและไม่ดี..ซึ่งเราก็อ่านจากสื่อมวลชนอีกทีหนึ่ง..ก็ไม่ว่าความจริงเป็นอย่าง ไร...แต่ก็ให้ความสำคัญกับตัวท่านมากและเมื่อเกิดเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นก็ต้องให้ค วามสำคัญกับข่าว ของท่านมากยิ่งขึ้น...”(สัมภาษณ์ , พรพรรณ วานิชเจริญธรรม ,27ธันวาคม 2540)

สำหรับคุณยุทธนา นิพนบุลย์ได้รับข่าวทางวิทยุในขณะที่กำลังเดินซื้อของที่สวนจตุจักร และมีการยืนยันข่าวนี้เพื่อความมั่นใจอีกครั้งหนึ่งทางสื่อทีวี คุณยุทธนาได้กล่าวว่า

“...ในขณะที่ทราบข่าวกำลังเดินซื้อของอยู่ที่จตุจักร ตอนนั้นเวลาประมาณ 10.00น.เจ้า ของร้านขายของเปิดวิทยุฟังและเป็นข่าวช่วงเบรค10โมงพอดี..พอทราบข่าวก็รีบกลับบ้านไปดูข่าว ทางCNNต่อเพราะแน่ใจว่าข่าวใหญ่แบบนี้CNN... ต้องไม่พลาดและต้องให้รายละเอียดที่มากกว่า แน่นนอน..ตอนที่ทราบข่าวในครั้งแรกท่านยังไม่สิ้นพระชนม์มั้งพอกลับถึงบ้านข่าวก็บอกว่าท่าน สิ้นพระชนม์เสียแล้ว...สำหรับเรื่องการให้ความสำคัญกับตัวท่าน..ค่อนข้างให้ความสำคัญกับตัว ท่านนะ..เพราะได้รับรู้เรื่องราวของท่านมานาน..และเมื่อเป็นเช่นนี้ก็ให้ความสำคัญกับข่าวมากยิ่งขึ้น เป็นเรื่องของบุคคลที่เราชื่นชมมานาน.. ได้ตามข่าวที่กรุงเทพฯแค่ไม่กี่ชั่วโมงก็ต้องเดินทาง ต่อ..จำได้ว่าไปบินเกาหลีถ้าจำไม่ผิด..ก็ไปตามข่าวต่อที่โน่น...” (สัมภาษณ์,ยุทธนา นิพนบุลย์,1 เมษายน 2541)

สำหรับคุณรวมลักษณะ ทศนาทร กล่าวว่ได้รับทราบข่าวทางวิทยุ ในขณะที่กำลังเดินทางกลับจากหัวหินในช่วงเวลาท่ก่อนเที่ยงวันในวันที่ 31 สิงหาคม 2540 แต่เนื่องจากว่าในขณะที่กำลังอยู่ระหว่างการเดินทางจึงทำให้ไม่แน่ใจนักในเรื่องเวลาและรายละเอียดบางอย่าง จึงต้องมีการยืนยันข่าวที่ได้รับอีกครั้งหนึ่งทางสื่อโทรทัศน์ และรายงานข่าวทางสื่อโทรทัศน์ที่ติดตามคือ CNN จากการสัมภาษณ์ คุณรวมลักษณะ กล่าวว่ที่ดู CNN นั้นเนื่องจากเป็นสถานีข่าวต่างประเทศที่ติดตามเป็นประจำ และเนื่องจากข่าวนี้เป็นข่าวต่างประเทศ เหตุเกิดที่ประเทศฝรั่งเศส การได้รับข่าวจากสำนักข่าวต่างประเทศจะค่อนข้างน่าเชื่อถือมากกว่าการที่ดูข่าวจากสถานีโทรทัศน์ในประเทศ ซึ่งในบางครั้งการนำเสนอและการเปล่ข้อความเกิดการผิดพลาดคลาดเคลื่อน ซึ่งคุณรวมลักษณะ ได้พบความผิดพลาดในด้านภาษาบ่อยครั้ง และการที่ได้รับทราบข่าวจากแหล่งข่าวแรกจะได้อรรถรสมากกว่าการได้รับข่าวเปล่คุณรวมลักษณะ ได้กล่าวว่ถึงการได้รับทราบข่าวในครั้งแรกว่

“...ทราบข่าวนี้ทางสถานีวิทยุไทยในวันที่เกิดเหตุพอดี ซึ่งตอนนั้นกำลังเดินทางกลับจากหัวหิน ..เวลาไม่แน่ใจนักแต่รู้ว่าข่าวที่ได้ยินในตอนแรกท่านยังไม่สิ้นพระชนม์...ก็รอฟังข่าวต่อประมาณก่อนเที่ยงข่าวช่วงเบรคก็บอกว่ท่านสิ้นพระชนม์แล้วเวลาตี4ที่ฝรั่งเศส...ที่สนใจติดตามข่าวก็เนื่องจากว่ท่านเป็นคนดังระดับโลก เป็นมารดาของว่ที่กษัตริย์ของประเทศอังกฤษในอนาคต..และทราบข่าวของท่านทางสื่อมวลชนค่อนข้างถี่ าระยะหลัง..และโดยส่วนตัวก็ชื่นชมในตัวท่านด้วยเพราะท่านทำประโยชน์ให้กับชาวโลกซึ่งไม่เห็นคนในราชวงศ์อังกฤษทำแบบนี้บ่อยนัก...เมื่อรู้ว่าท่านประสบเหตุก็ให้ความสนใจในข่าวมากขึ้นและเริ่มติดตามข่าวอย่างจริงจัง เพราะท่านเป็นคนดังระดับนี้ไม่น่าจะเกิดเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นได้...ข่าวในเมืองไทยในวันนั้นได้ดูไม่เต็มทีเนื่องจากต้องเตรียมตัวเดินทางไปเยอรมันในคืนนั้น...หลังจากที่เดินทางถึงกรุงเทพฯ ก็ดูข่าวCNNต่อ...ไม่ชอบดูข่าวต่างประเทศของสถานีข่าวของไทยเพราะในบางครั้งไม่มีการตรวจข่าวให้เรียบร้อยก่อนนำเสนอผู้สายตาประชาชน....เปล่คิดก็เยอะ...ดูข่าวจากfirst source ดีกว่า” (สัมภาษณ์, รวมลักษณะ ทศนาทร ,2 กุมภาพันธ์ 2541)

จากการวิจัยพบว่าผู้ที่ได้รับข่าวครั้งแรกจากสื่อวิทยุ นั้น จำเป็นต้องมีการยืนยันข่าวที่ได้รับอีกครั้งทั้งจากสื่อบุคคลและสื่อโทรทัศน์ที่เป็นสำนักข่าวที่ตนให้ความเชื่อถือและมีความคุ้นเคย เนื่องจากใช้เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ตนติดตามเป็นประจำ สื่อวิทยุมีข้อจำกัดทางด้านเวลาและการให้รายละเอียดแก่ผู้รับสารดังนั้นผู้รับสารที่ได้ทราบข่าวทางสื่อวิทยุจำเป็นต้องมีการยืนยัน ข่าวที่ได้รับอีกครั้งโดยผู้รับสารให้เหตุผลว่เนื่องจากข่าวนี้เป็นข่าวใหญ่และเป็นข่าวของบุคคลสำคัญระดับโลกดังนั้นจึงต้องการการยืนยันจากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้

จากการวิจัยพบว่าสถานีข่าวต่างประเทศCNN เป็นสถานีข่าวที่พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯใช้เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากความคุ้นเคยที่ได้รับข่าวสารจากCNN ทั้งนี้เนื่องจากการเดินทางไปในบางประเทศนั้น การมีข้อจำกัดทางภาษาท้องถิ่นเป็นอุปสรรคในการเข้าถึงข่าวสาร และสำนักข่าวต่างประเทศCNNเป็นสถานีข่าวที่มีเครือข่ายการแพร่กระจายข่าวสารครอบคลุมในทุกพื้นที่ที่พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินเดินทางไป ดังนั้นความคุ้นเคยกับสถานีข่าวนี้อาจส่งผลให้พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินเลือกใช้ช่องทางนี้ในการเปิดรับข่าวสาร และเมื่อเดินทางไปในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติและมีช่องทางสื่อสารอื่นให้เลือกกลุ่มผู้รับสารที่เดินทางตลอดเวลา ก็เลือกรับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข่าวอื่นๆนอกเหนือจากแหล่งข่าวประจำด้วย

3.3 ผู้ที่ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาครั้งแรกจากสื่อโทรทัศน์

นอกจากสื่อบุคคล สื่อวิทยุ ที่เป็นช่องทางให้พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯในกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากยิ่งขึ้นแล้วนั้น ผู้รับข่าวสารในกลุ่มนี้ยังได้รับข่าวจากสื่อโทรทัศน์ จากการวิจัยพบว่าสื่อโทรทัศน์ที่เป็นช่องทางสื่อสารที่ได้มาซึ่งข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานานั้น พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯที่อยู่ในต่างประเทศส่วนใหญ่ได้รับข่าวจากสถานีข่าวCNNมากเป็นอันดับแรก และข่าวจากสำนักข่าวBBCเป็นลำดับรองลงมา ดังที่คุณนาฏศุภรณ์ ดันเจริญได้รับข่าวสารครั้งแรกที่ประเทศอินเดีย กรุงเดลี ในเวลาประมาณ 8.30น. ตามเวลาท้องถิ่น ซึ่งเป็นเวลา 1000น.ตามเวลาที่กรุงเทพฯเนื่องจากเวลาที่กรุงเดลีช้ากว่าเวลาที่กรุงเทพฯ 1 ชั่วโมง 30 นาที และเป็นเวลา 0500ตามเวลาที่ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งในเวลานั้นเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วเป็นเวลา 1 ชั่วโมง แต่จากการสัมภาษณ์พบว่ามีความคลาดเคลื่อนทางด้านเวลาที่คุณนาฏศุภรณ์ได้รับข่าว เนื่องจากคุณนาฏศุภรณ์กล่าวว่าในขณะที่ทราบข่าวนั้น เจ้าหญิงไดอานายังไม่สิ้นพระชนม์ แต่เมื่อเทียบเวลาตามความเป็นจริงแล้ว เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วในขณะที่คุณนาฏศุภรณ์ทราบข่าว คุณนาฏศุภรณ์ได้กล่าวไว้ว่า

“...ทราบข่าวท่านทางBBC ตอนนั้นเวลาประมาณ 8.30น. ตามเวลาท้องถิ่น เพราะเพิ่งตื่นนอนแล้วเปิดทีวีดูพอดิ ..ตอนที่ทราบข่าวท่านยังไม่สิ้นพระชนม์ ..ดูข่าวไปได้สักพักข่าวก็รายงานที่ท่านสิ้นพระชนม์แล้ว ...ที่ติดตามข่าวนี้เนื่องจากว่า ตามปกติชื่นชอบในตัวท่านอยู่แล้ว ทราบข่าวและเรื่องราวของท่านผ่านทางสื่อมวลชนมาโดยตลอด และเมื่อข่าวนี้ออกมาก็ยังให้ความสำคัญมากขึ้นเพราะเป็นข่าวของคนที่เรารัก และเป็นข่าวใหญ่ที่ทั่วโลกให้ความสนใจ..อยากรู้สาเหตุการสิ้นพระชนม์ที่แท้จริง...”(สัมภาษณ์ ,นาฏศุภรณ์ ดันเจริญ,20 มีนาคม 2541)

จากบทสัมภาษณ์จะเห็นความคลาดเคลื่อนทางด้านเวลาซึ่งสืบเนื่องมาจากระยะเวลาที่ทำการสัมภาษณ์และช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการวิจัยนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในทันที ระยะเวลาที่ทำการวิจัยและระยะเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้รับข่าวสารนั้นห่างกันค่อนข้างนาน อาจทำให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำรายละเอียดในบางส่วนคลาดเคลื่อน

สำหรับผู้ที่ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ในครั้งแรกทางสื่อโทรทัศน์ที่ประเทศญี่ปุ่น เมืองโอซาก้า ซึ่งเป็นประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการนั้น การรับทราบข่าวสารจึงยังคงต้องมีการติดตามจากสำนักข่าวต่างประเทศที่มีการนำเสนอข่าวเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นคุณคลททัย จบกลศึก จึงได้รับข่าวสารจากสำนักข่าวCNN ในวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ในเวลาประมาณ 7 โมงเช้า ตามเวลาท้องถิ่น ซึ่งเป็นเวลา ประมาณ 0500 ตามเวลาที่กรุงเทพฯ และเป็นเวลาประมาณเที่ยงคืน ตามเวลาที่ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นเวลาที่เจ้าหญิงไดอานาได้รับอุบัติเหตุ จากการสัมภาษณ์คุณคลททัยกล่าวว่า ในการได้รับข่าวครั้งนี้เนื่องจาก ในวันที่ทราบข่าวนั้นเพิ่งเดินทางจากลอสแอนเจลีสมาถึงโอซาก้าในตอนเช้า และเนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงด้านเวลา และการบินข้ามทวีป ทำให้เกิดอาการ Jet lag จึงทำให้คุณคลททัยนอนไม่หลับ ทำให้ได้มีโอกาสได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ในเวลาที่ยรวดเร็ว คุณคลททัยได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้รับข่าวสารในครั้งนี้ว่า

“...ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาประมาณ 7 โมงเช้า ตามเวลาท้องถิ่น ทาง CNN เพราะเพิ่งเดินทางมาจากอเมริกาเครื่องลงตอนเช้า เรายังไม่ได้นอนก็เปิดทีวีดูตามปกติ ..ได้ทราบว่าท่านประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ ...อาการสาหัส..ก็ดูข่าวความคืบหน้าจนกระทั่งทราบว่าท่านสิ้นพระชนม์...ติดตามข่าวท่านมาเสมอ..เมื่อเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นก็ถือว่าเป็นข่าวใหญ่ยิ่งให้ความสำคัญกับข่าวมากขึ้นเพราะ รู้สึกว่าเป็นเหตุการณ์ที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นกับท่าน...” (สัมภาษณ์ , คลททัย จบกลศึก , 15 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณอุษณีย์ บุนวัน คือผู้ที่ชื่นชมเจ้าหญิงไดอานามาตั้งแต่เมื่อครั้งที่พระองค์ยังทรงเป็นพระคู่หมั้นและติดตามข่าวต่างๆของเจ้าหญิงไดอานาเรื่อยมาจนกระทั่งได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาทาง CNN ที่กรุงโซล ประเทศเกาหลีในวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ในเวลา 1000 น.ตามเวลาท้องถิ่น ซึ่งเป็นเวลา 0800 น.ตามเวลาที่กรุงเทพฯ และเป็นเวลา 0200 ตามเวลาที่ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเจ้าหญิงไดอานายังไม่สิ้นพระชนม์ คุณอุษณีย์ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้รับข่าวในครั้งนี้ว่า

“ ..ในขณะที่ทราบข่าวตอนนั้นเวลาประมาณ 10 โมงเช้า...อยู่ที่เกาหลี..ดูข่าวจากCNN ในตอนแรกที่ได้รับข่าวบอกว่าเป็น Serious accident ..พีก็หูฟุ้งเลย เพราะตามปกติพี่ชอบเจ้าหญิงไดอานาเป็นการส่วนตัวอยู่แล้ว ..เวลาที่มีข่าวท่านออกมาไม่ว่าตามนิตยสารต่างๆ ..หรือในหนังสือพิมพ์ ก็จะไม่เก็บรวบรวมข่าวไว้...เก็บมาตั้งแต่ท่านยังทรงเป็นพระคู่หมั้นแล้วก็ติดตามข่าวมาตลอดเลย..เรียกได้ว่าเป็นแฟนคลับก็ได้..แน่นอนที่สุดเมื่อได้ข่าวท่านประสบอุบัติเหตุต้องให้ความสำคัญกับข่าวนี้นี้มากๆ..ข่าวอื่นๆไม่สนใจเลย..จนถึงปัจจุบัน ก็ยังคง ติดตามอยู่...” (สัมภาษณ์,อุษณีย์ บุนวัน ,16มกราคม2541)

สำหรับผู้ที่ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาทางสื่อโทรทัศน์ในขณะที่อยู่ในทวีปยุโรปนั้น จากการวิจัยพบว่าการปรับตัวของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯ ให้เข้ากับเวลาท้องถิ่นของประเทศนั้นๆ มีผลต่อความรวดเร็วในการได้รับข่าวสาร ดังเช่นในกรณีคุณเนาวรัตน์ เนียมศิริ ผู้ซึ่งในขณะที่ได้รับข่าวสารอยู่ที่ประเทศฝรั่งเศส โดยได้รับข่าวในเวลา 0200น.ตามเวลาท้องถิ่นที่กรุงปารีส ของเช้าวันที่ 31 สิงหาคม 2540 ทางCNN ซึ่งคุณเนาวรัตน์ ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ตามปกติที่เดินทางไปยุโรปนั้น ในเช้าวันแรกก็ไปถึงยังปรับตัวให้เข้ากับเวลาท้องถิ่นไม่ได้ ดังนั้นจึงตื่นนอนตามเวลาที่กรุงเทพฯ จะปรับตัวได้ในวันที่ 2หรือวันที่3ที่เดินทางไปถึง จึงจะตื่นนอนตามเวลาท้องถิ่นของประเทศที่ไปถึง ซึ่งเมื่อพิจารณาเวลาที่คุณเนาวรัตน์ได้รับทราบข่าวนั้นคือเวลาประมาณ 0700น.ตามเวลาที่กรุงเทพฯ ซึ่งในขณะนั้นเจ้าหญิงไดอานายังไม่สิ้นพระชนม์ ซึ่งกล่าวได้ว่าคุณเนาวรัตน์ได้รับข่าวสารค่อนข้างเร็วดังที่คุณเนาวรัตน์ได้ให้สัมภาษณ์ว่า

“... จำได้ว่าเดินทางไปฝรั่งเศสในวันที่ 30 สิงหาคม 2540 แล้วนอนตื่นมาประมาณตี2กว่าๆของวันที่ 31 สิงหาคม ก็เปิดทีวีดูตามปกติ..ก็ดูCNN...มีรายงานข่าวว่าท่านประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ตรงอุโมงค์ใกล้โรงแรมนี้เอง...ตอนนั้นท่านยังไม่สิ้นพระชนม์...ท่านสิ้นพระชนม์ในเวลาตี4ตามเวลาท้องถิ่นที่ประเทศฝรั่งเศส...ตื่นตื่นมาก ..เพราะตามปกติ ติดตามข่าวท่านมาโดยตลอด...พอทราบข่าวนี้อีกก็ให้ความสำคัญกับข่าวมากขึ้น....รู้สึกรู้ว่าในไฟล์ทนั้นจะรู้ข่าวเป็นคนแรกเพราะตามปกติเวลาไป ยุโรปคืนแรกยังปรับตัวไม่ได้ ก็จะนอนตามเวลาที่เมืองไทยเลยตื่นเช้า...ก็เปิดทีวีดูตามปกติ...ก็เลยได้รู้ข่าวก่อนคนอื่นเพราะตื่นก่อน...”(สัมภาษณ์,เนาวรัตน์ เนียมศิริ,3 เมษายน 2541)

สำหรับคุณอรุณ ศิวะ โกเศศ ผู้ซึ่งได้รับข่าวสารในขณะที่อยู่ที่แฟรงค์เฟิร์ต ประเทศเยอรมันนี ซึ่งทราบข่าวในเวลา1000น.ตามเวลาท้องถิ่น ซึ่งเป็นเวลา 1500น.ตามเวลาที่กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเวลาที่เจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้ว 6ชั่วโมง ทางทีวีCNN คุณอรุณ ได้ให้สัมภาษณ์ว่า

“...ทราบข่าวในเวลาประมาณ 10 โมงเช้าตามเวลาท้องถิ่นของประเทศเยอรมัน ในวันที่ท่านสิ้นพระชนม์พอดี ทางทีวีCNN ..เพราะวันนั้นเพิ่งเดินทางไปถึงเยอรมันในตอนเช้าเครื่องลงเร็ว แต่ในตอนนั้นไม่ได้ดูทีวี...ตื่นมาตอน 1000น...ต้องรีบตื่นไปทำธุระ..เลยเพิ่งทราบข่าว..ซึ่งท่านก็เสียชีวิตตั้งแต่ตอนตี4 แล้ว...เรื่องการให้ความสำคัญกับตัวท่านนั้น ให้มานานแล้ว ติดตามข่าวท่านมาตลอด..เมื่อทราบข่าวการประสูติอุบัติเหตุก็ยิ่งให้ความสำคัญกับข่าวนี้มากยิ่งขึ้น..” (สัมภาษณ์,อรุณ ศิวะ โภเศษ ,1 เมษายน 2541)

สำหรับคุณผกาวิไล คงพันธ์ ซึ่งในขณะที่ทราบข่าวอยู่ที่แฟรงก์เฟิร์ต ประเทศเยอรมันเช่นกันแต่ได้รับข่าวในเวลาที่แตกต่างกันเล็กน้อยคือทราบข่าวในเวลา8 โมงเช้าของวันที่เกิดเหตุ โดยทราบข่าวทางCNN เมื่อตื่นนอนซึ่งคุณผกาวิไล ปรับตัวเข้ากับเวลาท้องถิ่นที่ประเทศเยอรมันได้แล้ว ซึ่งเป็นเวลา 1300น.ตามเวลาที่กรุงเทพฯ หลังจากเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้ว 4 ชั่วโมง คุณผกาวิไลได้กล่าวว่า

“...ทราบข่าวตอน8 โมงเช้าของวันที่เกิดเหตุพอดี..เพิ่งตื่นนอนก็เปิดดูข่าวCNNตามปกติเพื่อเช็คข่าว..ที่ดูCNN เพราะทีวีที่นี่ส่วนใหญ่เป็นภาษาเยอรมัน...ตามปกติก็ชื่นชมเจ้าหญิงไดอานาอยู่แล้ว..และจะติดตามข่าวท่านตลอด..พอทราบข่าวอุบัติเหตุครั้งนี้ก็ให้ความสำคัญกับข่าวมากขึ้น เพราะเป็นข่าวของคนที่เราชื่นชอบและท่านก็เป็นบุคคลสำคัญระดับโลก...” (สัมภาษณ์, ผกาวิไล คงพันธ์ , 2 เมษายน 2541)

สำหรับคุณถาวร บุญพาล้ำเลิศ ผู้ซึ่งให้ความสำคัญกับตัวบุคคลในข่าวมานานและติดตามข่าวท่านมาโดยตลอด ได้รับทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาทางCNN เช่นเดียวกับคุณผกาวิไลและคุณอรุณแต่คุณถาวรได้รับข่าวในเวลาประมาณ 7 โมงเช้าตามเวลาท้องถิ่นซึ่งเป็นเวลา 1400น.ตามเวลาที่กรุงเทพฯซึ่งหลังเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วเป็นเวลา 3 ชั่วโมงคุณถาวรได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาว่า

“ ...ได้ทราบข่าวนี้ตอนเช้าวันนั้น ..ตอนนั้นผมอยู่ที่เยอรมัน..แฟรงก์เฟิร์ต..เวลาที่ได้ข่าวก็ประมาณ 7 โมงเช้าทางทีวีCNN. ซึ่งเป็นสถานีข่าวที่คุณเป็นประจำ..สำหรับผมแล้ว..ให้ความสำคัญกับข่าวนี้อย่างมาก..เนื่องจากตามปกติผมให้ความสำคัญกับตัวเจ้าหญิงไดอานามาตลอด..ติดตามข่าวท่านมานานมากแล้ว.. ...”(สัมภาษณ์, ถาวร บุญพาล้ำเลิศ ,31 มีนาคม2541)

สำหรับผู้ที่ทราบข่าวในขณะที่อยู่ที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์และเป็นบุคคลที่ชื่นชมเจ้าหญิงไดอานาเป็นอย่างมากได้แก่คุณพัชรินทร์ เรื่องสวรรค์ ซึ่งได้รับทราบข่าวในเวลาประมาณ 0500น.ตามเวลาท้องถิ่น ซึ่งเป็นเวลา 1000น.ตามเวลาที่กรุงเทพฯหลังจากเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้ว 1 ชั่วโมง คุณพัชรินทร์ เรื่องสวรรค์ ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

“...ตามปกติแล้วฉันชอบเจ้าหญิงไดอานามาตั้งแต่ตอนที่ท่านยังเป็นพระคู่หมั้น ..ติดตามข่าวท่านมาตลอด..เมื่อมีโอกาสไปลอนดอนก็มักจะซื้อหนังสือเกี่ยวกับประวัติท่าน หรือนิตยสารที่มีรูปหรือเรื่องราวของท่านมาเก็บ..ทราบข่าวท่านจากสื่อจอร์เจียซึ่งเหมือนท่านเป็นคนที่เรารู้จักอย่างดี..เมื่อได้ทราบข่าวท่านว่าประสบอุบัติเหตุจนสิ้นพระชนม์ก็ให้ความสนใจกับข่าวนี้นักเป็นพิเศษเนื่องจากว่าเป็นของบุคคลที่เรารัก...ตอนที่ทราบข่าวนี้อยู่ที่ซูริค จำได้ว่าทราบข่าวในเวลาประมาณ 0500น.ตามเวลาท้องถิ่น ...ดูข่าวCNN..ข่าวบอกว่าท่านสิ้นพระชนม์เมื่อเวลาประมาณ 0400น. ตามเวลาท้องถิ่นที่ประเทศฝรั่งเศส...” (สัมภาษณ์, พัชรินทร์ เรื่องสวรรค์, 29 มีนาคม 2541)

จากการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารของกลุ่มผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากยิ่งขึ้นนั้น ได้แก่

- ช่วงเวลาของวันที่ข่าวนี้ได้ประกาศออกมา กิจวัตรของบุคคล และการปรับตัวของบุคคลที่ต้องเดินทางอยู่ตลอดเวลา จากการวิจัยพบว่าผู้ที่อยู่ในทวีปยุโรป ที่ได้รับทราบข่าวในขณะที่เจ้าหญิงไดอานายังไม่สิ้นพระชนม์นั้นเป็นผู้ที่นำพิการ่างกายยังไม่สามารถปรับเวลาให้เข้ากับเวลาท้องถิ่นได้ จึงยังคงนอนและตื่นตามเวลาที่กรุงเทพฯ ซึ่งมีส่วนช่วยให้ได้รับข่าวเหตุการณ์สำคัญในครั้งนี้ได้รวดเร็ว ผู้ที่อยู่ในทวีปเอเชียโดยส่วนใหญ่จะได้รับทราบข่าวในขณะที่ยังไม่สิ้นพระชนม์เนื่องจากเวลาที่ข่าวประกาศนั้นเป็นเวลาที่คุณคนเริ่มกิจวัตรประจำวันแล้ว

สรุป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญในเรื่องการได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญและการให้ความสำคัญกับข่าวใหญ่ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

การได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องสายการบินไทยนั้น ได้มาจากหลายช่องทางการสื่อสาร ทั้งจากสื่อบุคคล สื่อโทรทัศน์ และสื่อวิทยุ การจะได้รับข่าวจากสื่อใดนั้นขึ้นอยู่กับกิจวัตรของบุคคลในขณะนั้น

ผู้ที่ได้รับข่าวจากสื่อบุคคลจะมีการยืนยันข่าวที่ตนได้รับมากับสื่อมวลชนเพื่อสร้างความมั่นใจว่าข่าวที่ได้รับมานั้นเป็นความจริง

ผู้ที่ได้รับข่าวจากสื่อวิทยุจะมีการยืนยันข่าวที่ตนเองได้รับจากสื่อโทรทัศน์และจากสื่อบุคคลที่ตนเชื่อถือ ทั้งนี้เนื่องจากสื่อวิทยุมีข้อจำกัดทางด้านภาพและเสียงทำให้ผู้รับสารเกิดความไม่มั่นใจในข่าวที่ตนได้รับเนื่องจากบุคคลในข่าวเป็นผู้ที่มีชื่อเสียง

สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ผู้รับสารที่อยู่ในต่างประเทศใช้เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะงานของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่มีการเดินทางอยู่ตลอดเวลาทำให้เกิดความเหนื่อยล้าและต้องการความเป็นส่วนตัว สื่อใกล้ตัวที่สะดวกใช้ในการติดตามข่าวสารมากที่สุดจึงได้แก่สื่อโทรทัศน์ ผู้ที่ได้รับข่าวจากสื่อโทรทัศน์ในขณะที่อยู่ต่างประเทศจะได้รับข่าวจากแหล่งข่าวที่ตนติดตามเป็นประจำ ในการวิจัยพบว่าแหล่งข่าวที่พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินใช้เป็นช่องทางในการได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญได้แก่ สำนักข่าวต่างประเทศ CNN จากการที่เครือข่ายการแพร่กระจายข่าวสารของสำนักข่าวต่างประเทศ CNN มีครอบคลุมไปทั่วโลก เป็นจุดหนึ่งที่ทำให้ผู้รับสารเกิดความคุ้นเคยกับแหล่งข่าวสาร และเลือกที่จะติดตามข่าวสารจากแหล่งข่าวที่ตนติดตามเป็นประจำ เนื่องจากสามารถติดตามข่าวสารความคืบหน้าของข่าวเหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง ในทุกที่ที่เดินทางไป

สำหรับสถานที่ที่ได้รับข่าวสารนั้นจะแตกต่างกันไปตามแต่ตารางบินที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในขณะนั้น

นอกจากนี้ยังพบว่านอกเหนือจาก ระยะเวลาที่ข่าวประกาศออกมา กิจวัตรของบุคคล ที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารแล้ว การปรับตัวให้เข้ากับเวลาในท้องถิ่นยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารของกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

การให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์

จากการวิจัยพบว่า การให้ความสำคัญต่อบุคคลในข่าวกับการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ระดับของการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์จะเพิ่มมากขึ้นตามลำดับของการให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าว ปัจจัยที่พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากนอกเหนือจากความชื่นชอบเป็นการส่วนตัวแล้ว การได้พบเห็นบุคคลในข่าวจากสื่อที่ตนติดตามเป็นประจำ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสร้างความรู้สึกผูกพัน เนื่องจากการได้รู้จัก หรือพบเห็น ซึ่งอิทธิพลดังกล่าวมีผลต่อการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์

2. เครื่องช่วยพฤติกรรมการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯ

Micheal D. Basil และ William J. Brown(1994) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานในการศึกษาการแพร่กระจายข่าวสารว่า จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างการได้รับข่าวและการสื่อสารบอกกล่าวไปยังผู้อื่น นอกจากนี้ยังค้นพบว่าความสำคัญของข่าวที่ถูกกำหนดโดยสื่อมวลชนจะแตกต่างจากความสำคัญที่บุคคลมีให้แก่ข่าวนั้นๆ บุคคลที่เห็นความสำคัญของเหตุการณ์นั้นมีแนวโน้มที่จะบอกข่าวเรื่องราวหรือพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น ซึ่งสิ่งนี้เป็นผลให้เกิดการแพร่กระจายข่าวในหมู่การสื่อสารระหว่างบุคคล เพราะเมื่อบุคคลได้รับข่าวสารแล้ว บุคคลจะตัดสินใจว่าจะบอกข่าวต่อไปยังคนอื่นหรือไม่ ขึ้นอยู่กับลำดับความสำคัญของข่าว เมื่อการตัดสินใจถึงคุณค่าของข่าวแตกต่างกันออกไป จึงมีผลต่ออัตราการแพร่กระจายข่าวต่อผู้อื่นด้วยเช่นกัน ถ้าข่าวที่บุคคลได้รับเป็นเรื่องที่น่าสนใจและบุคคลนั้นคิดว่าสำคัญก็จะบอกต่อกับคนอื่น ๆ และถ้าคิดว่าไม่สำคัญ ก็จะไม่มีการบอกต่อ กระบวนการของการแพร่กระจายข่าวสารก็จะมีน้อยเริ่มช้าลงหรือไม่ก็หยุดลงในเครือข่าวนั้น ดังนั้นเมื่อกลุ่มผู้รับสารที่เดินทางอยู่ตลอดเวลาได้รับข่าวสารและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ที่เป็นข่าวใหญ่นี้แตกต่างกันไปตามลำดับการให้ความสำคัญของข่าว อัตราการแพร่กระจายข่าวสารย่อมมีมากน้อยต่างกันด้วย

และเมื่อพิจารณาจากลักษณะงานที่มีการเปลี่ยนเพื่อนร่วมงานอยู่ตลอดเวลาในแต่ละเที่ยวบิน ซึ่งเป็นผลให้การติดต่อสัมพันธ์กันของคู่สื่อสารภายในเครือข่าวนั้นมีลักษณะเครือข่ายความสัมพันธ์ส่วนบุคคลแบบกระจาย (RADIAL PERSONAL NETWORK) หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งมีการติดต่อสัมพันธ์กับคนหลาย ๆ คน ส่วนใหญ่บุคคลที่ติดต่อดังกล่าวจะมีความผูกพันแบบผิวเผิน (WEAK TIES) เนื่องจากระยะเวลาที่มีการติดต่อสัมพันธ์กัน มีแค่ช่วงเวลาหนึ่งภายในเที่ยวบิน

นั้นๆ ทำให้ความคุ้นเคยกันมีน้อยตามไป แต่จากการวิจัยพบว่าแม้ว่าความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินจะเป็นแบบกระจายและระยะเวลาที่ได้อยู่ร่วมกันจะมีจำกัด แต่การแพร่กระจายข่าวสารไปสู่กลุ่มเพื่อนร่วมงานยังคงมีอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากการที่ต้องอยู่เป็นกลุ่มในต่างแดนในช่วงระยะเวลาหนึ่งนั้นกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินจำเป็นต้องมีการปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและเพื่อความบันเทิง และเมื่อบุคคลต้องมีการเปลี่ยนกลุ่มผู้ร่วมงานใหม่ในเที่ยวบินต่อไป ทำให้การแพร่กระจายข่าวสารเกิดขึ้นอีกครั้ง ดังนั้นแม้ว่าการมีความสัมพันธ์ในเครือข่ายพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินจะมีลักษณะผิวเผินแต่กลับไม่เป็นอุปสรรคต่อการแพร่กระจายข่าวที่เป็นข่าวใหญ่

เพื่อให้เห็นถึงอัตราการแพร่กระจายข่าวสารที่มีมากขึ้นตามการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญไว้ 3 กลุ่มดังนี้

1. ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ปานกลาง
2. ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวและให้ความสำคัญกับข่าวมาก
3. ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากขึ้น

1. ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์

ดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนที่แล้วว่า ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวคือ ผู้ที่ตามปกติไม่ได้ติดตามข่าวหรือเรื่องราวของบุคคลในข่าว แต่ได้รับทราบข่าวสารจากสื่อที่ตนติดตามเป็นประจำเท่านั้น แต่ที่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์นั้นเนื่องจาก เป็นข่าวใหญ่ที่ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนในทุกแขนง มีการนำเสนอข่าวการสิ้นพระชนม์อย่างสม่ำเสมอในช่วงตลอดเดือนกันยายน ซึ่งจากตัวเนื้อหาของข่าวเองซึ่งเป็นข่าวของบุคคลสำคัญของโลก และจากการนำเสนอข่าวที่สร้างความน่าสนใจของสื่อต่างๆ มีส่วนทำให้เพิ่มความสำคัญให้แก่ข่าว ซึ่งการที่บุคคลให้ความสำคัญกับข่าวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายข่าวสาร

คุณพิฑูรย์ อนันต์ประภิต คือผู้ที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่เมื่อได้รับทราบข่าวสารก็ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ คุณพิฑูรย์ ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาจากเพื่อนร่วมงานได้กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวที่ตนได้รับไว้ว่า

“...ผมทราบข่าวการสิ้นพระชนม์จากเพื่อนร่วมงาน..ซึ่งตามปกติไม่ได้ให้ความสำคัญกับตัวท่านนักแต่ก็รู้จักและทราบข่าวท่านที่เป็นเรื่อง Scandal มากกว่าเนื่องจากสื่อมวลชนบูข่าวมา

แบบนี้...หลังจากทราบข่าวก็ไม่ได้บอกใครต่อมากนัก..เนื่องจากว่าทุกคนทั้งที่บ้านและเพื่อนร่วมงานรู้ว่าหมดแล้ว..พอผมเอ่ยถึงเรื่องนี้...ก็จะเป็นการพูดคุยกันเลขมากกว่า..ถึงสาเหตุการสิ้นพระชนม์...ซึ่งไม่น่าจะเกิดได้...ซึ่งตามปกติผมก็ไม่ค่อยได้คุยเรื่องแบบนี้...แต่ช่วงนั้น..ช่วงที่เกิดเหตุใหม่ๆ ทุกคนในฟลัทพูดถึงแต่เรื่องนี้..บางครั้งก็นำมาเป็นหัวข้อในการสนทนา..มีการแลกเปลี่ยนทัศนคติกัน..ใครรู้อะไรก็มาคุยกันในวงสนทนา..บางครั้งก็ดีเพราะอาจได้เพื่อนที่มีแนวคิดหรือทัศนคติเดียวกัน..เพราะข่าวนี้บางคนก็ใช้เป็นหัวข้อในการเริ่มสนทนากับคนที่ไม่ค่อยคุ้นเคยก็ทำให้รู้จักกันมากขึ้น..."(สัมภาษณ์ , พิฑูรย์ อนันต์ประกิจ ,7 มีนาคม 2541)

สำหรับการแพร่กระจายข่าวสารในต่างแดนของกลุ่มผู้รับสารที่มีการเดินทางอยู่ตลอดเวลา นั้นจากการวิจัยพบว่า การแพร่กระจายของกลุ่มผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับตัวบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มีการแพร่กระจายในหมู่เพื่อนร่วมงานที่มีความสัมพันธ์แบบกระจายดังเช่นคุณวิภาดา คมวิริยะชาญ ซึ่งได้รับข่าวในขณะที่อยู่ที่ซิดนีย์ได้กล่าวไว้ว่า

"...หลังจากทราบข่าวที่เพื่อนโทรฯมาบอกแล้วก็เปิดทีวีดูข่าวต่อเพื่อให้แน่ใจว่าท่านสิ้นพระชนม์จริงๆ...ก็ลองโทรฯไปหาเพื่อนในเที่ยวบินเดียวกันซึ่งทุกคนก็ได้รับทราบข่าวนี้กันแล้ว..เพราะโดยส่วนใหญ่ลูกเรือเมื่อตื่นแล้วอยู่ในห้องก็มักจะเปิดทีวีดูเป็นเพื่อน ....ข่าวออกทุกช่องเลยเป็นBreaking news...ทุกคนรู้หมด...ตอนเย็นไปทานข้าวกันก็พูดกันถึงเรื่องนี้..ซึ่งตอนนั้นยังนึกภาพอู๋โมงค์ไม่ออกว่าอยู่ตรงไหน...พอมีโอกาสได้ไปเห็น..ก็รู้สึกว่ามันน่าจะมีเหตุได้นะ...ไม่รู้ซิ..ช่วงนั้นคุยเรื่องนี้กับพวกเพื่อนๆตลอด...เวลาไปบินก็คุยกับเพื่อนร่วมงาน..ก็รู้สึกว่าเวลามีข่าวใหญ่ๆเช่นเรื่องนี้มักจะจะเป็นหัวข้อที่ใช้ในการสนทนา...ก็คิดจะเชื่อมโยงให้เกิดความสัมพันธ์กันมากขึ้น...จากที่ปกติอาจจะไม่มีเรื่องคุยกัน..บางคนก็กลายเป็นว่าสนิทกันมากขึ้น...เพราะเป็นพวก Diana Fever เหมือนกัน....แต่ก็ไม่ได้เป็นคนเปิดประเด็น ..เป็นผู้ฟังมากกว่า....."(สัมภาษณ์ , วิภาดา คมวิริยะชาญ,1เมษายน 2541)

สำหรับผู้ที่ทราบข่าวในขณะที่อยู่ที่กรุงเทพฯ ได้มีการแพร่กระจายข่าวสารไปสู่กลุ่มเพื่อนสนิทและคนในครอบครัวดังที่คุณถาวร พงษ์รัตน์ได้รับข่าวในขณะที่อยู่กรุงเทพฯ โดยเพื่อนโทรศัพท์มาบอกแล้วคุณถาวรมีการยืนยันข่าวอีกครั้งจากสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ หลังจากที่ได้รับทราบข่าวคุณถาวรได้บอกกล่าวข่าวนี้กับบุคคลในครอบครัว และเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพฯ เมื่อคุณถาวรไปทำการบินในเย็นวันนั้นก็ได้มีการพูดคุยถึงเหตุการณ์ในครั้งนี้กับเพื่อนร่วมงานคุณถาวร ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแพร่กระจายข่าวสารในครั้งนี้ว่า

“...ผมก็โทรฯกลับบ้านบอกคุณแม่เรื่องข่าวนี้...คุณแม่ก็เปิดทีวีดูก็พบว่าข่าวกำลังนำเสนอเรื่องนี้อยู่...รู้ข่าวก็ตกใจเพราะไม่คิดว่าจะเกิดเหตุการณ์แบบนี้กับคนที่มิชื่อเสียงระดับโลกได้...เพราะถ้าเป็นการลอบสังหารแบบประธานาธิบดีเคเนดี้ก็อาจบอกได้ว่าท่านมีศัตรู ...ก็ไม่น่าจะเกิดขึ้น..ถึงแม้ว่าปกติผมไม่ได้ให้ความสำคัญกับตัวท่านเพราะเป็นเรื่องไกลตัว...แต่ก็รับทราบข่าวของท่านจากสื่อที่ติดตามประจำแล้วก็ฟังเพื่อนๆคุยกันบ้าง ...ในช่วงเดือนกันยายน รู้สึกว่าข่าวของท่านจะได้รับการกล่าวถึงอย่างมาก..ในช่วงนั้นไปบินแถบทุกไฟล์ที่ต้องพูดถึงเรื่องนี้ก็เป็นหัวข้อในการสนทนาที่ทุกคนคุยกันได้..คนที่รู้อะไรมาเยอะก็บอกเพื่อนๆ..เพราะพวกเรามีโอกาสได้เดินทางไปต่างๆก็สามารถหาข้อมูลที่บ้านเราไม่มี..ผมก็ได้ข้อมูลจากการได้คุยกับเพื่อนๆค่อนข้างมาก....”(สัมภาษณ์ , ดาวร พงษ์รัตน์, 27 มีนาคม 2541)

คุณนพพล จันทรเอี่ยม ได้รับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์BBC ในขณะที่อยู่ที่กรุงเดลี ประเทศอินเดีย มีการแพร่กระจายข่าวไปสู่เพื่อนในเที่ยวบินเดียวกัน และมีการนั่งสนทนากันในกลุ่มเพื่อนร่วมงานที่อยู่ในต่างแดน คุณนพพลได้ให้สัมภาษณ์ถึงเรื่องนี้ว่า

“...ผมทราบข่าวเจ้าหญิงไดอานาทางBBC ...ซึ่งตอนนั้นก็ไม่ว่าใครก็โทรฯบอกเพื่อนเรื่องนี้ซึ่งในตอนนั้นบางคนก็รู้แล้ว..บางคนก็ยังไม่รู้...อีกสักพักหนึ่งก็มีคนโทรฯมาบอกผมเรื่องนี่เหมือนกัน ไม่นานทุกคนก็รู้หมด...ก็เลยไม่อยากคุยข่าวนี้คนเดียวก็โทรฯไปบอกเพื่อนให้ไปเจอกันที่ห้อง Crew room ไปนั่งคุยข่าวที่นี้กันหลายคน...แม้แต่พนักงานโรงแรมก็พูดถึงเรื่องนี้....ซึ่งตามปกติผมก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับตัวท่านเพียงแต่ได้รับทราบข่าวคราวจากสื่อที่ผมติดตามเป็นประจำ...ดูข่าวไปก็วิจารณ์กันไปต่างๆนานา...ก็มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน...บางคนที่ติดตามข่าวท่านมานานก็คุยมากหน่อยเพราะได้ข้อมูลมาเยอะ..เราก็เป็นฝ่ายฟัง...พอไปบินในเที่ยวบินอื่นๆในช่วงนั้นนะ...พูดคุยกันถึงเรื่องนี้..ก็ได้รับรู้ข้อมูลใหม่ๆจากเพื่อนๆที่เค้าติดตามข่าวจากที่อื่นๆ...บางคนก็ซื้อหนังสือเลย..ผมก็โดยเฉพาะในข้อมูลที่ผมได้รับรู้มา..ก็แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันไป...ก็เป็นข่าวใหญ่ที่ใช้เป็นหัวข้อในการสนทนากับ เพื่อน ร่ว มงานได้...”(สัมภาษณ์, นพพล จันทรเอี่ยม, 20 ธันวาคม 2540)

สำหรับคุณธิดา จิระวัฒนาวรกุล ได้รับทราบข่าวที่เกาหลีในขณะที่เจ้าหญิงไดอานายังไม่สิ้นพระชนม์ได้มีการแพร่กระจายข่าวไปสู่เพื่อนร่วมงาน และไม่มั่นใจว่าตนเองฟังข่าวถูกต้องหรือไม่ จึงได้มีการยืนยันข่าวกับเพื่อนร่วมงานอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคุณธิดาได้กล่าวถึงเหตุผลที่ไม่มั่นใจว่าเนื่องจากข่าวนี้เป็นข่าวใหญ่ซึ่งบุคคลในข่าวเป็นคนสำคัญของโลกและในระยะหลังสื่อมวลชนมีการนำเสนอข่าวท่านอย่างสม่ำเสมอในด้านข่าวความรัก จึงไม่คิดว่าท่านจะสิ้นพระชนม์ และถึงแม้

ว่าคุณธิดาจะไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ก็ให้ความสำคัญกับข่าว เนื่องจากเป็นข่าวของบุคคลสำคัญของโลก เมื่อมีการเดินทางไปทำงานก็พูดคุยเรื่องนี้กับเพื่อนร่วมงานในระบายนั้น มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้รับจากสื่อต่างๆ คุณธิดาได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

“...ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาตอนที่อยู่เกาหลีทางCNN...ก็ไม่แน่ใจว่าฟังผิดหรือเปล่า...ก็โทรฯไปบอกเพื่อนร่วมงานในไฟล์ทว่าเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้วให้เปิดทีวีดู...เพื่อนก็โทรฯมาร้องไห้...เราก็ซึม...ซึ่งตามปกติก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเจ้าหญิงไดอานา...แต่พอรู้ว่าท่านสิ้นพระชนม์ก็ใจหาย...รู้สึกว่ายากจะรู้ความจริง.....ช่วงนั้นข่าวของท่านใช้เป็นหัวข้อในการสนทนาได้เลย..คุยกันแทบทุกไฟล์ท...คนไหนรู้มากก็บอกเพื่อน..ก็คิดจะได้ข้อมูลจากเพื่อนๆ...บางคนก็ติดตามข่าวมานานแล้วก็รู้สึก...มีการวิจารณ์ถึงการสิ้นพระชนม์หลากหลายมากคะ...แต่ส่วนใหญ่เป็นฝ่ายฟังมากกว่า....”(สัมภาษณ์, ธิดา จิระวัฒนาวารกุล , 25 มกราคม 2541)

สำหรับคุณไพศาลได้รับข่าวจากสื่อโทรทัศน์ ในขณะที่อยู่ที่ลอสแอนเจลิสได้กล่าวว่า

“...ผมได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ทาง TV NEWS... หลังจากทราบข่าวแล้วก็บอกกับทุกคนที่ได้พบ..ซึ่งก็คือเพื่อนร่วมงาน..ก็มีการถามความคิดเห็นในเรื่องนี้...ใครที่ได้รับข่าวก็บอกเล่าสู่กันฟัง..ในช่วงนั้นข่าวนี้ก็ค่อนข้างเป็นข่าวใหญ่...ข่าวอื่นหลบให้เลย...รู้สึกว่าในทุกเที่ยวบินที่ผมไปบินก็จะมีคนพูดถึงเรื่องนี้บ่อยบ้าง มากบ้าง แต่รู้สึกว่าข่าวนี้จะได้ใช้เป็นหัวข้อในการสนทนาเวลาที่ไม่มีอะไรคุยได้เหมือนกัน...สำหรับผมไม่ได้คุยอะไรมาก ถ้ามีใครมาชวนคุยถึงจะคุย...”(สัมภาษณ์ , ไพศาล จงประสพธรรม , 23 มีนาคม 2541)

คุณประเสริฐ สัตยบุษยากร ได้รับทราบทางCNNข่าวในขณะที่อยู่ที่ซูริกได้กล่าวว่า

“...ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาทางCNN ...พอทราบข่าวก็บอกเพื่อนในไฟล์ทและคนที่เพิ่งบินมาถึงซูริก...ซึ่งพอตอนสายๆหน่อยก็ได้คุยกับเพื่อนๆที่ห้องCrew room...เพื่อนผู้หญิงบางคนก็ซึมเพราะชอบเจ้าหญิงไดอานามาก....ช่วงที่เกิดเหตุการณ์คุยกันเรื่องนี้มาก ...ผมก็เป็นฝ่ายฟัง..คนที่รู้เรื่องข้อมูลเยอะก็บอกเพื่อนๆ... (สัมภาษณ์, ประเสริฐ สัตยบุษยากร, 28 กุมภาพันธ์ 2541)

สำหรับคุณวรรณนิยา เชาว์ดี ได้รับข่าวสารที่ซูริกในเวลา 0400น. ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแพร่กระจายข่าวที่ทราบไปยังผู้อื่นว่า

“...ทราบข่าวตอนเพิ่งตื่นนอนตอนตี 4 ซึ่งก่อนนอนก็ดูCNN ก็ไม่มีข่าวอะไร...พอรู้ข่าว ท่านก็ตัดสินใจโทรฯบอกข่าวนี้กับเพื่อนตอนตี 4 ซึ่งตั้งแต่ทำงานมาก็ไม่เคยกล้าโทรฯหาใครตอนตี 4 เลยเพราะกลัวว่าเค้ายังไม่ตื่นเพราะอาชีพอย่างเรานอนไม่เป็นเวลา แต่ความรู้สึกตอนนั้นอัดอัดมาก ต้องบอกใครสักคน ..พอบอกเพื่อนแล้วก็รู้สึกจะไปคุยโทรศัพท์ไป...ไม่อยากจะเชื่อ...ตกใจ ไม่ทราบเหมือนกันว่าทำไม.. ตอนแรกนึกว่าตัวเองฟังข่าวผิด.....ตอนกลางวันก็ไปคุยกับคนในไฟลท์ที่ Crew room....ก็มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่น ๆ บ้างเล็กน้อย ช่วงนั้นก็พูดกันถึงแต่เรื่องนี้...ก็เฉพาะในช่วงแรก..ช่วงหลังๆก็ไม่ได้คุย...กับคนไม่สนิทหรือเพิ่งบินด้วยกันก็คุยเรื่องนี้ด้วยกันได้..ก็คิดจะมีเรื่องคุยกันดี..ใช้เป็นหัวข้อในการสนทนาได้..” (สัมภาษณ์ ,วรรณนิษา เชาว์ดี ,20 กุมภาพันธ์ 2541)

สำหรับคุณอุษาวดี นุตาคม ซึ่งได้รับข่าวสารในขณะที่อยู่ที่อิตาลี โดยได้รับทราบข่าวจากสำนักข่าวต่างประเทศCNN ในเช้าวันที่ 31 สิงหาคม มีการแพร่กระจายข่าวไปสู่เพื่อนร่วมงานดังนี้

“...ทราบข่าวตอนตี 5 ...ท่านเพิ่งสิ้นพระชนม์ไปประมาณ 1 ชั่วโมง...ตอนตี 5 ก็ยังไม่ได้บอกข่าวนี้กับใครเพราะว่ายังเช้ายู่รอจน หกโมงเช้าก็โทรฯไปบอกเพื่อนๆ บางคนก็ทราบแล้ว บางคนก็ยังไม่ทราบ...คนที่ยังไม่ทราบก็นึกว่าเราล้อเล่น...หลังจากที่ทุกคนทราบข่าวหมดแล้วก็นั่งดูข่าวด้วยกันที่ห้องพัก.....ในตอนนั้นก็คุยกันไปต่าง ๆ นานา...คนที่รู้เรื่องราวช่วงศักราชมากหน่อยก็ให้รายละเอียดกับเพื่อนๆ...พอกลับมาถึงกรุงเทพฯก็ได้คุยเรื่องนี้กับสามี .....เพื่อนที่อยู่ทางนี้ที่บ้านก็คุย แล้วก็รู้ว่าข่าวทางเมืองไทยที่ไม่ใช่ข่าวของสถานีข่าวต่างประเทศค่อนข้างช้าเล็กน้อยแต่ไม่มาก ..บางเรื่องก็ไม่ได้นำเสนอ..ก็คุยตามกระแสข่าวพอข่าวเงียบก็ไม่ได้คุย...”(สัมภาษณ์ , อุษาวดี นุตาคม ,19 กุมภาพันธ์ 2541)

สำหรับคุณจินตสิฎาภัส สดากรผู้ที่ได้รับข่าว ในขณะที่อยู่ที่ลอนดอนมีการแพร่กระจายข่าวสารไปสู่เพื่อนร่วมงานดังนี้

“.....แต่พอทราบข่าวท่านทางBBC ...ประมาณ 0800น.ตามเวลาที่ลอนดอน...นั่งดูทีวีสักครู่หนึ่งเพื่อนก็โทรฯมาบอกเรื่องนี้เหมือนกัน...ก็โทรศัพท์ไปบอกเพื่อนคนอื่นด้วยเหมือนกันคนที่ตื่นสายก็ยังไม่ทราบข่าวก็นึกว่าเราพูดเล่น นั่งทานBreakfast ตอนเช้าก็คุยกันถึงเรื่องนี้..ออกไปดูบรรยากาศที่ Walking street ก็ดูเจียบเหงา...ได้คุยกับคห้ท้องถิ่นเค้าก็บอกว่าเสียใจมากที่ท่านสิ้นพระชนม์..กลับมากรุงเทพฯก็พูดคุยเรื่องนี้กับเพื่อนที่บ้าน ...ก็เล่าบรรยากาศที่เราได้ไปเจอมาที่

ลอนดอนว่าบรรยากาศเป็นอย่างไรบ้าง..เวลามาบินในช่วงนั้นก็คุยกันถึงเรื่องนี้...แต่ตัวเองก็ไม่ได้
คุยมากเท่าไรนัก..."(สัมภาษณ์ , จินตีสุภางค์ ศดากร ,12 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณอิศเรศ รุ่งณรงค์รักษ์ ที่ได้รับทราบข่าวที่โคเปนเฮเก้นท์ทางCNN ได้มีการแพร่
กระจายข่าวสารไปสู่เพื่อนร่วมงานดังนี้

"...ผมทราบข่าวในวันเกิดเหตุพอดีทางCNN ...ตอนที่ทราบข่าวในตอนเช้าไม่ได้โทรฯ
บอกใคร...รองลงไปทานข้าวเช้าแล้วค่อยคุยกับเพื่อนๆในเที่ยวบินนั้น...บางคนก็รู้แล้ว..ไม่รู้เป็น
ส่วนน้อย...เรื่องนี้เป็นหัวข้อสนทนาอย่างมากในระยะนั้น โดยเฉพาะพวกผู้หญิง.....กลับกรุงเทพฯก็
ไม่ได้บอกใครเรื่องนี้ เพราะทุกคนรู้หมดแล้ว แต่มีคนมาถามก็บอกว่าเราได้รับข่าวที่ไหน..ข่าวออก
มาว่าอย่างไร...."(สัมภาษณ์ , อิศเรศ รุ่งณรงค์รักษ์ ,10 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณพรชัย สิริทวิริยะชัย ได้รับข่าวที่โคเปนเฮเก้นท์ทางCNN เช่นเดียวกันในเวลา
หกโมงเช้ามีการแพร่กระจายข่าวสารไปสู่เพื่อนร่วมงานดังนี้

".....ผมทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ในตอนเช้าประมาณหกโมงมั้ง...ทางCNN....ซึ่งดู
ประจำเวลาที่อยู่ตาม Line station...หลังจากทราบข่าวก็บอกเพื่อนร่วมงานในเที่ยวบินนั้น ไม่มาก
นัก บอกเท่าที่รู้จัก...หลังจากนั้นก็ได้อินและมีการพูดคุยกันถึงเรื่องนี้อีก...บางครั้งก็ได้รายละเอียด
จากสื่อบ้างจากเพื่อนร่วมงานบ้าง...ข่าวใหญ่ในบางครั้งก็ใช้เป็นหัวข้อสนทนาได้ทำให้บรรยากาศ
ไม่อึดอัด...ซึ่งไม่เหมือนข่าวการเมืองที่บางครั้งคุยกันแล้วต้องระวังเพราะอาจมีความคิดเห็นไม่ตรง
กัน..."(สัมภาษณ์ , พรชัย สิริทวิริยะชัย ,19 กุมภาพันธ์ 2541)

จากการวิจัยพบว่าพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่อยู่ในต่างประเทศและเป็นผู้ที่ไม่ให้
ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ เนื่องจากข่าวเหตุการณ์ครั้งนี้เป็น
ข่าวใหญ่ที่สื่อมวลชน และคนทั่วโลกให้ความสนใจ รวมถึงสาเหตุของอุบัติเหตุในครั้งนี้ เหล่านี้ทำ
ให้บุคคลให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์และตัดสินใจบอกกล่าวข่าวกับผู้อื่น

สถานที่ที่บุคคลได้รับข่าวสารไม่ใช่สิ่งจำเป็น หรือสำคัญ แต่จุดสำคัญอยู่ที่เมื่อบุคคลให้
ความสำคัญกับข่าวกระบวนการแพร่กระจายข่าวสารจะเกิดขึ้น การแพร่กระจายข่าวสารในขณะที่
อยู่ต่างประเทศมีการแพร่กระจายไปสู่กลุ่มเพื่อนร่วมงานที่อยู่ ในเที่ยวบินเดียวกัน และจะนำข้อมูล

ที่ได้มาใหม่แพร่กระจายให้กับกลุ่มเพื่อนและครอบครัว บุคคลใกล้ชิดเมื่อเดินทางกลับถึงกรุงเทพฯ การแพร่กระจายข่าวของบุคคลในกลุ่มนี้เริ่มลดน้อยลงเมื่อกระแสข่าวเริ่มเบาบาง

เครือข่ายความสัมพันธ์ส่วนบุคคลแบบกระจายไม่เป็นอุปสรรคต่อการแพร่กระจายข่าวสารในกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯ นอกจากนี้ยังพบว่าข่าวเหตุการณ์สำคัญที่เป็นข่าวใหญ่ได้ถูกใช้เป็นหัวข้อในการสนทนาเพื่อสร้างความคุ้นเคยในหมู่เพื่อนร่วมงาน

2. ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มาก

สำหรับผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มาก เป็นผู้ที่ชื่นชอบเจ้าหญิงไดอานา แต่การได้รับข่าวสารยังคงได้รับจากสื่อที่ตนติดตามเป็นประจำ

เมื่อได้รับทราบข่าวครั้งแรก ผู้รับสารมีความรู้สึกไม่แน่ใจว่าข่าวที่ตนได้รับมานั้นเป็นความจริง จึงต้องมีการยืนยันข่าวอีกครั้งจากสื่อโทรทัศน์และการแพร่กระจายข่าวสารในครั้งแรกของผู้ที่ได้รับทราบข่าวจะมีไม่มากนักเนื่องจากว่า เมื่อตนได้รับทราบข่าวนั้นบุคคลอื่นก็ได้รับทราบข่าวแล้วเช่นกัน แต่การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมานั้นยังคงมีเป็นปกติ ผู้ที่ได้รับข่าวสารในขณะที่อยู่ในกรุงเทพฯ นั้นจะได้รับข่าวจากบุคคลใกล้ชิด เช่นมารดา สามี ญาติและเพื่อนสนิท สำหรับผู้ที่ได้รับทราบข่าวในขณะที่อยู่ระหว่างการทำงานนั้นจะได้รับข่าวสารจากเพื่อนร่วมงานในเที่ยวบินเดียวกัน หรือได้รับข่าวจากพนักงานภาคพื้นดิน และการแพร่กระจายข่าวสารยังคงอยู่ในกลุ่มเพื่อนร่วมงานเช่นกัน แต่จะมีการแพร่กระจายข่าวสารไปสู่บุคคลที่ใกล้ชิด เพื่อนสนิทเมื่อเดินทางกลับกรุงเทพฯ โดยนำข้อมูลที่ตนได้รับมาบอกกล่าว

คุณกมลลา ชิตช่วง ได้รับทราบข่าวครั้งแรกโดยเพื่อนโทรศัพท์มาบอกในตอนสายของวันที่ 31 สิงหาคม เมื่อได้รับข่าวคุณกมลลาไม่ได้แพร่กระจายข่าวที่ได้รับครั้งนี้กับใครเนื่องจากทราบว่าทุกคนทราบข่าวนี้หมดแล้ว แต่จะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทัศนคติและคุณกมลลายังได้แพร่กระจายข่าวสารและข้อมูลที่ได้รับจากการเดินทางกลับจากอังกฤษให้กับบุคคลใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน คุณกมลลาได้กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวในครั้งนี้ว่า

“...ตามปกติเป็นคนติดตามข่าวท่านอยู่แล้วเพราะว่าท่านสวย แต่งตัวดี แต่ไม่ได้ติดตามเป็นประจำว่าต้องซื้อหนังสือ หรือเรื่องทุกอย่างของท่าน ไม่ใช่ Diana Fever ..แต่พอทราบว่าท่านสิ้นพระชนม์ก็ยิ่งให้ความสำคัญกับข่าวท่านมากขึ้น ...ซึ่งในคืนวันที่ 31 สิงหาคม ต้องเดินทางไป

ลอนดอนพอดีได้เห็นบรรยากาศ ...ที่โน้นผู้คนดูเศร้าๆ.....เวลาไปบินก็คุยกับเพื่อนร่วมงานถึงเรื่องนี้...บอกเพื่อนเรื่องข่าวใหม่ๆที่เราได้มา ฟังเพื่อนด้วย เป็นหัวข้อของการสนทนา..เหมือนเป็นกระแสความสนใจในขณะนั้น คนที่ไม่ค่อยรู้จักก็มา joy คุยกันได้ ตั้งสมมติฐานต่างๆ...ค่อนข้างคุยกันมากทีเดียว โดยเฉพาะในวันแรกที่ได้เจอเพื่อน...”(สัมภาษณ์ , กมลลา ชิตช่วง ,1 เมษายน 2541)

คุณพรนิภา วิลยารัย ได้รับทราบข่าวจากสื่อบุคคลโดยเพื่อนร่วมงานเป็นคนบอกในขณะที่อยู่ที่เกาหลี ในครั้งแรกที่ได้ยินคุณพรนิภาไม่แน่ใจ จนต้องถามให้แน่ใจอีกครั้งหนึ่ง และเมื่อผู้โดยสารเป็นผู้บอกข่าวนี้อีกครั้งคุณพรนิภาจึงแน่ใจแต่กระนั้นก็ยังคงมีการยืนยันข่าวนี้อีกครั้งจากสื่อมวลชนในทันทีที่กลับถึงกรุงเทพฯ คุณพรนิภาได้กล่าวถึงเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารที่ตนได้รับมาว่า

“...การบอกข่าวนี้กับคนอื่น...จะคุยกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือข่าวที่ได้รับมากับเพื่อนๆรวมทั้งที่ทำงานด้วย...เพราะเราเดินทางไปยุโรปก็มีโอกาสที่จะได้ดูข่าวท้องถิ่น...ซึ่งในบางครั้งคนที่อยู่ที่กรุงเทพฯไม่ทราบก็บอกข่าวที่ได้มาต่อไป...หรือบางที่เราอาจพลาดข่าวในบางช่วงก็ถามเพื่อนบ้าง...ข่าวนี้ก็จะเป็นหัวข้อในการสนทนาอยู่พักหนึ่ง...ดังมากๆ...คุยกันได้ทั่วทั้งที่สนิทและไม่สนิท...บางทีก็ใช้หัวข้อสนทนาเป็นการช่วยให้บรรยากาศระหว่างคนที่เพิ่งรู้จักและไม่ค่อยคุ้นเคย คุ้นคุยกันได้มากขึ้น....ช่วงนั้นคุยกันแต่เรื่องนี้..” (สัมภาษณ์ , พรนิภา วิลยารัย ,15 กุมภาพันธ์ 2541)

สำหรับคุณกาญจนา วานิชบุตร นั้นได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาเมื่อเครื่องของสายการบินไทยเดินทางถึงกรุงลอนดอนในเช้าวันที่ 31 สิงหาคม เมื่อประตูเครื่องเปิดออกพนักงานการบินไทยภาคพื้นดินได้แจ้งให้คุณกาญจนาทราบว่า เจ้าหญิงไดอานาได้รับอุบัติเหตุอาการสาหัสคุณกาญจนาได้ทราบข่าวอีกครั้งเมื่อถึงโรงแรมที่พักว่าเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์แล้ว คุณกาญจนาได้ให้สัมภาษณ์ถึงเรื่องการแพร่กระจายข่าวที่ได้รับในครั้งนี้ว่า

“...ทราบข่าวในวันที่ท่านเกิดอุบัติเหตุ...วันนั้นเครื่องลงที่ลอนดอน พอประตูเครื่องเปิด Ground staff ก็บอกว่า เจ้าหญิงไดอานาประสบอุบัติเหตุ.....เมื่อรู้ข่าวก็ตกใจ...ก็บอกน้องๆข้างหลัง.....ในไฟล์ท์ทุกคนคุยเรื่องนี้กันหมดทั้งที่เคยบินด้วยและไม่เคยบินด้วย.....กลับมากรุงเทพฯก็เล่าสิ่งที่ได้เห็นที่ลอนดอนให้ที่บ้านและเพื่อนฟัง..ออกไปซื้อหนังสือพิมพ์ดูข่าว...ก็มีการแลกเปลี่ยนทัศนคติ คุยกัน...คนที่ไปฝรั่งเศสในช่วงวันเกิดเหตุก็มาเล่าให้ฟังว่าที่โน้นเป็นอย่างไร...ที่ลอนดอนบรรยากาศเหงๆ ...เศร้าๆ...”(สัมภาษณ์ , กาญจนา วานิชบุตร ,15 มีนาคม 2541)

คุณสุวนาด ทรัพย์วิไล ได้รับข่าวจากพนักงานภาคพื้นดินเช่นเดียวกับคุณกาญจนา คุณสุวนาดทราบข่าวเมื่อเครื่องลงที่ซิดนีย์ พนักงานภาคพื้นดินเป็นคนแจ้งให้ทราบได้กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวสารที่ได้รับว่า

“.....เมื่อเกิดเหตุการณ์นี้ก็สนใจและติดตามข่าวตลอด...พอมาถึงโรงแรมดูข่าวสักพักก็โทรฯบอกเพื่อนที่มาอีกเที่ยวบินหนึ่ง..เครื่องเค้าเพิ่งลงมาจากกรุงเทพฯตอนเช้า..เค้าเลยยังไม่รู้ข่าว....เรื่องนี้ก็ คุยกัน มา กในช่วงที่เกิดเหตุการณ์ เรียกได้ว่าเป็นหัวข้อในการสนทนาแทบทุกไฟลท์ท....กลับมากรุงเทพฯก็ได้คุยเรื่องนี้กับที่บ้านและเพื่อนที่อยู่กรุงเทพฯ...ส่วนใหญ่จะเล่าข่าวที่เราได้ดูที่ ซิดนีย์มากกว่า... เพราะการเสนอข่าวมีแตกต่างกันไป...เวลาข่าวอะไรมาก็ต้องบอกเพื่อนให้รู้ด้วย..”(สัมภาษณ์ , สุวนาด ทรัพย์วิไล ,1 กุมภาพันธ์ 2451)

คุณเชาวลิต วรรณประทีป ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาในขณะที่อยู่ที่ประเทศอิตาลีทางCNN ในเวลา 7 โมงเช้าคุณเชาวลิตได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแพร่กระจายข่าวสารไปสู่เพื่อนร่วมงานว่า

“.....แต่ผมก็ไม่ได้ติดตามข่าวท่านตลอดเวลา..ไม่ใช่Diana Fever แต่พอทราบว่าท่านประสบอุบัติเหตุก็รู้สึกตกใจเหมือนกัน...ไม่แน่ใจว่าฟังข่าวผิดหรือเปล่า...ผมโทรฯไปบอกเพื่อนให้เปิดทีวีดูในตอนนั้นเลย...ทุกคนค่อนข้างสนใจเรื่องนี้มาก เสียหายท่านยังอายุน้อยและยังทำประโยชน์ได้อีกมาก...เรื่องนี้เป็นหัวข้อสนทนาที่คุยกันได้ทั้งที่สนิทและไม่สนิท....กลับมาที่กรุงเทพฯก็คุยเรื่องนี้กับที่บ้านและเพื่อนก็ได้ทราบว่าเป็นบางครั้งข่าวในบ้านเราและข่าวต่างประเทศก็ไม่เหมือนกัน...อาจเป็นไปได้ว่าต่างประเทศให้ความสำคัญกับข่าวนี้นค่อนข้างมาก...แต่ประเทศไทยในขณะนั้นมีเรื่องอื่นที่ต้องให้ความสนใจ...เค้าก็ได้ข้อมูลจากผมในสิ่งที่ผมได้รับมาจากสื่อต่างๆทั่วโลก รวมถึงข้อมูลที่ได้จากเพื่อนร่วมงานที่เค้าติดตามเรื่องของเจ้าหญิงไดอานามานาน....ผมมักจะเอาประสบการณ์และข่าวเหตุการณ์ที่ได้จากต่างประเทศบอกเพื่อนๆ และคนที่เมืองไทย รวมถึงข้อมูลที่ได้จากหนังสือด้วย...”(สัมภาษณ์ ,เชาวลิต วรรณประทีป ,29 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณปานเดือน วิมุกตานนท์ ให้ความสำคัญกับเจ้าหญิงไดอานापานกลางได้ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ที่ ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ โดยได้รับจากทีวีพานาโซนิคที่แอร์พอร์ต ในขณะที่ลงบันไดเลื่อนเนื่องจากวันนั้นเพิ่งเดินทางกลับจากอิตาลี เมื่อได้ยินข่าวในครั้งนี้

แรกคุณปานเดือนไม่แน่ใจว่าตนเองฟังผิดหรือไม่ คุณปานเดือนได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารที่ได้รับว่า

“.....ตอนที่ได้อินข่าวครั้งแรกบอกเพื่อนๆบางคนไม่เชื่อ ก็เลยไม่แน่ใจว่าตนเองฟังผิดหรือเปล่า ข่าวบอกว่า “...Believe death...” ...เจอสามีที่ Crew center บอกสามีก็ไม่เชื่อ...เปิดวิทยุในรถฟังข่าวต่อก็รู้ว่าเป็นจริง....หลังจากนั้นก็โทรฯบอกเพื่อนๆทั้งที่อยู่ในการบินไทยและอยู่ข้างนอก...บางคนก็รู้แล้วบางคนก็ยังไม่รู้...เวลาไปบินในช่วงนั้นเรื่องนี้เป็นtopic ที่.... คุยกันได้ทั้งคนที่สนิทและไม่สนิท...เป็นการสนทนาที่คุยกันได้ทั่ว...บางครั้งก็ใช้เป็นเรื่องชวนคนที่ไม่สนิทคุยด้วย.. ถ้าไปปารีส ลอนดอน ก็ไปดูสถานที่เกิดเหตุแล้วก็มาเล่าให้ที่บ้าน..เพื่อนๆฟัง..รวมถึงหนังสือหรือข้อมูลใหม่ๆที่ได้มาด้วยค่ะ...”(สัมภาษณ์ , ปานเดือน วิมุกตานนท์ ,1 เมษายน 2541)

จากการวิจัยพบว่าเครือข่ายพฤติกรรมการแพร่กระจายข่าวสาร สำหรับผู้ที่อยู่ในต่างประเทศยังคงมีการแพร่กระจายไปสู่เพื่อนร่วมงานที่อยู่ในสถานที่เดียวกันและเมื่อเดินทางกลับกรุงเทพฯ ได้มีการแพร่กระจายข่าวที่ตนได้รับจากต่างประเทศไปยังบุคคลในครอบครัว เพื่อนสนิท

สำหรับผู้ที่ได้รับข่าวจากในขณะที่อยู่ในกรุงเทพฯ จะมีการแพร่กระจายข่าวไปสู่เครือข่ายบุคคลใกล้ชิดคนในครอบครัว กลุ่มเพื่อน และเพื่อนร่วมงาน แต่อัตราการแพร่กระจายข่าวมีมากขึ้น มีการแพร่กระจายข้อมูลที่ได้จากแหล่งข่าวต่างๆ เช่นข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ นิตยสารต่างประเทศ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารมีเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และข่าวใหญ่ยังสามารถใช้เป็นหัวข้อในการสนทนาได้เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มได้

3. ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากยิ่งขึ้น

ดังที่กล่าวไว้ในตอนที่แล้วว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวของกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินนั้นขึ้นอยู่กับความชื่นชอบเป็นการส่วนตัว และการที่สื่อมวลชนนำเสนอข่าวอย่างสม่าเสมอนั้นมีส่วนทำให้ผู้รับสารเกิดความคุ้นเคยและผูกพันกับบุคคลในข่าว

สำหรับผู้ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากขึ้นนั้น เป็นผู้ที่ติดตามข่าวการเคลื่อนไหวของเจ้าหญิงไดอานามาตั้งแต่เมื่อครั้งที่ พระองค์ยังทรงเป็นพระคู่หมั้น และมีการติดตามข่าวเรื่อยมาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งเจ้าหญิงไดอานาสิ้นพระชนม์

จากการวิจัยพบว่าอัตราการแพร่กระจายข่าวสารมีเพิ่มมากขึ้นตามการให้ความสำคัญและความสนใจที่มีต่อข่าว บุคคลในกลุ่มนี้มีการบอกเรื่องราวและพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่นในทันทีที่ได้ทราบข่าว และนำข้อมูลที่ได้จากแหล่งข่าวต่างๆแพร่กระจายไปสู่บุคคลทั้งในเครือข่ายและนอกเครือข่าย ซึ่งส่งผลให้ การแพร่กระจายมีเพิ่มมากขึ้น

ผู้ที่ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์และให้ความสำคัญกับตัวบุคคลในข่าวและข่าวเหตุการณ์อย่างมาก โดยได้รับข่าวจากพนักงานต้อนรับภาคพื้นดินได้แก่ คุณเบญจรงค์ เจริญชนม์ ได้รับข่าวเมื่อเดินทางถึงประเทศฝรั่งเศส ได้กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวสารที่ได้รับในครั้งนี้ว่า

“...หลังจากที่ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาจากพีที่ทำงานในชั้น First class ที่ได้รับข่าวจาก พนักงานภาคพื้นดินอีกทีหนึ่ง..ก็นึกว่าแค่ล้อเล่น...ตอนนั้นก็ไม่ได้บอกใคร เพราะว่าทุกคนรู้พร้อมกันหมด...มาถึง โรงแรมทานอาหารเชาก็เจอเพื่อนอีกทียิวบินหนึ่งที่อยู่ฝรั่งเศสก่อนแล้วก็บอกเค้า ...บางคนก็รู้แล้วบางคนก็ยังไม่รู้... มาเปิดทีวีดูข่าวตอนแปดโมงเช้า...ข่าวก็บอกว่าท่านสิ้นพระชนม์แล้ว...วันนั้นนั่งดูข่าวกันจนสายแล้วถึงแยกกันไปนอน...ตื่นมาตอนเย็นก็ไปดูสถานที่เกิดเหตุใกล้โรงแรม...เป็นวันเกิดเหตุวันแรกตำรวจกันไว้ยังไม่ให้เข้า..ก็ไปดูสถานการณ์แล้วก็มาบอกเพื่อนคนที่ไม่ได้ไปที่นั่นดูข่าวอยู่ที่โรงแรมจะได้แชร์ข้อมูลกันเพื่อข่าวทีวีมีอะไรสืบหน้าจะได้คอยฟังข่าวไว้บอกเพื่อนๆ...กลับมาที่กรุงเทพฯผมก็ได้เล่าเรื่องที่ผมได้ไปเจอและบรรยากาศที่ฝรั่งเศสให้กับที่บ้านและพวกเพื่อนที่ไม่ได้อยู่ในบริษัทฟัง...และก็ได้รู้ว่าที่บ้านเราข่าวไม่ค่อยเยอะเท่าไร แต่ที่ฝรั่งเศสทีวีแต่ละช่องให้ความสนใจมาก...ดีมาก ๆ ให้ข้อมูลได้ละเอียด...”(สัมภาษณ์ , เบญจรงค์ เจริญชนม์ ,11 เมษายน 2541)

สำหรับคุณสาวตรี ภมรทัต ที่ได้รับข่าวนี้นั้นในขณะที่เดินทางมาถึงโรงแรมที่เกาหลี โดยได้รับข่าวโดยบังเอิญเนื่องจากได้ยื่นเพื่อนร่วมงานในอีกเที่ยวบินหนึ่งคุยกันกับเพื่อนร่วมงานในเที่ยวบินของตน คุณสาวตรีเป็นผู้ที่ติดตามข่าวเจ้าหญิงไดอานามานานและชื่นชมท่านมากไม่ว่าจะเป็นพระอิริยาบถหรือการที่ท่านทำประโยชน์ให้กับประเทศและชาวโลก ในตอนแรกที่ทราบข่าวนั้น คุณสาวตรีรู้สึกไม่เชื่อกับสิ่งที่ได้ยินจึงต้องมีการยืนยันข่าวอีกครั้งหนึ่งจากสื่อโทรทัศน์และสื่อบุคคลที่คิดว่าตนเชื่อถือซึ่งในขณะที่อยู่ในต่างแดนก็คือเพื่อนร่วมงานที่ตนสนิทด้วย เนื่องด้วยข่าวครั้งนี้เป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับบุคคลสำคัญระดับโลกและเป็นข่าวใหญ่ดังนั้นสื่อมวลชนต้องให้ความสนใจ ดังนั้นการที่สื่อมวลชนจะนำเสนอข่าวออกมาได้นั้นต้องมี การตรวจ สอบกัน อย่าง ดี ถ้วน คุณ สาวตรี ภมรทัต ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแพร่กระจายข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาที่ตนได้รับในครั้งนี้ว่า

“...ช่วงที่ท่านประสบอุบัติเหตุใหม่นั้นข่าวนั้นเป็นหัวข้อสนทนากันมาก...ในทุกที่ที่ขบิ
 เลขจะต้องมีการพูดถึงข่าวนั้นเพราะว่าท่านยังไม่สิ้นพระชนม์..อาจเป็นเพราะก่อนที่ท่านจะ
 ประสบอุบัติเหตุเรายังได้รับข่าวท่านอยู่..เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ใช้เป็นหัวข้อในการสนทนากับเพื่อนร่วม
 งานได้ในทุกวัยไม่เหมือนเรื่องการเมือง..ก็มีเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งเพิ่งเคยบินด้วยกัน ก็คุยเรื่องนี้ถึง
 ได้รู้ว่าเค้าชอบเจ้าหญิง ไดอานาเหมือนเรา..ก็เลยคุยกันถูกคอมมากขึ้น..ตอนหลังก็นำภาพเก่าๆที่เรา
 เก็บไว้มาแลกเปลี่ยนกันดู เราติดตามข่าวท่านมาตลอดก็ค่อนข้างรู้เยอะเพราะ...ปลื้มเจ้าหญิงไดอ
 นามาตั้งแต่เมื่อพระองค์ยังทรงเป็นพระคู่หมั้น เก็บรูปภาพและหนังสือไม่ว่าจะเป็นประวัติหรือภาพ
 โนเนิตยสารที่พระองค์ถ่ายแฟชั่นไว้เก็บทำเป็นคอลเลกชัน...ก็เป็นฝ่ายคุย บอกเรื่องที่รู้ให้เพื่อนๆฟัง
 หนังสือของท่านมีเกือบทุกเล่ม...” (สัมภาษณ์ , สาวิตรี ภมรทัต ,20 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณรินทร์ สาครพันธ์ ทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาจากเพื่อนที่
 โทรฯมาบอกให้เปิดรายการ BBC เพื่อดูรายงานข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานาได้กล่าว
 ถึงการแพร่ กระจายข่าวสารที่ตนได้รับในครั้งนี้ว่า

“.....เมื่อทราบข่าวนั้นก็เลยโทรฯหาเพื่อนที่คุณแม่เป็นคนอังกฤษเหมือนกันและก็ชื่นชอบ
 ในตัวเจ้าหญิงไดอานา...บางคนก็รู้อแล้ว บางคนก็ยังไม่รู้..ซึ่งวันที่ข่าวออกเราอยู่กรุงเทพฯพอดี
 ก็บอกเพื่อนที่กรุงเทพฯ...มีเพื่อนสนิทคนหนึ่งกลับมาจากลอนดอนเราก็ถามข่าวเค้าบางว่าทาง
 โน้นเป็นอย่างไรบ้าง..เค้าบอกว่าทางโน้นผู้คนค่อนข้างเศร้า..เค้าก็ซื้อหนังสือพิมพ์ที่โน้นมาให้อ่าน
 เนื่องจากเจ้าหญิงไดอานาเป็นที่รักของคนทั่วไป..เวลาไปทำงานก็พูดคุยเรื่องนี้กับเพื่อนร่วมงาน..ก็
 มีคนถามความคิดเห็นด้วย..ก็เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันไป...เพราะว่าในบางครั้งเราอาจไม่ได้
 ข่าวหรือตกข่าว..เราได้ข่าวจากต่างประเทศมาก็บอกคนที่บ้าน...เป็นเรื่องที่ใช้เป็นหัวข้อสนทนา
 ได้..ทำให้บรรยากาศในการทำงานมีสีสันขึ้น...” (สัมภาษณ์ , รินทร์ สาครพันธ์ ,15 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณ ลักษณ์ แก้วสุรพล ได้รับทราบข่าวจากเพื่อนร่วมงานในขณะที่อยู่ที่ประเทศ
 ออสเตรเลียได้กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวสารที่ตนได้รับในครั้งนี้ว่า

“...ตอนที่ทราบข่าวท่านได้รับบาดเจ็บสาหัส...ติดตามข่าวอย่างต่อเนื่องจนข่าวประกาศว่า
 ท่านสิ้นพระชนม์ ...เมื่อทราบข่าวก็โทรฯบอกเพื่อนคนอื่นๆที่มาด้วยกัน แล้ววันนั้นมีเพื่อนมาอีก
 ที่ขบิคนหนึ่ง...ตอนนั้นเค้าหลับอยู่พอคุณเวลาเมื่อรู้ว่าตื่นแล้วก็โทรฯไปบอกข่าวให้เค้าทราบ คณ
 แรกเค้าก็ไม่เชื่อ...ส่วนใหญ่แล้วจะคุยเรื่องนี้กับเพื่อนร่วมงานและกับครอบครัว ในช่วงที่เพิ่งกลับ
 กรุงเทพฯก็ได้คุยเรื่องนี้กับที่บ้าน..เล่าให้เค้าฟังว่าข่าวที่ออสเตรเลียเป็นอย่างไร...บรรยากาศที่นี้

เป็นอย่างไรบ้าง...ผู้คนที่เสร้านะ ...ตอนนั้นก็ซื้อหนังสือพิมพ์ นิตยสารกลับบ้านเพราะเป็นข่าว เหตุการณ์ที่ดังไปทั่วโลก...เป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่โลกต้องจารึกไว้ ส่วนใหญ่จะคุยเรื่องนี้ กับเพื่อนร่วมงานมากกว่า ช่วงนั้นหัวข้อสนทนาจะมีแต่เรื่องข่าวการสิ้นพระชนม์ของท่าน ...พอ ไปบิณฑุกันถึงเรื่องความคืบหน้าและสาเหตุการสิ้นพระชนม์...คุยเรื่องนี้เกือบทุกวัน เพราะดู ข่าวแล้วก็วิจารณ์ต่าง ๆ นานา.." (สัมภาษณ์ , ลักขณา แก้วสุรพล ,16 กุมภาพันธ์ 2541)

คุณวิรัชญา เจริญสุขมัน ได้กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวสารที่ตนได้รับในเวลา 02.30น. ตามเวลาท้องถิ่นของLA. ว่า

"...ทราบข่าวตอนนั้นเพิ่งตื่นนอนตอนพีทีไฟลท์ โทรฯมาบอกเพราะเวลานี้เป็นเวลาที่ถูก เรือจะตื่นกันนอนไม่หลับเพราะที่อเมริกาต้องปรับเวลาเวลาที่ตื่นก็เป็นเวลาไทย เห็นเค้าบอกว่า จริงๆออกข่าวตั้งแต่ 5 โมงเย็นแล้ว ไม่เชื่อ คิดว่าเค้าล้อเล่น เปิดทีวี ข่าวออกมาว่าเป็นความจริง เสียใจมากณ.เวลานั้น ...ตอนเข้าไปทานอาหารเช้า ในห้องBreakfast ก็คุยกับเพื่อนร่วมงานกันทุกคน แล้วก็แยกย้ายไปดูทีวีต่อ บางคนก็ออกไปซื้อหนังสือพิมพ์มาอ่าน ก็นั่งติดตามข่าวกับเพื่อนๆ คุยว่า ที่โน่นสนุกมีหลายช่องมากมายให้เลือก CNN,BBC,NBC,FOX NEWS ดูหมดทุกช่องสลับกันไป พอขึ้นเครื่องจะเดินทางกลับมาที่โอซาก้า เพื่อนๆก็คุยกันเรื่องนี้ถกปัญหากัน ถึงญี่ปุ่นก็ดูทีวีต่อแต่ดู ได้แค่CNN ที่นี้มีช่องให้เลือกน้อย แต่ก็ดูแต่ภาพก็พอที่จะเข้าใจบ้างแต่เนื้อความไม่ได้ทั้งหมด มี เพื่อนที่ฟังภาษาญี่ปุ่นออกก็ โทรฯไปถามบ้าง...กลับมา ก็บอกเรื่องราวที่ได้ดูมาให้กับทาง บ้าน"(สัมภาษณ์ , วิรัชญา เจริญสุขมัน , 20 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณอรรรณพ วสุรัตน์ ได้รับข่าวนี้ในขณะที่อยู่ที่อิตาลีจากเพื่อนร่วมงานใน เวลา 0600น. กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวสารว่า

".....สำหรับเรื่องนี้คุยค่อนข้างมากทั้งกับที่บ้านและเพื่อนร่วมงาน เพราะเวลาบินยุโรป ทีวีที่นี่จะค่อนข้างให้ความสำคัญกับข่าวของท่าน..เราดูข่าวเวลาเจอเพื่อนก็คุยกันว่าเธอดูข่าวนี้ไหม ..ตอนนี้มีความคืบหน้าไปถึงไหน.." (สัมภาษณ์ , อรรณพ วสุรัตน์ ,2 กุมภาพันธ์ 2541)

คุณธนิดา ไวทยพิทักษ์ ทราบข่าวในครั้งนี้จากสามีได้กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวที่ตนได้รับ ไปสู่ผู้อื่นว่า

"...โทรฯหาเพื่อนทันทีที่รู้ข่าว ชื่อว่าเกิดอะไรขึ้นกระทันหันเกินไปทำไมได้ สันนิษฐานกันไปต่าง ๆ นานา หลังจากนั้นก็บินไปฝรั่งเศสอีกในไฟล์ท์ก็จะคุยกันตลอด

เป็นTopicในระยะนั้น...โดยส่วนตัวชอบท่านมากอยู่แล้ว ก็เลยมีข้อมูลในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก..รู้
อะไรได้ข้อมูลใหม่มาก็บอกเพื่อนๆ...ในบางครั้งก็ได้รับข้อมูลจากเพื่อนด้วยเหมือนกัน.บางครั้งก็
ถามผู้โดยสารลอนดอน อยากรู้ว่าเค้าคิดอย่างไร..เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น...ซื้อหนังสือติด
มาให้ทางบ้านอ่านด้วยค่ะ....”(สัมภาษณ์, ธนิตา ไวทยพิทักษ์ , 4 เมษายน 2541)

สำหรับคุณยุทธนา นิพนธ์บุลย์ได้กล่าวว่าเมื่อตนได้รับทราบข่าวในขณะที่กำลังเดินเล่นอยู่
ที่สวนจตุจักร ก็ได้ยินข่าวนี้ ทำให้ต้องรีบกลับบ้านดูข่าวต่อเนื่องจากว่าเป็นข่าวใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับ
บุคคลสำคัญของโลกซึ่งเป็นคนที่ตนชื่นชอบ คุณยุทธนา ได้กล่าว ถึงการแพร่กระจายข่าวสารที่ตน
ได้รับว่า

“... เมื่อได้ทราบข่าวที่จตุจักรแล้วก็รีบกลับบ้านไปดูทีวี แล้วก็บอกแม่ว่าท่านสิ้นพระชนม์
แล้ว..เมื่อแน่ใจว่าข่าวที่ออกมานั้นเป็นความจริงก็ โทรฯไปบอกเพื่อนที่อยู่ทีเกาะช้าง ....อยากให้
เพื่อนรู้ด้วยและก็คิดว่าทีเกาะช้างการสื่อสารคงยังไม่ถึง...เมื่อได้รับข่าวครั้งแรกนั้นตกใจมาก
..สำหรับเรื่องนี้ ก็มีพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานด้วยค่อนข้างเยอะ...เหมือนกับว่ายังไม่รู้สาเหตุแน่
นอนพวกเราที่สันนิษฐานกันไปต่างๆ .....ใช้เป็นหัวข้อในการสนทนาได้เลย ..บางทีก็ทำให้
บรรยากาศไม่โอ้อัดเหมือนกัน...ก็เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ..เราไปลอนดอนมาก็นำสิ่งที่
เห็น หนังสือ นิตยสารที่เกี่ยวกับเรื่องนี้มาให้ที่บ้านดู เล่าบรรยากาศที่เราเห็นให้ที่บ้านฟัง แล้วก็
เพื่อนๆด้วย ...ช่วงนั้นไม่ได้ไปฝรั่งเศสก็ถามเพื่อนที่เค้าไปมาว่าเป็นยังไงบ้าง เสาต้นไหนที่รถท่าน
ชน...”(สัมภาษณ์ , ยุทธนา นิพนธ์บุลย์,1 เมษายน 2541)

คุณอุษณีย์ บุนวัน ได้รับข่าวการสิ้นพระชนม์จากสื่อโทรทัศน์ CNN ในวันที่ท่านได้รับ
อุบัติเหตุโดยทราบข่าวที่ประเทศเกาหลี ในขณะที่เจ้าหญิงไดอานายังไม่สิ้นพระชนม์ คุณอุษณีย์
ได้กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวสารที่ได้รับในครั้งนี้ว่า

“...ตอนที่ทราบข่าวบอกว่าเป็น serious accident ก็ตกใจขออย่าให้ท่านเป็นอะไรมาก รีบ
โทรฯบอกน้องๆในเที่ยวบินนั้นให้ตามข่าว พอข่าวต่อมากบอกว่าท่านสิ้นพระชนม์แล้วก็ร้องไห้เลย
อยากรู้ว่าเป็นการฆาตกรรมหรือไม่เพราะติดตามข่าวท่านมาตลอดหนังสือทุกเล่มที่เป็นเรื่องเกี่ยว
กับท่านเก็บมาตั้งแต่รู้จักท่านครั้งแรกเก็บตั้งแต่ภาพแรกจนภาพสุดท้าย เหมือนเจ้าหญิงใน
เทพนิยาย ตามข่าวท่านอย่างต่อเนื่องสื่อก็เสนอข่าวท่านอย่างสม่ำเสมอทำให้ประทับใจ เวลาได้ข่าว
ใหม่ๆมาก็จะบอกเพื่อนๆเสมอทั้งเพื่อนข้างในและเพื่อนข้างนอก บางที่ยังรู้เลยว่าหนังสือพิมพ์
เสนอข่าวผิดเพราะเรามีCollectionของเราเองที่ซื้อมาจากต่างประเทศประวัติต่างๆ....เรื่องนี้คุยกัน

เยอะมากยิ่งในช่วงแรกๆ ..เรามีข้อมูลมากเราก็บอกสิ่งที่รู้กับเพื่อนร่วมงาน.....เรื่องการสิ้นพระชนม์ของท่านในครั้งนี้ ถ้าถามว่าข่าวนี้อ่านได้ไหมก็ตอบว่าได้..บางทีคนที่ไม่ค่อยคุ้นเคยกัน..หมายถึงเพื่อนร่วมงานนะ..ก็ชวนคุยเรื่องนี้ก็ช่วยสร้างความคุ้นเคยกันขึ้นมาได้บ้าง...”(สัมภาษณ์ ,อุษณีย์ บุนวัน ,16 มกราคม 2541)

สำหรับคุณ นาฏศุภรณ์ ตันเจริญ ได้รับข่าวครั้งแรกในขณะที่อยู่ที่ประเทศอินเดียทางทีวีBBC ได้กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวสารที่ตนได้รับว่า

“...พอรู้ก็โทรฯบอกเพื่อนในไฟล์ทมานั่งคุยด้วยกันที่crew room เพื่อนร่วมงานในที่ขบวนนั้นก็มีทั้งที่สนิทกันเพราะเคยบินด้วยกันมาก่อนและไม่สนิทแต่ทุกคนก็คุยด้วยกันได้หมด..การพูดคุยถึงข่าวต่างๆ..ก็ใช้เป็นหัวข้อในการสนทนาได้...ลดความห่างเหินลงไปได้บ้าง พอข่าวต่อมาบอกว่าท่านสิ้นพระชนม์ก็ซึม....การพูดคุยเรื่องนี้ก็มีการพูดคุยกับทั้งที่บ้านและที่ทำงาน ...คุณแม่ก็สนใจเรื่องนี้เหมือนกัน..ได้ข้อมูลใหม่ๆจากเพื่อนร่วมงานก็มากเหมือนกัน...เพราะว่าบางคนบินไปลอนดอนหรือฝรั่งเศสหรือบางคนรู้ภาษาฝรั่งเศสก็อ่าน Paris Match แล้วก็มาเล่าให้ฟังว่าทางโน้น..มีข่าวอะไรบ้าง....เวลาไปสถานที่เกิดเหตุก็ไปถ่ายรูป หารายละเอียดต่างๆแล้วมาเล่าให้เพื่อนๆฟัง....” (สัมภาษณ์ ,นาฏศุภรณ์ ตันเจริญ , 20 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณเนาวรัตน์ เนียมศิริ ได้กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวสารที่ได้รับในครั้งแรกที่ฝรั่งเศสว่า

“...พอตื่นนอนเปิดดู CNNรายงานข่าวว่าเจ้าหญิงไดอานาประสบอุบัติเหตุก็ตกใจ นั่งดูข่าวจนถึงประมาณตี4กว่าๆก็มีรายงานข่าวมาว่าท่านสิ้นพระชนม์แล้ว ดัดสินใจโทรฯไปบอกเพื่อนปลุกเพื่อนตื่นเลย แล้วนั่งดูข่าวกันจนถึงประมาณ8โมงเช้า ลงไปทานอาหารเช้าที่ห้องBreakfast ก็มีลูกเรือที่นั่งอยู่ก่อนแล้วกำลังพูดถึงข่าวท่าน ดั่งข้อสันนิษฐานสาเหตุการตาย รีบทานข้าวแล้วมาดูข่าวต่อ หลังจากนั้นนัดกับเพื่อนทั้งที่สนิทและไม่สนิทว่าจะไปดูสถานที่เกิดเหตุเพราะอยู่ไม่ไกลจากโรงแรมท่าไรนัค แต่เข้าไปไม่ถึงเพราะเหตุเพิ่งเกิดได้ไม่กี่ชั่วโมง รู้สึกเสียใจกับการจากไปของท่าน ...กลับมาถึงกรุงเทพก็บอกที่บ้านว่าข่าวที่ประเทศฝรั่งเศสที่เสนอเป็นอย่างไร ทีวีฝรั่งเศสเสนอข่าวเยอะมากอยู่ที่ยุโรปสถานีข่าวต่างประเทศเยอะได้เห็นความหลากหลายของการเสนอข่าวบนแผงหนังสือหนังสือพิมพ์ขายดีมาก หมดเกลี้ยงนิตยสารที่มีรูปไดอานาขึ้นปกเกือบขาดตลาดเหลือน้อย...ช่วงที่เกิดเหตุการณ์นี้พวกลูกเรือก็คุยถึงเรื่องนี้ค่อนข้างมากอาจเพราะเป็นข่าวใหญ่และพวกเราก็เดินทางไปทั่วทำให้สามารถจับกระแสของชาวตะวันตกได้เพราะคนทางยุโรปถือว่า

ข่าวนี้สำคัญมาก ๆ สำหรับพวกเขา..มีข่าวออกทุกวันพวกเราที่เปิดทีวีดูก็เลยได้รับข่าวทุกวัน ไปด้วยก็เลยเหมือนกับว่าตามกระแสกันไป...”(สัมภาษณ์ ,เนาวรัตน์ เนียมศิริ ,3 เมษายน 2541)

สำหรับคุณผกาวัลี คงพันธ์ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแพร่กระจายข่าวสารที่ตนได้รับว่า

“...เมื่อได้ทราบข่าวโทรฯหาเพื่อนในเที่ยวบินเดียวกัน ขึ้นเครื่องก็คุยแต่เรื่องนี้ตลอดเป็นหัวข้อเรื่องที่คุยกันตลอดในช่วงนั้น...ก็รู้สึกข่าวนี้ในบางครั้งก็ช่วยสร้างความสัมพันธ์ให้กับเพื่อนร่วมงานได้...ใช้เป็นเรื่องที่คุยกับคนที่ไม่ค่อยรู้จักก็ทำให้บรรยากาศในการทำงานไม่อึดอัด..เพราะในบางครั้งทำงานกับคนที่ไม่เคยได้บินด้วยกันมาก่อนก็ไม่รู้จะคุยอะไร...กลับมากองเทพฯก็นำข่าวที่ได้จากต่างประเทศ มาคุยกับที่บ้าน เวลาบินก็แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนๆ ตลอด เพื่อนที่รู้ความลับน้ำก็บอกต่อกัน....” (สัมภาษณ์ , ผกาวัลี คงพันธ์ ,2 เมษายน 2541)

สำหรับคุณอรุณ ศิวะ โกเศศ ได้กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอาน่าว่า

“...ทราบข่าวท่านสิ้นพระชนม์แล้ว ช็อคมาก ตกใจ รีบโทรฯคุยกับเพื่อนร่วมงาน ที่พักรวมกันที่โรงแรม กลับมากองเทพฯก็พูดคุยเรื่องนี้กับทางครอบครัวและเพื่อนฝูงทางประเทศไทย มากเป็นพิเศษแสดงความคิดเห็นว่าแตกต่างกันอย่างไร เพราะมีข่าวหลายกระแส...ได้รู้ว่าข่าวที่เมืองไทยมีการคลาดเคลื่อนค่อนข้างมากส่วนใหญ่จะเสนอข่าวไปในทางซู้สาวมากกว่า..สาเหตุการสิ้นพระชนม์ก็ไม่ได้อะไรมากมายนัก...เวลาไปบินก็คุยเรื่องนี้กับเพื่อนร่วมงานก็นำข้อมูลที่ได้มาเล่าสู่กันฟังกับเพื่อนที่อยู่ที่กรุงเทพฯบ้าง...บอกทางบ้านบ้าง..ไปดูสถานที่เกิดเหตุก็ถ่ายรูปมาให้ที่บ้านดู ..ซึ่งดูแล้วก็ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้...ข่าวใหญ่ๆในบางครั้งก็ใช้เป็นหัวข้อสนทนากับเพื่อนร่วมงานได้..สร้างความคุ้นเคยบ้าง..ทำลายบรรยากาศที่อึดอัดได้ด้วย....”(สัมภาษณ์, อรุณ ศิวะ โกเศศ ,1 เมษายน 2541)

สำหรับคุณพัชรินทร์ เรื่องสวรรค์ ได้กล่าวถึงการแพร่กระจายข่าวสารไปสู่เพื่อนร่วมงานว่า

“.....พอได้ข่าวก็โทรฯบอกเพื่อนที่อยู่ในเที่ยวบินเดียวกัน..ก็รอประมาณเกือบหกโมงเช้าถึงโทรฯ เพราะว่ากลับแล้วยังไม่ตื่น...พอตอนเช้าทานอาหารเชาก็ได้คุยกับเพื่อนๆ..บางคนก็รู้ตั้งแต่ตีสี่..เรื่องนี้ใช้เป็นหัวข้อสนทนาได้ทั้งลูกเรือและกับผู้โดยสาร..เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นมากกว่า..กับที่บ้านก็คุยเรื่องนี้บ้างแต่ส่วนใหญ่จะคุยกับเพื่อนที่ทำงานมากกว่าอาจเป็นเพราะว่าเราทำงานแบบนี้ต้องอยู่ห่างบ้าน..เจอเพื่อนมากกว่าคนที่บ้าน..รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน

มีเยอะมากเพราะชอบท่านมานาน ก็บอกเรื่องที่รู้มากับเพื่อนๆด้วยละ.." (สัมภาษณ์ , พัชรินทร์ เรื่อง สวรรค์ , 29 มีนาคม 2541)

จากการวิจัยสามารถสรุปปัจจัยที่มีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสารของกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินได้ดังนี้

1. การให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์และอัตราการแพร่กระจายข่าวสารมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

-ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ปานกลาง จะมีการแพร่กระจายข่าวสารไปสู่ครอบครัว และเพื่อนสนิทในวันที่ได้รับทราบข่าว มีการพูดคุยและบอกกล่าวถึงเรื่องนี้เมื่อมีผู้มาถามหรือชวนคุย

-ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากจะมีการแพร่กระจายข่าวสารที่ได้รับไปสู่ครอบครัว บุคคลที่ใกล้ชิด เพื่อนร่วมงาน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้รับสู่กลุ่มเพื่อน

-ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากยิ่งขึ้นนั้น จะมีการแพร่กระจายข่าวสารที่ได้รับสู่บุคคลที่ใกล้ชิด เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้โดยสารและบุคคลนอกเครือข่ายในทันทีที่ได้รับทราบข่าว มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับเพื่อนร่วมงาน และมีการแพร่กระจายข้อมูลที่ได้รับมาใหม่สู่บุคคลใกล้ชิด กลุ่มเพื่อนร่วมงานกลุ่มใหม่ที่ตนได้พบ

2. การเปลี่ยนกลุ่มเพื่อนร่วมงานของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯ ส่งผลให้เครือข่ายความสัมพันธ์ส่วนบุคคลมีลักษณะความสัมพันธ์แบบกระจาย ดังที่ Everett M. Roger and D. Lowance Kindcaid ได้กล่าวไว้ว่า เครือข่ายความสัมพันธ์ส่วนบุคคลแบบกระจายหมายถึง การที่บุคคลหนึ่งมีการติดต่อสัมพันธ์กับคนหลายๆคน ส่วนใหญ่บุคคลที่ติดต่อดังกล่าวจะมีความสัมพันธ์แบบผิวเผิน และระดับของความผูกพันจะมีมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับ ผลรวมของจำนวนเวลาที่มีการติดต่อสัมพันธ์กัน ซึ่งสิ่งนี้มีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสาร แต่กระนั้นก็ตามการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินยังคงมีเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาแม้ว่าผลรวมของเวลาและระดับความผูกพันจะมีน้อย การเปลี่ยนกลุ่มเพื่อนร่วมงานทำให้การแพร่กระจายข่าวสารมีมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญที่ได้รับจากการเดินทางหรือได้รับข้อมูลเพิ่มเติม

จากสื่อบุคคล ทั้งนี้เนื่องจากการลักษณะงานที่ต้องอยู่ในต่างประเทศในช่วงเวลาหนึ่งนั้น พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินจำเป็นต้องมีการสื่อสารเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ดังนั้นการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคลจึงมีเกิดขึ้น

3. ข่าวเหตุการณ์สำคัญที่เป็นข่าวใหญ่สามารถใช้เป็นหัวข้อในการสนทนา เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความใกล้ชิดให้กับเพื่อนร่วมงาน

4. การเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆอยู่ตลอดเวลา มีส่วนช่วยให้ผู้รับสารกลุ่มนี้ได้มีโอกาสในการแสวงหา แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับข่าวใหญ่ที่เป็นข่าวสำคัญระดับโลกได้หลากหลาย และข้อมูลเหล่านี้จะมีการแพร่กระจายไปสู่เครือข่ายอีกครั้งหนึ่ง

5. เวลาที่ข่าวประกาศและกิจวัตรของบุคคลเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ผู้รับสารที่อยู่ในทวีปเอเชียจะมีการแพร่กระจายข่าวสารที่ได้รับในทันทีที่ได้รับข่าวเนื่องจาก เวลาที่ข่าวประกาศและเวลาที่ตนได้รับข่าวสารอยู่ในช่วงเวลาที่ผู้คนเริ่มกิจวัตรของวันแล้ว สำหรับผู้ที่อยู่ในทวีปยุโรป การแพร่กระจายข่าวสารขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของบุคคลที่จะบอกต่อข่าวสาร ทั้งนี้เนื่องจากเวลาที่ข่าวประกาศนั้นเป็นช่วงที่บุคคลกำลังพักผ่อน ประกอบกับลักษณะงานของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่ต้องการการพักผ่อน เป็นจุดหนึ่งให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคำนึงถึง

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ Micheal D. Basil และ William J. Brown (1994) ความสนใจของบุคคลที่มีต่อเรื่องนั้นๆมีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสาร การตัดสินใจของบุคคลในการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มีส่วนในการตัดสินใจบอกกล่าวข่าวสารแก่ผู้อื่น

3. การแสวงหาข่าวสารและการติดตามข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

กระบวนการการแพร่กระจายข่าวสารนั้นมีได้จบลงแค่การที่บุคคล ได้บอกกล่าวข้อมูลข่าวสารที่ตนได้รับไปยังบุคคลอื่นๆเท่านั้น ดังเช่น Micheal D. Basil และ William J. Brown (1994) ได้ทำการศึกษา การแพร่กระจายข่าวสารที่มีผู้วิจัยไว้แล้ว ทั้งสองได้กล่าวถึงคำแนะนำที่

Katz และ Lazarfeld ซึ่งให้เห็นว่า งานการแพร่กระจายข่าวสารควรที่จะศึกษาว่า เมื่อบุคคลได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์จากสื่อมวลชน บุคคลมีทางเลือกที่จะกระทำมากมายหลังได้รับข่าวสาร เช่น เมื่อรับข่าวสารแล้ว ไม่ทำอะไรเลย หาข่าวสารเพิ่มเติม หรือบอกกล่าวข้อมูลกับผู้อื่น ซึ่งสิ่งที่น่าพิจารณาคือ บุคคลเลือกทางใดเป็นพิเศษ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า หลังจากที่บุคคลในกลุ่มนี้ได้รับข่าวเหตุการณ์สำคัญแล้ว นอกจากจะมีการแพร่กระจายข่าวสารไปสู่เพื่อนร่วมงานและคนใกล้ชิดแล้ว บุคคลเลือกที่จะติดตามและแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติม จากการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมของกลุ่มผู้รับสารที่มีการเดินทางอยู่ตลอดเวลา คือการที่บุคคลให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหานั้นวิจัยในข้อที่ 4 เรื่องการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมนั้นสามารถแบ่งประเด็นในการศึกษาได้ดังนี้

3.1 การให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ที่มีผลต่อการติดตามและแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติม

ดังที่ Micheal D. Basil และ William J. Brown(1994) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสนใจของบุคคลที่มีต่อข่าวนั้นๆมีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสาร ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นผู้วิจัยพบว่าความสนใจของบุคคลที่มีต่อข่าวนั้นๆมีผลต่อการติดตามและแสวงหาข่าวสารด้วยเช่นกัน โดยพบว่าการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์และการติดตามข่าวสารมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก โดยระดับของการแสวงหาข่าวสารมีมากขึ้นตามการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การติดตามข่าวสารของผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ปานกลาง

จากการวิจัยพบว่าผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์นั้นจะมีการติดตามและแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมที่น่าเสนอจากสื่อที่ตนติดตามเป็นประจำเท่านั้น ไม่มีการติดตามแสวงหาข่าวสารจากแหล่งอื่น ดังที่คูลพิทอร์รี่ ได้กล่าวว่า

“...ผมติดตามข่าวนี้จากหนังสือ Time ,Newsweek , The Economist ซึ่งเป็นหนังสือที่ผมติดตามประจำ...จะให้ข่าวจากแหล่งข่าวประจำมากกว่า...ส่วนโทรทัศน์ ที่ดูประจำ คือ CNN, BBC ....ผมไม่ได้หาข่าวนี้จากแหล่งข่าวอื่นอีกเลย เพราะสื่อที่ผมติดตามประจำก็ให้ข้อมูลได้มากเพียงพอและมีความน่าเชื่อถือ....”(สัมภาษณ์, พิทอร์รี่ อนันต์ประกิจ, 7 มีนาคม 2541)

การติดตามข่าวสารของผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มาก

จากการวิจัยพบว่าบุคคลในกลุ่มนี้ซึ่งรับทราบและติดตามข่าวของเจ้าหญิงไดอานามานาน แต่การติดตามไม่ต่อเนื่อง มีการติดตามข่าวสารเพิ่มมากขึ้นกว่าบุคคลในกลุ่มแรก โดยมีการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติม นอกเหนือจากแหล่งข่าวที่ตนติดตามเป็นประจำ ดังที่คุณสุวนาดได้ให้สัมภาษณ์ว่า “...ติดตามข่าวนี้อาจ CNN เป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นช่องที่ติดตามประจำ และมีBBC บ้าง ในวันที่เกิดเหตุก็ซื้อหนังสือพิมพ์ นิตยสารมาอ่าน เพราะอยากรู้ความคืบหน้า ตอนนั้นอยู่ที่ออสเตรเลีย ก็ได้รู้ว่าคนออสเตรเลียชอบท่านมาก...เมื่อมีโอกาสไปอังกฤษหรือฝรั่งเศสก็ซื้อหนังสือที่เมืองไทยยังไม่มีมาดูความคืบหน้าว่าเป็นอย่างไรบ้าง...” (สัมภาษณ์, สุวนาด ทรัพย์วิไล, 1 กุมภาพันธ์ 2541)

สำหรับคุณกมลลาที่ทราบข่าวนี้อีกกรุงเทพฯและต้องมีการเดินทางต่อไปยังกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษในคืนวันที่ทราบข่าวคือวันที่ 31 สิงหาคม คุณกมลลาได้กล่าวถึงการติดตามข่าวสารว่า “...นอกจากดูทีวี CNN ที่ใช้ดูข่าวประจำเวลาที่อยู่ต่างประเทศ..สำหรับการติดตามข่าวนี้อีกก็ซื้อหนังสือมาอ่าน..ตอนที่อยู่ลอนดอนก็ดู BBC, CNN แล้วก็ซื้อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมาดูว่าความคืบหน้าเป็นอย่างไร ...บรรยากาศที่โน่นเป็นอย่างไร...นิตยสารที่ติดตามเป็นประจำสำหรับข่าวนี้อีกคือ Time , Newsweek..และก็นิตยสารที่ได้พบเห็นเวลาที่ได้เดินทางไปในที่ต่างๆด้วยค่ะ...” (สัมภาษณ์, กมลลา ชิตช่วง, 1 เมษายน 2541)

การติดตามข่าวสารของผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ข่าวสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากขึ้น

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าบุคคลในกลุ่มนี้ มีการติดตามข่าวสารของบุคคลในข่าวมานานและมีความต่อเนื่องทั้งนี้เนื่องจากมีความชื่นชมเป็นการส่วนตัวและการได้รับทราบข่าวที่น่าเสนอมาก สื่อมวลชนในทุกๆด้านทำให้รู้สึกว่าจะรู้จักบุคคลในข่าว เกิดความรู้สึกผูกพัน ซึ่งส่งผลให้เกิดความสนใจและเกิดการติดตามข่าวสารมากยิ่งขึ้น ทั้งจากสื่อบุคคลและสื่อมวลชน

“...ตอนทราบข่าวครั้งแรกที่เกาหลีก็ติดตามเพิ่มเติมจาก CNN ซึ่งเป็นช่องที่ดูประจำเวลาอยู่ต่างประเทศ ที่เมืองไทยก็จะตามข่าวที่CNN เหมือนกัน BBC ก็ดูบ้าง ..ติดตามข่าวจากหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ Time, Newsweek ,Asiaweek นิตยสารวิจารณ์ ถึงไม่อยู่กรุงเทพฯก็ให้แฟนตัดข่าว

ท่านจากหนังสือพิมพ์ทุกฉบับเข้าเล่มไว้ให้ ตอนนี้มีเป็น collection ถ้าอยู่ต่างประเทศก็จะซื้อหนังสือพิมพ์มาอ่าน ถ้าประเทศนั้นไม่มีข้อจำกัดทางภาษา..อยู่บ้านก็เปิดอินเทอร์เน็ต หาข้อมูล..จนถึงทุกวันนี้ก็ยังติดตามข่าวอยู่..”(สัมภาษณ์ , สาวิตรี ภมรทัต, 20 มีนาคม, 2541)

สำหรับคุณอุษณีย์ บุนวัน หลังจากที่เราทราบข่าวการสิ้นพระชนม์ที่เกาหลีทางCNNได้ให้สัมภาษณ์ถึงการติดตามข่าวสารในครั้งนี้อ่า “...การที่สื่อมวลชนเสนอข่าวท่านในทุกแง่มุม ทำให้รู้จักท่านในทุกๆด้าน เป็นพื้นฐานในการสนิทสนม เหมือนคนใกล้ชิด..เมื่อเกิดเหตุการณ์นี้จึงติดตามอย่างมากในทุกสื่อเลยคะ..Time, Newsweek. Paris Match ,CNN,BBC...และกีสถานีโทรทัศน์ ท้องถิ่นเวลาไปบินในประเทศต่างๆที่ไม่มีข้อจำกัดทางภาษา...รวมถึงเก็บหนังสือรวมเล่ม ที่มีสื่ूपพิเศษเรื่องของท่าน เทปวิดีโอ...”(สัมภาษณ์, อุษณีย์ บุนวัน, 16 มกราคม 2541)

คุณผกาวัลย์ ได้ให้สัมภาษณ์ถึงการติดตามข่าวสารในครั้งนี้อ่า

“...ส่วนใหญ่จะติดตามข่าวนี้จากCNN และนิตยสารที่ติดตามประจำTime, Newsweek Paris Match รวมถึงหนังสือรวมเล่ม เทป วิดีโอ CD...”(สัมภาษณ์, ผกาวัลย์ คงพันธ์ , 2 เมษายน 2541)

“..ผมติดตามข่าวของท่านมาตลอด จนถึงปัจจุบันก็ยังติดตามอยู่..ซึ่งตอนนี้ข่าวก็ค่อนข้างจะหายไปจากสื่อ จนกระทั่งเมื่อเร็วๆนี้ (6 มีนาคม 2541) ก็มีข่าวของบอร์ดีการ์ด ที่ความจำฟื้นคืนมา..ผมติดตามทั้งทางCNN ที่ดูประจำและBBC Sky News ..ในช่วงที่เกิดเหตุหาซื้อหนังสือเก็บรวบรวมไว้หมด..เมื่อไม่นานมานี้ก็มีหนังสือออกใหม่..The Investigation of Princess’Deathเป็นหนังสือNon fiction ...ที่รวบรวมหลักฐานคดีทุกอย่าง...”(สัมภาษณ์, ฉาวร บุญพาล้ำเลิศ, 31 มีนาคม 2541)

จากการวิจัยเคราะห์ข้อมูลพบว่าคนที่บุคคลให้ความสำคัญ ความสนใจกับข่าวนั้นมีผลต่อการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติม โดยการระดับการให้ความสำคัญกับข่าวและการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

3.2 แหล่งข่าวที่ใช้ในการแสวงหาข่าวสารของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯ

จากการวิจัยพบว่าแหล่งข่าวที่ใช้ในการติดตามข่าวสารของกลุ่มคนที่เดินทางตลอดเวลา นั้น จะติดตามจากแหล่งข่าวต่างประเทศ โดยสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ใช้เป็นช่องทางในการติดตามข่าวสารมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะงานที่มีการเดินทางอยู่ตลอดเวลาให้เกิดความเหนื่อยล้าและการต้องการการพักผ่อน และความเป็นส่วนตัวเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้รับสารกลุ่มนี้ ดังนั้นสื่อโทรทัศน์ที่ได้รับการจัดหาไว้ในห้องพัก จึงเป็นช่องทางการสื่อสารที่สะดวกและใกล้ชิดตัวในการใช้เพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสารและความบันเทิง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สำนักข่าวต่างประเทศ CNN เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินฯ ใช้ติดตามข่าวสารมากที่สุดและรองมาคือสำนักข่าวต่างประเทศ BBC จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่กลุ่มผู้รับสารกลุ่มนี้เลือกที่จะติดตามข่าวจากสื่อต่างประเทศเนื่องมาจาก

3.2.1 ความคุ้นเคยกับแหล่งข่าวสารและความต่อเนื่องจากการได้รับข่าวสาร

เนื่องจากลักษณะงานที่ต้องมีการเดินทางและย้ายสถานที่อยู่ตลอดเวลา ดูเหมือนว่าแหล่งข่าวที่ใช้ในการติดตามข่าวเหตุการณ์สำคัญนั้นจะเปลี่ยนไปด้วย แต่จากการวิจัยพบว่า แม้ว่าสถานที่ในการทำงานจะเปลี่ยนไปแต่แหล่งข่าวที่ได้มาและใช้ในการติดตามข่าวสารนั้นยังคงเป็นแหล่งข่าวเดิม คือได้มาจากสำนักข่าวต่างประเทศ CNN เป็นอันดับแรก และ BBC เป็นอันดับรองลงมา ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลของสื่อที่มีการแพร่กระจายครอบคลุมไปในพื้นที่ โดยอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จากการวิจัยพบว่าสำนักข่าวต่างประเทศ CNN เป็นสำนักข่าวต่างประเทศที่มีเครือข่ายการแพร่กระจายที่ครอบคลุมในพื้นที่ที่กลุ่มผู้รับสารกลุ่มนี้เดินทางไปมากที่สุด

“...ข่าวทีวีที่ผมติดตามประจำคือ CNN เพราะเป็นสำนักข่าวต่างประเทศที่สามารถหาดูได้ทั้งในประเทศไทยและตามโรงแรมต่างๆทั้งในทวีปเอเชียและยุโรป...ทำให้ผมได้รับข่าวต่อเนื่อง...ตามปกติเวลาไปตามสถานที่ต่างๆจะเปิด CNN ทิ้งไว้เพื่อจะรู้ว่าว่ามีอะไรเกิดขึ้น...มี Breaking newsอะไรบ้าง ...”(สัมภาษณ์ ,ถาวร บุญพาล้ำเลิศ, 31 มีนาคม 2541)

3.2.2 ความหลากหลายของแหล่งข่าวสาร

เนื่องจากข่าวเหตุการณ์สำคัญในครั้งนี้เป็นข่าวที่สื่อมวลชนทั่วโลกให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ดังนั้นการนำเสนอข่าวจากแหล่งข่าวต่างๆทั่วโลกจึงมีมากมาย ความหลากหลายของแหล่งข่าวที่มีให้เลือกมากมาย จึงเป็นปัจจัยที่มีส่วนให้ผู้รับสารในกลุ่มนี้เลือกที่จะติดตามข่าวจาก

แหล่งข่าวต่างประเทศมากกว่าข่าวในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้มีโอกาสในการเลือกสรรสื่อสิ่งพิมพ์ที่ยังไม่มีวางจำหน่ายในเมืองไทย

“...ไปที่ไหนก็หาข่าวได้สบาย ทุกแผงหนังสือมีหมด ร้านหนังสือมีหนังสือที่ดูเกี่ยวกับเรื่องการสิ้นพระชนม์ ที่เมืองไทยยังไม่มีวางจำหน่าย...ตามข่าวนี้ไม่ค่อยยากเพราะมีแหล่งข่าวเยอะมากค่ะ...”(สัมภาษณ์ ,คลทัทย์ จบกกลศึก , 15 มีนาคม 2541)

“...ที่ยุโรป สถานีข่าวต่างประเทศเยอะได้เห็นความหลากหลายของการเสนอข่าว..บนแผงหนังสือจะขายดีมาก..หนังสือบางเล่มที่ดูที่เกี่ยวกับเรื่องของท่านบางครั้งก็ขาดตลาด..เช่นDiana her true story ..”(สัมภาษณ์ ,เนาวรัตน์ เนียมศิริ , 3 เมษายน 2541)

3.2.3 ลักษณะการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน

นอกเหนือจากความคุ้นเคยกับแหล่งข่าวสารที่ใช้ติดตามข่าวเหตุการณ์สำคัญและความหลากหลายของสื่อที่มีผลให้ผู้รับสารในกลุ่มนี้ติดตามข่าวต่างประเทศแล้ว ลักษณะการนำเสนอข่าวที่มีการนำเสนอ ตลอด24ชั่วโมง และการทบทวนข่าวเหตุการณ์ที่นำเสนอไปแล้วอีกครั้งหนึ่ง เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ผู้รับสารที่ทำงานไม่เป็นเวลา สามารถที่จะติดตามและแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมได้ในทุกเวลา จากการวิจัยพบว่า CNN เป็นสำนักข่าวต่างประเทศที่พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินนิยมใช้ในการติดตามข่าวเหตุการณ์สำคัญ

“...โดยเฉพาะ CNN จะเป็นข่าววัน มีการเสนอข่าวตลอด 24 ชั่วโมง เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะถึงโรงแรมกี่โมง ดึก เข้า เทียง สาย ก็จะทันข่าวตลอด ข่าวมีการ update ,follow up ข่าวอยู่ตลอดเวลา...”(สัมภาษณ์ ,พิชญ์ อนันต์ประกิจ , 7 มีนาคม 2541)

“...ช่วงนั้น สื่อเสนอข่าวนี้ให้เราตลอด ทำให้ไม่ต้องขวนขวายมากและ CNN,BBC ก็เสนอข่าว update ให้ตลอดเวลา มีการเสนอข่าวซ้ำใน 1วัน บางทีวันหนึ่งดูข่าวเดิมหลายรอบ...”(สัมภาษณ์ ,อุษณีย์ บุญวัน, 16 มกราคม 2541)

“...แหล่งข่าวต่างประเทศเสนอข่าวนี้อ่อนข้างบ่อยในช่วงนั้น ทำให้ติดตามข่าวได้ง่าย สื่อทีวีไทยไม่มีการเสนอข่าวซ้ำ ไม่ค่อยมีการ update ข่าวเหมือนข่าวต่างประเทศ เลยรู้สึกเหมือนต่อ

ไม่ติด และอาจเป็นว่าพวกเราต้องเดินทางอยู่ตลอดไม่ค่อยได้อยู่บ้านทำให้ต่อไม่ติดเลยไม่ได้ติดตามจากสื่อไทย...”(สัมภาษณ์ ,อัสวิน อัสวทัศน์ , 17 มีนาคม 2541)

3.2.4 เนื้อหาที่สื่อมวลชนนำเสนอ

จากการที่ผู้รับสารได้มีโอกาสในการเปิดรับข่าวสารจากแหล่งข่าวทั่วโลกที่มีความหลากหลาย เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการตัดสินใจเลือกใช้แหล่งข่าวต่างประเทศในการติดตามข่าว เหตุการณ์สำคัญที่เป็นข่าวระหว่างประเทศ มากกว่าแหล่งข่าวในประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาที่สื่อต่างประเทศนำเสนอสามารถตอบข้อข้องใจให้กับผู้รับสารได้

“...ที่ชอบติดตามข่าวของต่างประเทศเพราะ สำนักข่าวต่างประเทศตอบสนองความอยากรู้ได้ เพราะเจาะลึก ทำเป็นสก็๊ปข่าวมีการวิจารณ์ต่าง ๆ นานา ..”(สัมภาษณ์, พัชรินทร์ เรืองสวรรค์, 29 มีนาคม 2541)

หรือดังที่คุณพรพรรณ ได้ให้ความเห็นในการติดตามข่าวจากสื่อต่างประเทศว่า “.. สื่อที่ติดตาม Time ,Newsweek ตอบข้อข้องใจได้ในขณะนั้น ซึ่งมีการสเก็ตภาพอุโมงค์ ออกมาอธิบาย ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุ ..ซึ่งทางเสานั้นเราก็ต้องผ่านประจำเวลาไปที่ฝรั่งเศส...”(สัมภาษณ์ ,พรพรรณ วานิชเจริญธรรม , 27 ธันวาคม 2541)

และนอกจากนี้ยังพบว่าความรวดเร็วในการเสนอข่าวสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นจุดหนึ่งที่ทำให้ผู้รับสารกลุ่มนี้คำนึงถึง “...ผมชอบติดตามเพราะสื่อต่างประเทศ เสนอข่าวที่สด ไว และสมบูรณ์กว่าข่าวในประเทศหรือข่าวที่แปลจากต่างประเทศอีกทีหนึ่ง..”(สัมภาษณ์, พิฑูรย์ อนันต์ประกิจ , 7 มีนาคม 2541)

นอกจากนี้การนำเสนอข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจเลือกแหล่งข้อมูลในการติดตามข่าวสาร

“..ผมไม่ชอบที่จะติดตามสื่อของไทย เพราะรายละเอียดของสื่อไทยให้ความคลาดเคลื่อนเปรียบเทียบกับวันที่เกิดเหตุ ซึ่งผมเฝ้าติดตามทั้งทาง CNN, BBC, SKY NEWS ..พอกลับมาเมืองไทยรายละเอียดที่ได้รับไม่ตรง ร้อยเปอร์เซ็นต์เท่าใดนัก..”(สัมภาษณ์ ,ถาวร บุญพาล้ำเลิศ, 31 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณเบญจรงค์ได้กล่าวถึงความคลาดเคลื่อนในการเสนอข่าวของสื่อมวลชนไทยว่า “...ส่วนใหญ่จะติดตามข่าวต่างประเทศมากกว่าข่าวไทย เพราะข่าวของไทยเขียนเกินความจริง เช่นเขียนว่า พระศพดิ โบหน้าปลั่งปลั่ง ไม่รู้ว่าไปเห็นมาได้ยังไง ไปเอามาจากไหน ซึ่งความจริงยังไม่มีใครได้เห็นพระศพเลยนอกจากคณะแพทย์ ..ของจริงรณเมธอร์ชิต 280 แต่ไทยรัฐเอามาลงว่า เมธอร์ชิต 500 หรืออะไรทำนองนั้น ลงผิดตั้งเยอะเลยไม่อยากติดตาม...”(สัมภาษณ์ ,เบญจรงค์ เจริญชนม์, 11 กุมภาพันธ์ 2541)

และอีกปัจจัยหนึ่งที่ผู้รับสารกลุ่มนี้ไม่เลือกใช้สื่อไทยในการติดตามข่าวเนื่องจากการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการเสนอข่าว ดังที่คุณผกาวิไลได้กล่าวว่า

“...สำหรับแหล่งข่าวที่ติดตามนั้นชอบดูข่าวต่างประเทศมากกว่า หนังสือพิมพ์ไทยเช่น ไทยรัฐ แปลอายุของโคตตีก็ผิด ทำให้เสื่อมศรัทธา การใช้ภาษาเช่น “เริงสวาทบนเรือยอร์ช” ภาษาต่ำๆ คนที่อ่านแล้วไม่คิด ไม่รู้ ก็จะรับรู้ท่านในลักษณะนั้น แล้วก็ไปพูดกันต่างๆ นานา ทำให้เสื่อมเสียซึ่งสื่อไทยไม่คำนึงถึงตรงนี้เลย เขียนป้อนให้อารมณ์ใช้ศัพท์ไม่สุภาพ ขาข่า “ชูรัก” แทนที่จะเสนอความจริงกลับใช้คำที่แสดงให้รู้ว่าใส่อารมณ์ความรู้สึกลงไป อยากให้คนรุ่นนี้หมดไปเร็วๆ คุณแล้วรู้ว่าคนเขียนไม่มีการศึกษา ไม่มี education ของคนทำข่าว เหมือนคุณถูกคนอ่าน ใช้ศัพท์ระดับล่างคำว่า “ชูรัก” ไม่ใช่ การที่สื่อมวลชนจะใส่ความรู้สึกส่วนตัวและอารมณ์ลงไปนั้นควรหมดไปได้แล้ว สื่อควรเป็นสื่อไม่ควรตกแต่งออกมาในรูปแบบหนึ่ง เสนอข่าวออกมาแล้วให้คนอ่านคิดเองดีกว่า ถ้าเป็นข่าวที่เกี่ยวกับประเทศชาติคนที่ไม่รู้ ไม่คิดก็จะแยะ เชื่อตามสื่อไป ถ้าเป็นเรื่องดีก็จะดีไป ถ้าเป็นเรื่องร้ายก็พากันแยะ ...”(สัมภาษณ์, ผกาวิไล คงพันธ์ , 2 เมษายน 2541)

คุณพัชรินทร์ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “...อ่านสื่อสิ่งพิมพ์ไทยแล้วกลับรู้สึกโกรธที่ใช้คำไม่สุภาพเลย ข่าวก็ไม่ไปหาเองรับข่าวต่างประเทศมาแล้วยังมาลงผิดๆ โกรธมาก ลงข่าวขาดๆ เกินๆ เลยไม่ติดตาม...”(สัมภาษณ์, พัชรินทร์ เรื่องสวรรค์ , 29 มีนาคม 2541)

สำหรับคุณสาวิตรีได้กล่าวถึงการใช้อำนาจของสื่อมวลชนไทยว่า

“...อ่านข่าวท่านหลายฉบับมากมีทั้งวิจารณ์ทั้งในทางบวกและทางลบแต่ก็จะพิจารณาเองด้วย บางทีสื่อสร้างความสับสนจริง ไม่จริง เลยไม่ค่อยชอบติดตามสื่อไทยเพราะรับข่าวมาอีกที่อาจมีการผิดพลาดในการแปล ข่าวของต่างประเทศดีกว่าส่งนักข่าวไปยังสถานที่เกิดเหตุจริงๆ เราแปลเองเข้าใจเองเป็นข่าว first source ไม่ต้องผ่านความคิดเห็นของคนอื่น สื่อต่างประเทศความน่าเชื่อถือจะมีมากกว่า เพราะสื่อไทยชอบปั้นข่าว ภาษาที่ใช้ไม่เหมาะสมเลย ไม่รู้ว่าภาษาแบบนี้ให้ลง

หน้าได้อย่างไร ยิ่งเห็นแล้วอยากอ่านของต่างประเทศ...”(สัมภาษณ์, สาวิตรี ภมรทัต, 20 มีนาคม 2541)

3.3 ลักษณะงานกับการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติม

ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วว่าลักษณะงานของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินนั้นต้องมีการเดินทางอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะผู้ที่ทำการบินในแถบประเทศยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยเลือกทำการศึกษา จำเป็นต้องมีการปรับตัวและปรับนาฬิการ่างกาย รวมถึงชั่วโมงบินที่ยาวนานย่อมทำให้เกิดความเหนื่อยล้า และต้องการการพักผ่อน ซึ่งความเหนื่อยล้านี้อาจเป็นอุปสรรคต่อการแสวงหาข่าวสารของบุคคล แต่จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าความเหนื่อยล้าไม่มีผลต่อการติดตามและแสวงหาข่าวสารถ้าบุคคลนั้นให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับข่าว การติดตามจะเกิดขึ้นที่ที่ผู้รับสารมีโอกาส หลังจากที่ไม่ได้รับข่าวสารในช่วงเวลาหนึ่งเนื่องจากอยู่ในช่วงเวลาบิน “...ความเหนื่อยล้าไม่มีผลต่อการตามข่าวนี้เลย เพราะความอยากรู้ความคืบหน้ามีมากกว่า เวลาที่ลงจากเครื่องถึงโรงแรมก็จะเปิดดูข่าวก่อนเลยว่า มีความคืบหน้าไปถึงไหนแล้ว..”

(สัมภาษณ์, ยุทธนา นิพนธ์บุญย์ , 1 เมษายน 2541)

นอกจากความเหนื่อยล้าที่ไม่เป็นอุปสรรคในการติดตามข่าวสารแล้วจากการวิจัยพบว่าการเดินทางยังเปิดโอกาสให้ผู้รับสารมีทางเลือกในการเปิดรับข่าวสารมากขึ้น คุณพรพรรณได้กล่าวถึงลักษณะงานกับการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมว่า

“...การเดินทางไม่มีผลต่อการติดตามข่าวสารในเรื่องนี้เพราะเป็นข่าวที่ทั่วโลกให้ความสนใจ การเดินทางกลับเพิ่มโอกาสให้ได้รับข่าวสารมากขึ้นมีทางเลือกเยอะ ทางทีวีก็จะมีการupdateข่าวอยู่ตลอด ถ้าเวลาที่เหนื่อยเป็นข่าวที่สนใจก็จะติดตามดูก่อนนอนให้ได้ใจความก่อนจะพักผ่อน....”(สัมภาษณ์ ,พรพรรณ วานิชเจริญธรรม , 27 ธันวาคม 2541)

คุณลักษณะได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “...สำหรับเรื่องการเดินทางไม่อยู่กับที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการแสวงหาข่าวสารในเรื่องนี้เลย เพราะเป็นข่าวที่ทุกคนให้ความสนใจ ตามหาข่าวได้ง่าย เดินทางไปที่ลอนดอนหรืออเมริกา ซิดนีย์ จะมีหนังสือมากมายที่เขียนเรื่องของท่านไว้ สื่อสิ่งพิมพ์ไทยต้องรับมาอีกทีและต้องเสียเวลาแปลทำให้การนำเสนอข่าวช้ากว่า .....”(สัมภาษณ์ ,ลักษณะ แก้วสุรพล , 16 กุมภาพันธ์ 2541)

คุณถาวรได้กล่าวถึงการได้มีโอกาสติดตามข่าวเหตุการณ์สำคัญในครั้งนี้ว่า"...ผมมีโอกาสได้เลือกซื้อหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ต่างๆที่ ในเมืองไทยยังไม่ได้นำเข้าหรือไม่มี เพื่อเก็บเป็นที่ระลึก และได้รู้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับคดีนี้ ...The Investigation of Princess' death..เป็นหนังสือ non fiction..ที่รวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในครั้งนี้...และต่อไปอาจจะมีหนังสืออื่นๆออกมาอีก...ตอนที่ผมได้มาในเมืองไทยยังไม่มีการนำเข้า..."(สัมภาษณ์ ,ถาวร บุญพาล้ำเลิศ ,31 มีนาคม 2541)

การแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินนั้นเกิดขึ้นเมื่อบุคคลให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ โดยอัตราการแสวงหาข่าวสารจะเพิ่มมากขึ้นตามลำดับของความให้ความสำคัญกับข่าว ผู้ที่ให้ความสำคัญกับข่าวมากจะมีการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆ นอกเหนือจากสื่อที่ตนติดตามเป็นประจำ สำหรับผู้ที่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์น้อยจะมีการติดตามข่าวสารจากสื่อที่ตนติดตามประจำเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบว่า การติดตามข่าวเหตุการณ์สำคัญที่เป็นข่าวต่างประเทศนั้น ผู้รับสารกลุ่มนี้จะติดตามข่าวต่างประเทศได้ง่าย เนื่องจากอิทธิพลของสื่อที่มีแพร่กระจายไปทั่วโลกโดยอาศัยเทคโนโลยีการสื่อสารที่ก้าวหน้า ทำให้ผู้รับสารที่ไม่อยู่เนืองกับที่สามารถติดตามข่าวสารได้ในทุกที่ที่เดินทางและเกิดความต่อเนื่องในการได้รับข่าวสาร

สรุป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญนั้นพบว่า งานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Micheal D. Basil และ William J. Brown(1994) ที่พบว่า การที่บุคคลให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสาร ในเรื่องการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์นั้นสามารถแบ่งระดับของการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์เป็น 3 ระดับคือ

1. ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์
2. ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวปานกลางแต่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มาก
3. ผู้ที่ให้ความสำคัญกับบุคคลในข่าวมากและให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์มากยิ่งขึ้น

โดยอัตราการแพร่กระจายข่าวสารและการติดตามข่าวสารมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการให้ความสำคัญกับข่าว

-สถานที่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารไม่มีผลต่อการบอกกล่าวข่าวสารต่อผู้อื่น แต่สำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินนั้น เวลาที่ได้รับข่าวสารมีผลต่อการตัดสินใจในการบอกข่าวสารต่อเนื่องจาก ช่วงเวลาที่ข่าวเหตุการณ์สำคัญในครั้งนี้นี้ประกาศออกมานั้นผู้รับสารบางกลุ่มอยู่ในระหว่างการพักผ่อน ทั้งนี้เนื่องด้วยลักษณะงานที่ไม่เป็นเวลาและความต้องการการพักผ่อนเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึง

-เครือข่ายการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินเป็นเครือข่ายความสัมพันธ์ส่วนบุคคลแบบกระจาย ทั้งนี้เนื่องจากการลักษณะงานที่ต้องเปลี่ยนกลุ่มเพื่อนร่วมงาน ทำให้ผลรวมจำนวนเวลาและความรู้สึกคุ้นเคยที่มีการติดต่อสัมพันธ์กันมีน้อย และแม้ว่าผลรวมจำนวนเวลาและความรู้สึกคุ้นเคยที่มีการติดต่อสัมพันธ์กันมีน้อย แต่การแพร่กระจายข่าวสารยังคงมีเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้การเปลี่ยนกลุ่มเพื่อนร่วมงานตลอดเวลายังช่วยให้การแพร่กระจายข่าวสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารมีมากขึ้น

-การแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน โดยส่วนใหญ่ติดตามข่าวเหตุการณ์สำคัญที่เป็นข่าวต่างประเทศจากสื่อต่างประเทศ โดยสำนักข่าวต่างประเทศ CNN เป็นแหล่งข่าวที่พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินใช้ในติดตามข่าวสารมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากความคุ้นเคยกับแหล่งข่าวสาร และอิทธิพลของสื่อที่แพร่กระจายไปยังส่วนต่างๆของโลกอย่างทั่วโลกรวมถึงลักษณะการนำเสนอข่าวตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการในการติดตามและแสวงหาข่าวสารของผู้ที่เดินทางอย่างสม่ำเสมอได้ในทุกเวลา